

கல்கி

KALKI 16.10.1966 35 காசு

பசிமின்மையால் சரியாக
சாப்பிட்டாத குழந்தையை...

...மனமார சாப்பிடச்
செய்வது
எப்படி?

அவனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் இன்கிரியின்* கொடுங்கள்

தீவிரமான பரிசைத் தூண்டவும், படிப்படியாக எடையை அதிகரிக்கவும் இன்கிரியின்* செரி பழத்தில் மனம் நிறைந்தது. 1-2வென் என்ற இன்றியமையாத பொருள் அடங்கியது. இந்தப் பொருள் உடல் நலத்திற்கு உகந்த பரிசைத் தூண்டி, உணவின் முழுப்பயனையும் சிறந்த முறையில் பெற உதவுகிறது. இன்கிரியின்* சாப்பிட்டு வந்தால் உங்கள் குழந்தை வயிற்றுச் சாப்பிடுவான். அவனுடைய எடையும் படிப்படியாக அதிகரிக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் அவனுக்கு இன்கிரியின்* கொடுங்கள்-அவன் மனமாரச் சாப்பிடுவதையும் வளர்ச்சியடைவதையும் கண்டு மகிழுவான்!

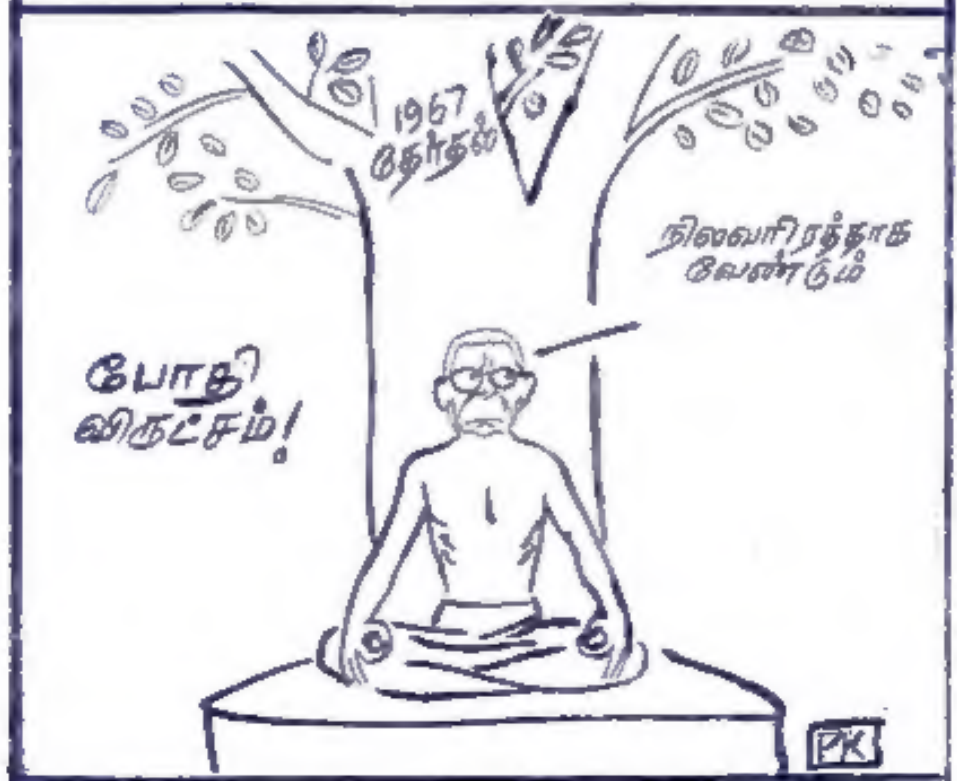
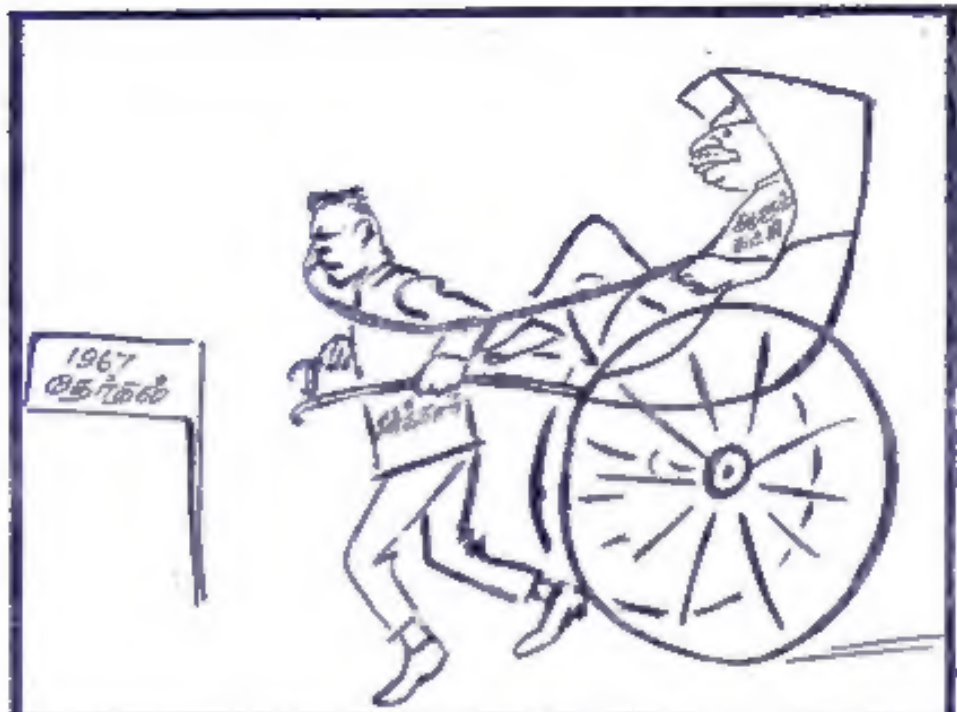

இன்கிரியின்*...
வளர்ச்சிக்கு
மிகவும் சிறந்தது

இன்கிரியின்* வளரும்
குழந்தைகளுக்கெனவே
உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு
பேப்பி தயாரிப்பு.

தான் ஒன்றுக்கு:
இன்கிரியின்* டிராய்ஸ்
10-20 துளிகள்.
இன்கிரியின்* ஸ்பர்ப், ஒரு
தேக்கரண்டி.

* கிழிசுட்டு முட்டை மலிக்

நிலவாரி —

காங்கிரஸும், சுதந்திரக் கட்சியும்

மேன்மையான விசேஷம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தமிழக சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர் திரு சா. கணேசன் அவர்களின் கோட்டையாகத் திருச்சூழி காரைக்குடி தொகுதியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற ஆசையே கூடிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குக் கூட்டம், காரைக்குடி தொகுதி வாக்காளர்களைக் கவர்ந்ததோ என்னவோ, சுதந்திரக் கட்சியின் முக்கியமான கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அக்கட்சிக்கு மத்திய தொகுதியைத் தந்து விட்டது! வாழ்க, காரைக்குடி! வாழ்க திரு சா. கணேசன்! சுதந்திரக் கட்சி தோற்றுவிக்கப் பட்ட சூழ்நிலையையும் காரணத்தையும் நேயர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நாகபுரியில் கூடிய காங்கிரஸ் கூட்டுப் பண்டிகை — நில உரிசுவரம்புத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. காங்கிரஸ் உறுதியாகக் கம்யூனிஸ்ட் பாணியில் செல்வது தீர்மானித்து விட்டது என்பதை இவை தெளிவுபடுத்தின. விவசாயத்தின் தன்மையையும், கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் கூட்டுப் பண்டிகைகள் அடைந்த தோல்வியையும் நன்றாக உணர்ந்த பெரியோர்களுக்கும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் காங்கிரஸுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கச் சுதந்திரக் கட்சியைத் தோற்றுவித்தனர். சுதந்திரக் கட்சி, தேசமெங்கும் புயல்போல் பரவிப் பெரும் எழுச்சியை உண்டாக்கிற்று. அது தோற்றுவிக்கப்பட்ட சிதது காலத்திலேயே 1963-ம் வருடத்திய தேர்தல் நெருங்கியது. அந்தத் தேர்தல் விஞ்ஞானத்தின் ராஜாஜி பாரத நாட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உருப்படியான ஒரு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கருதி நிலவரியை நீக்கும் அம்சத்தைச் சேர்த்தார்.

அதைப் பற்றி யிணக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம், 'நிலத்தில், சேதறினும் மழையினும் நீன்று அரும்பாடு பட்டு, மக்கள் சமுதாயம் வாழ,

அன்றையேப் போல் உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்தனிக்கும் விவசாயிக்கு தன் திரைவிப்பதற்குப் பதில் வரி விதிப்பது கொடுமை' என்று மகாத்மா காந்தி தம்மிடம் அடிக்கடி பேசி இருப்பதாக ராஜாஜி கூறி யிருக்கிறார். 'இதையே இப்போது சுதந்திரக் கட்சியின் முக்கிய அம்சமாக விளங்குகிறது' என்று கூறி யிருக்கிறார்.

ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள், அப்போதெல்லாம் இந்த அம்சத்தை என்ன நகையாடிப் பரிசுதித்திருக்கிறார்கள். "சுதந்திரக்கட்சி பதவிக்கு வந்தால் நிலவரியை நீக்கிவிடுமாம். இது நடக்கிற காரியமா?" என்று ஏன்எனமாகப் பேசி யிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசியவர்கள் எல்லாம் இன்று காரைக்குடி மகாநாட்டில் தங்கள் நிலையை மாற்றிக் கொண்டு விட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல; வரி போடுவதில் 'இந்திரஜித்தர்' என்று பெயரெடுத்த திரு. டி. கே. அவர்களே நிலவரி நீக்கத் துக்குப் பேராதரவு தந்து, அது காரிய சாத்தியமே என்று நிரூபிக்கும் வகையில் பேசி யிருக்கிறார்!

இதெல்லாம் அத்தரங்க சுத்தத் துடன்தான் கூறப்படுகிறதா? அல்லது நீசில் சூழ்நிக் கொள்ளுகிறவன், காரையே எந்தத் துண்டு மீதப்புக் கிடைத்தாலும் பற்றிக் கொள்ள முயல்வது போல், அடுத்த தேர்தலில் ஜெயிக்க எதைச் செய்தால், எதைச் சொன்னால் மக்கள் ஏமாறுவார்கள் என்று காங்கிரஸ் தோட்டம் பார்ப்பதைக் குறிப்பிடுகிறதா?

நில உரிசுவரம்புச் சட்டம், கூட்டுப் பண்டிகை, சர்க்கார் கொள்முதல், கண்ட் ரோய்கள் — ஆகிய ஆயிரம் தடைகளைப் போட்டு விவசாயியை நகல்கி விட்டு, நிலவரியை ரத்து செய்யப் போவதாகச் சொல்வதில் மட்டுமே விவசாயி பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து தங்களை ஆதரித்து

விடுவான் என்று ஸ்கிரீவனார் எதிர்பார்த்திருக்காரா?

நியமனியை ரத்து செய்வ வேண்டும் என்று கூறும் இப்பேத மனநாடு, இப்பொழுது அரை யும் குறைவுமாக இருக்கும் உணவுதானிய விவரபரத்தைத் தீர்த்துக்குப்பின் சர்க்காரார் முறையாகப் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அப்போது விவசாயியின் வீட்டில் மணி தெக்கட வங்ககாமம் கரண்டி எடுத்துக் கொண்டு போவீட்டி, அவர் ரேஷன் கடைகளில் புழுத்த அரிசையை வாங்கிச் சாப்பிட்டு வேண்டியிருக்கும். உற்பத்தியான குத்து நிலைய மினை விடைக்காமல் போவதும், பொருள் வாரிந்துவருக்கு விவசாயிகள் ஏதே படுவதும் தான் சர்க்கார் விவசாயம் ஏன் பதை நாம் நன்கு பார்த்துவிட்டோம். நிலவரி நீக்கத்தால் சர்க்கார் வருமானத்தில் ஏதேபும் குறைவாகச் சர்க்கார் வரித்தகத்தால் எடு செய்கு விடலாம் என்று கருதுகிறிருந்தே அரிசி விலை ஏதேதானது உயரும் என்பது நிச்சயமாகிறது.

இவ்வினாவுக்கு விடையாகக் கொண்டும், நிலவரியை அடிப்படையாக வைத்தே அமைக்கிறதொன்றாகப் பாசனத் தீர்வை, கல்வித் தீர்வை, மருத்துவத் தீர்வை முதலியவை விதிக்கப்படுகின்றன. நிலவரி என்பது ஒன்று இல்லாவிடில் இந்தக் தீர்வைகளை இயைக்கப்பட உயர்த்தி இப்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலவரி நீக்கம் என்பது வெறும் பித்தளாட்டம் ஆகும். இவ்வினாவாக வாக்ரில் மேலானம் காதிப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

சத்திரக் கட்டியோ, விவசாயிகளுக்கு ஏன் வித்த தடைகளும் விதிக்காமல் அவர்கள் தீவிரமாக உற்பத்தியில் ஈடுபட எல்லா வசதிகளும் பெற வாய்ப்பளித்து, உற்பத்தி செய்த பொருளை எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றி விற்கவும் வாய்ப்பளித்து, பின்னர் திவங்கியையும் ரத்து செய்கத் திட்டமிடுகிறது.

இதுதான் ஸ்கிரீவனின் தீவிரவாத திட்டத்திற்கும் சத்திரக் கட்டியின் திட்டத் துக்கும் உள்ள அடிப்பட வித்தியாசம்!

விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்தி செய்த தானியத்தை எவ்வித விலை கட்டிப்பாடும்

இன்றி விற்க அனுமதிக்கப்பட்டால் விவசாய ஏராளமாக உயர்ந்த வாட்டார்களா என்று கேள்வி எழும்.

இவ்வினாவுக்கான சத்திர சமுதாயத்தில் உற்பத்தி அபிவிருத்திப் பெருகும். பெருகிய தானியத்தைத் தேவிரும் விற்கவேண்டும் என்று போட்டி, விவசாயத்தில் ஏற்படும், விவசாயத்தில் குறைவில் போட்டி இருந்தால் வாக்ரபுலனுக்கும் சகாயமாக விளங்குகிறதே தீரும். அதற்கு நல்ல பணம் அடைபவன் வாக்ரபுலனே!

விவசாயிகள் உணவு தானியத்தைப் பதுக்கி வைத்து விட்டு உயர்விலை என்று கத்திப்பாரிசன் என்று மந்திரெறுவதும் எழும். உணவு தானியத்தை நீண்ட நாள் பதுக்கி வைக்க முடியாது. தேவிரும் கெட்டு விடக்கூடியது. இன்று அரசாங்கம் ரேஷனில் கொடுக்கும் புழுத்த அரிசையைப் போதும் கொடுக்காமல் போதும் தனிநபர் ஒருவரால் விற்க முடியாது. அப்படி விற்கும் போட்டியுள்ள சத்திரத்தில் அவசியம் போல் வாரும் வாக்ரபுலன்கள். ஆகவே பதுக்கி வைப்பார்கள் என்று சொல்லுவதில் பொருள் இல்லை.

உண்மையிலா, ஏமாந்துதலோ ஏதோ ஒருவரின் சத்திரக் கட்டி கொள்வனவை வாக்ரில் வக்கிரத்துக்கொள்ளத் தொடர் வியதிருந்தே சத்திரக் கட்டிக் கொள்ளக் கல் பதைத்தையும், வாக்ரில் கட்டி வகைத்து வரும் பவ்வீதத்தையும் அறிபவரும்.

சத்திரக் கட்டியின் கொள்வனவின் வாக்ரில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடர்விய பிச சத்திரக் கட்டி வேண்டாமோ என்று விகர் திவக்காரன்.

சத்திரக் கட்டியின் கொள்வனவின் வாக்ரில் ஏற்றுக் கொள்வனவையே முன் னீதும் அதிகமாகச் சத்திரக் கட்டியைப் பவப்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் கருது கிறோம். அப்போதுதான் வாக்ரில் அக் கொள்வனவின் திரத்தரமாக நிலைவேற்றப் பவக்கும். இவ்வினாவை மவான வகாராக்யம் என்று சொல்வது போல் தேர்தல் வாக்ர மவ வந்தறமாக இருந்து அபிதாடு முடிந்துகிறும்.

கிளர்ச்சியா? புரட்சியா?

வட இந்திய ராஜ்யங்களில் பவ இடக் களில் தொத்து தோல் போல் பரவி வரும் கல்துரிமானுக்கள்களில் ஆர்ப்பாட்டங்களும், ரகசிகளும், போளில் நடிப்புகளும், கல்களில் புளகப் பிரயோகங்களும், துப்பாக்கிச் சூறும் நாட்டி நவனிய கருத்துக் கொண்ட எவ்வா குக்கும் கல்கள் அளிக்கின்றன. மானவர்கள் நடத்துவது கிளர்ச்சியா அல்லது புரட்சியா, அவர்களது கல்துரிப் படிப்புகளும் இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள்கள்களும் ஏதெனும் சித்திர வாக்ர சபைத்தம்கள்களா என்றெவ்வா என்னி விசனமுது வேண்டியிருக்கிறது.

கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் கல்துரி மானவர்க் திவவீதர்கள் தடைபெறுகின்றன. இவ்வீ

கல்கள்கத் தக்க முதல் அம்சம். போதலு முறை குறைபாடுகள், பேராதிசியர் மீது குத் தச்சாட்டுகள், உப அகவப்பகர் ராஜிராமா செய்வ வேண்டும் என்று கோரிக்கை - இது மாதிரி ஏது வேண்டுமானாலும் கிளர்ச்சி களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. அல்லது காரணமே இல்லாமல் உட இவை தடை பெறுகின்றனவோ என்னவோ? ஆர்ப்பாட்டங்கள் தொடர்விய உடவே, கல்கள்க் களின் போக்கும் ஏதே குறைவு ஏதே ரீதியில் தான் அமைகிறது. பவ்கள்கள் எரித்தல், போளில் கட்டிவகைக்குத் தீவைத்தல், கல் கிசக, ரவிக் பெட்டிகளைக் கொளுத்து தல் - இவ்வுய் பவ திவக்கள்கள் - இவ்

ஹத் தொடர்ந்து போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம், சில சாவுகள், மாணவர்களில் சிலரும் மாணவரின் தார்களுக்கும் சிலரும் மரண மண்டதல் - இவற்றின் மீதாவாகக் கிளர்ச்சி கலவரமாக விரிவடைவது - இவை தான் காணப்படும் காட்சிகள். வட இந்தியாவிலிருந்து ஆந்திராவுக்கும் இவை பரவி வருவதாகத் தோன்றுகிறது.

நீக் கல்வி, கல்னூரி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உண்மையாகவே மாணவர்களுக்கு அநிதும்பி. குறைபாடுகள் இருக்குமெவரானும் சம்பந்தப் பட்ட முதல்வர்களோ, உப அத்தியட்சகர்களோ, மந்திரிகளோ மாணவர் தலைவர்களுடன் பேசித் தீர்த்து வைப்பது சாத்தியமாகாது இருத்தல் வேண்டும். பொது அமைதிக்குப் பயகம் விளைவுப்போது கண்டிப்பு

தடவடிக்கைகள் அவசியமெவரானும். அமைதியைக் காப்பதும், பொதுச் சொத்துக்கள் சேதமாகாமல் பார்க்குத் கொள்வதும் அவசியமான தடவடிக்கைகளே.

ஆனால் அரசியல்வாதிகளின் சம்பந்தமும் பக்க பலமும் உறுதியெவராக நின்று கிளர்ச்சிகள் தடத்தப்படுமெவராவின் நிலைமையைச் சமாளிப்பது கஷ்டமாவதுடன் தாட்டின் தன்மைக்கே ஹது விளைவிக்கக் கூடும்.

அனுபவப்பட்ட கிளர்ச்சித் தலைவர்கள் சிலர் மாணவர் இயக்கத்துட் புருந்து கிளர்ச்சியை தடத்துவதாக ஆட்டு வட்டா ரங்களில் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையி லேயே அங்ஙனது இருப்பின் நிலைமையை உறுதிபுடனும் தீர்த்துடனும் சமாளித்தே ஆக வேண்டும்.

- தேர்தல் குரோதமம்
- சமயப் பிரசாரத்துக்குப் பயிற்சி
- பாங்கியின் வரவு புறா
- "குரு கித்தன தன்ம"
- தயக்கியின் மறைவு

என்ன? சேதி?

தேர்தல் செலவுக்காக குறைக்கவும் கூடு சம் முதலிய ஹழய்க்கை ஓரவடிக்காவது ஒழிக்கவும் தலைவர் ராஜாஜி வெகு நாட் களாகவே ஒரு போரணையைச் சொல்லி வத் திருக்கிறார். போட்டுச் சாவடிக்குத் வாக் காளர்கள் சென்று வாக் குத் தீட்டைப் பெட்டியில் போட்டுவிட்டு வருவதற்குப் பதி வாக் போட்டுச் சாவடிகளை வாக்காளர்கள் விடுகளுக்குச் சென்று போட்டுக்கொடுத் சேக ரிப்பது நல்ல முறை என்பது அவருடைய ஆலோசனை. அதாவது வீடு வீடாக் போட்டு வண்டி சென்று வாக் குத் சேகரிக்க வேண்டும் என்று கூறி வந்திருக்கிறார். இதைப் பற்றி ஆளும் கட்சியினரோ, தேர்தல் நிர்வாக அதிகாரிகளோ இதுவரையில் எவ்வித கவன மும் செலுத்தினதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்போது காங்கிரஸ் அக்ராளர் திரு காமராஜர் இதே கருத்தைத் தமது சொந்தக் கருத்துப் போலக் கூறி, இம்மாதிரி செய்வது நல்லது என்று பேசியிருக்கிறார். எதிர்க் கட்சி யினர் சொல்லிய ஒரு கருத்தைத் தாம் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டதாகச் சொன்னால் தமக்குக் கௌரவம் குறைந்துவிடக் கூடும் என்பதாலோ என்னவோ, இதைப் பற்றிச் சுதந்திரக் கட்சியினர் பல தடவைகளில் வற்புறுத்தியுள்ளதைச் சூரியவாக்கக்ட அவர் குறிப்பிடவில்லை. எதிர்க் கட்சிகளின் கருத் துக்களைத் தாங்களே ஏற்றுக்கொண்டுதேர்தல் பிரசாரங்களில் எதிர்க் கட்சிகளின் படைத்தைக் குறைக்கப் பார்க்க்பது அரசியல் கட்சிகள் கையாலும் முறைதான். அநெப்படி ஆயினும் போட்டுச் சாவடிகள் வாக்காளர்களிடம் செல்வது தேர்மைவான தேர்தலுக்கு வழி செய்பும் என்பதால் வரவேற்க வேண்டியதே.

வரவேற்கத் தக்க விஷயத்தைச் சொன்ன தற்காக திரு காமராஜனுப் பாராட்டுகிறோம்.

சேகரிப்பதும் கற்றுப்பறுக்கவென்றுள்ள கோயில் தேவஸ்தானங்களின் ஆதரவில் மயிலையில் லீத்து சமயப் பிரசார போதனை நிலையம் தொடங்கப்பட்டிருப்பதை மகிழ்ச்சி யுடன் வரவேற்கிறோம். தம்முடைய மதத் தில் மேன்மையை நம்முடைய மக்களுக்குக் காண்த்தி. ஆலய வழிபாடுகளின் தத்துவங் களையும் விளக்கி கலக்க வேண்டிய பரிதாப ளமான நிலையில் தமது சமயம் இன்று இருக் கிறது. தமும் பிரசாரங்களும் உபயோகங் களும் மிததியாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருத் தாலும் இளம் சந்ததியினரிடம் உண்மைப் பத்தி வேருவ்வி வளரவில்லை என்பே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தநிலையைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்ற கருளை உணர்ந்துடன் தென் னுட்டியல் உள்ள மடாதிபதிகள் சமீப காலத் தில் ஒன்றுகூடிய பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்தனர். அவற்றின்படி செயல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இச்செயல் முறைகளில் ஒன்றுதான் லீத்து சமயப் பிர சாரக் கட்சி நிலையம்.

இங்கே இரண்டு பகுதிகளாகச் சமயக் கட்சிப் போதிக்கப்படுகிறது. கோயில்களில் வழி பாடு செய்பும் பத்தர்களுக்கு தமது சமயக் போட்டாடுகளை உணர்த்தும் "பிரசாரகர்" களுக்குப் பயிற்சி. இதற்குப் போதனை காலம் ஆறு மாதம். எஸ். எஸ். எஸ். சி. தேவிய அனுபவ மாணவர்கள் இதற்காக அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். மத்தெருகு பயிற்சி தமது ஆலயங்கள். ஆலய வழிபாட்டு முறைகள்

பற்றி "நயிதாட்டிகனாக" ஆவதற்கு அளிக்
கூடுபடுவது. இது பற்றி நேர (Part time),
பேர்தகு முறை. ஸ்டீவ் மாத் காங்க்டுக்கு
இப்பயிற்சி அளிக்கப்படும். இதில் பட்ட-
தாரிகள் சுமார் ஐம்பது பேர்கள் சேர்ந்துள்ள
னர். முக்கியமாக செலி நாட்டினர்களுக்கு
தமிழ்மொழி ஆவடி முறையின்படி பற்றி விளக்கி
வைக்க இவர்கள் உதவார்.

மகா சித்திதலவான் கே. ஆறமுக தாவனர் இந்த ஸ்தம்பத்துக்குத் தலைவராகப் பண்பாற்ற முன்வந்திருப்பது போதலு மூலமாக ஐந்துக்கம் குஞ்சுத் உவர் திவியின் இருக்கும் இடப்பதற்கு உத்தரவாதம். பல பண்டிதர்கள் பொருளையாக இருக்க வறுப்புக்களின் சொற்பொழிவுகளாற்றி இதைத் துண்டாக்கி எப்போது மயிற்சிக்கூடல் ஆகும்.

இது ஒரு முதல் முயற்சி. உண்மை கண்டிப்பானது. தர உண்மையாக மேல்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி. ஆண்டுகள் நிறு உண்மையாக உண்மை இத்தகைய ஒரு பிரச்சார நிலையாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது என்று கூறுக வேண்டும். இம் முதல் முயற்சி பலவாறாக இருப்போம் இதர இடங்களில் இப்போது

மீட்டிங்கை என்னவாக கொண்டுவரலாம் அது பண்புகள் அடங்கிய பத்தியும் ஆரவாரம் ஒலியும் இல்லாத சேவையாகும். அது நிலைய இலாகா ஆகியவையாக இருக்கும். என். சாரங்கபாளனி முதலியோர் அவர்கள். பத்திரிகை மூலத்துடன் தேர்தல்பெற்ற பிரசாரகர்களுக்குத் தெலுங்குநாண்களில் வேலையும் வாய்ப்பும் தர முயற்சி செய்வதற்கும் என்பது பிரசாரக மாண்புமிகளை அங்கே ஒரு தூண்டுதலாகும். இப்படி முழுப் பணம் அளிக்க வேண்டும் என இலாபகரிக் வேண்டுகிறோம்.

அதபடி ஆண்டுக்கு முன் தயாராகக் குலம் சந்தா செலுத்து ரூ. 50,000 மூலத் தந்ததால் எனக்கு முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது கனரா பாங்கில், இன்று அது இத்தியபாங்கிலாகக் கூடிகையில் ஏற்பாடு இடம் வகித்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இது ஒய்கி வளர்ந்து வந்துள்ளது. பல நிறு பாங்கில்கள் இத்துடன் இணைந்துகொண்டன. பல குரங்கிலையும் மாகாட்ட ஊர்களிலும் ஏராளமாகக் கொண்டு வந்துபித்து முட்டிகள் கிடக்கும் பணங்களை “டெபாசிட்டு”கள் மூலம் இரட்டிக் கொடுக்கக் கற்றுக் கொள்வதில் வந்திருக்கிறார்கள்.

கங்கா கந்தாமை ஆன கையொடு கலி நிபாவனி
மகாநகர கையினேத்திக் கருத்தையும் செதுத்திருந்
தான் நிபாவனித் திருநாள் தீவரமெய்தும் என்பது
புலகாவிரி கணக்கான தமிழ்க் குறும்பயனெனில்
காங்காத்திக் கருத்தையும் அபிப்பிராயம்.

மலை மூலம் செல்பவர்களுக்குப் பிடிச் செலப்பாக அமைவதேண்டும் என்று மிகுந்த பிரயாணச எடுத்துத் தொண்டித் தொழில் இத்தகைய செலத் மலைநகர் காலித்தத் தொடுப்பாடு காண்பதில் அந்நிப் பிரதிநித அச்சமும் இயங்குகின்ற என்பதென்தான் குறை. ஆகவே, அப்பாக்கள் ஏமாற்றித்துள்ளதாகநிதிரும் மூலம் கட்டியே உண்டாய் ஏற்றுக்கொள்ளித் தங்கள் பெயரைப் பிடி செய்க் கொள்ளத் தொடுகின்றம்.

தனிப்பிரதி விலை: ரூ. 5; தபால்செலவு: 0.75.
இலக்கணத்தில் மனரின் விலை தபால் செலவு சேர்த்து:
ரூ. 6. (இலக்கணக் காணாய் மதிப்பிடப்படா)

இரண்டாம் தவிர மற்ற வேலிநாடுகளுக்குத் தபால் செலவு உள்பட: ரூ. 10. (இந்திய நாணய மதிப்பில்).

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், சென்னை-10

கல்கி
தீபாவளிமலர்
1966

சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் தே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் முன்னிலையில் ஸ்ரீமதி எம். என். அவர்கள் டாடிஸ் பொதுநலின் அந்த தீர்மானத்தைத் தமது பெயர் சிகரட்டால்

[illegible]

கனகத்த 18-10-68க்குள் கீழ்க்கண்ட விவர சத்துக்கு அனுப்பி எழுதினால் 23-10-68 வினாக்களிடத்தில் புன்தகத்தை இலவசமாக அனுப்பி வைக்கிறார்கள்: காரியத்தில், பூர்வகர பதக் துற சபா, 9-13, ராஜா வீதி, பெரிய காங்கிரஸ்.

[illegible]

எனது அருமை நண்பரும் தீண்டநாள்
தேசபக்தரும், துடிப்பான கள்ளக் கொண்ட
வரும், தெஞ்சுர மிக்வருமான் எம். பி.
தாராயன் மோனமும் போய்விட்டார். மற்ற
கால்களது போற்றுதல்களுடன் எல்லுடைப
வதையும் சேர்த்துக் கொள்ளிறேன். சிறைவாசம்
அனுபவிக்கையில் நாங்கள் இருவருமாக
சேர்ந்து சித்தி காவல் இருக்க நேர்ந்தது.
அப்போதெவ்வாறு பல மணி நேரங்கள்
எனக்கு இப்பமாகக் கழியத் துணை புரிந்தார்
அவர்.

அவளது வழிலின் இரகசியம்

ஸிந்தாலின் ஜி-11 ஹைக்கொன்சோரோடீன்

உதில் எல்லாம் அது காத்த
பெயிற்று—கொந்த கொந்த
தன்மையினால்
அதிலிருப்பதை
அகமகிழ்வதை முடியும்
என்ற உண்மை.

நித்தரவில் உள்ள ஜி-11,
எனவெனக் காலமில் தடுத்த,
உடல் காத்ததை ஏழிவிறகு.
நா எழுந்தும் உருவின்
உதில் பெருகுதல்
வினவல் பெயிற்று.

இருவருக்கு உதவிபெறும்—நா எழுந்தும் காலமில் பெறுவதற்கான
ஜி-11 (ஹைக்கொன்சோரோடீன்) அடக்கில் நித்தரவில் போயும்,
நித்தரவில் காத்ததை பெருகும் உருவின் பெருகும்.
(ஜி-11) எல்லாம் எல். இலோடர்ஸ் எல். இலோடர்ஸ் அகமகிழ்வதை பெருகும்

வெண்ணிலவுப் பெண்ணாசை குசாபு

அத்தியாயம் 3

நிலவுக் கண்கள்

பீதம்ப பசும் பூங்கொடி
கனகக் கு மத்தியிலிருந்து
வந்த அந்த வினோதமான

உச்சம் வேலவன் கொடுத்த அநிர்ச்சி
கவத் தந்தது. கையில் எடுத்த மாம்
பழத்தை மறுபடியும் கவத் தன்
னிலைபே உதறியவன். ஒன் கூத்த
வேலவன் பார்த்தான். பானதனில்
ஒருவ் கட்களைத் தொடர்ந்து, ஒரு
வேலக்கை மனிதன் வெறித்
தனமாகக் கூச்சலிட்டுக்

கொண்டே ஓடி வந்தான். பானதையில்
உச்சியிலிருந்து ஒரு பாய்ச்சல்
பாய்ந்து தண்ணீருக்குள் குதித்தான்.

வேலவன் அவனை மருத மருதம்
பார்த்துக் கொண்டு நிற்கும்போதே,
கவத் தண்ணீரில் மிதந்த அந்த
மாப்பழத்தை - வேலவன் உதறிய
பழத்தை - ஓடிப் பந்தி எடுத்துக்
கொண்டு, உயிற் வைத்துக் பெத்த
காறு மீண்டும் ஒரு பாய்ச்சல் பாய்ந்து
அதே பழைய பானதையில் உச்சிக்குத்

தானினான். அடுத்த வினாடி
அங்கிருந்து மறைந்தான்
அந்த வீத்தை மனிதன்!

அந்த மாய மனிதனைப் பார்த்தால்
சேர நாட்டிலும், குறுநாடுகளிலும்
அரண்மனை வாயில்களில் தமிழரசர்கள்
பாதுகாப்புக்கு அமர்ந்துநிற வலனக்
காவலர்களைப் போல் இருந்தான்.
ஆனால் முற்றிலும் யவன உடைவாக
இல்லை, அவனுடைய கோலம்! கூத்
தாட்டு அரங்குகளிலும் திருவிழா
நிகழ்ச்சிகளிலும் இடை விடைவே
தோன்றி நடைப்புக் காட்டுவதைப்
"பகடிக் கூத்தன்" என்று அழைப்ப
துண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு பகடிக்
கூத்தனைப் போல் தலையிலே ஒரு பாலை
வும், அங்கியின் கைகளிலே குஞ்சுக்
கனாமாகக் காட்சி தந்தான் அவன்!

வியப்பும் நகைப்பும் தருகிற அந்த
வீத்தை மனிதனைக் கூர்ந்து பார்த்து
ஆராய்வுதற்குள், அவன் வேவவன்
கொடைவின் பார்வையிலிருந்து
மறைந்து விட்டானே!

இவன் ஒரு எபத்தியமா? அவ்வது
நாடகங்களிலே தோன்றுகிற பகடியா?
அல்லது யவனக் கூனைக் குடித்து

விட்டுக் கூச்சலிட்டுத் திரியும் குடி
காரனா? இல்லையென்றால் வேடிக்கை
யான கோலத்தில் ஸ்ரீராம வந்து
உளவு பார்க்கும் ஒற்றனா?

வேவவன் கோதைக்குப் புரிய
வில்லை! தலை சுற்றியது. சமண
மூளைக்குள்ளேபோய்க் காலம் என்ற
கவடியில் நாட்கள் என்ற ஏடுகளை
ஒவ்வொன்றாய்ப் புரட்டினான் வேவ
வன் கோதை!

ஃ ஃ ஃ

முழு நிலைவப் பொழிவிற அந்த
இனிய இரவு வந்தது. நிலவங்கியும்
வந்தான்! ஆனால் தனிவாக வந்தான்!

வேவவனிடம் சொல்லியிருந்தபடி அவ
ளும் தொழிவுமாக வரவில்லை! அவன்
மட்டுமே வந்தான்.

"இளவரசி! மறுபடியும் முழு நிலவு
எப்போது வரும் என்றும், மறுபடியும்
உங்களை எப்போது பார்க்கப் போகி
னோமோ, என்றும் தனித்துப் போய்
விட்டேன். இப்படி நான் சொல்வது
பண்டியலாத சொல்லாக இருந்தால்
என்னை மன்னிக்க வேண்டும்!" என்
ருள் வேவவன்.

"தெரியும்! நீங்கள் இந்தக் குகை
யில் தனிவாக எப்படிச் காலம் கழிப்
பீர்களோ என்று நானும் கவலைப்
பட்டேனே செய்தேன். இப்பொழு
தும் மிகுந்த ஆவதூட்டே வந்
தேன். நீங்கள் எப்படி இந்த
நாட்களை இங்கே கழித்தீர்கள்?"

"இளவரசி! பெளத்தப் பள்ளி
யிலே இருந்த ஓலைச் சுவடி என்
தனிமைக்குப் பெரிதும் துணை
செய்தது. அதைப் பிறகு சொக்

கிறேன். ஆனால் இப்போது நீங்கள் தனி யாக வந்திருப்பதைப் பார்த்தால் எனக் குக் கவலையாக இருக்கிறதே. உங்க ளுடன் தோழி வராமற் போனதற்கு யேறு காரணம் எதுவும் இல்லையே?"

"அதுவா! அது ஒன்றும் புரப்பர்புத் தர வேண்டிய காரணம் இல்லை. ஆன லும் சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள். இந்த முறை எங்கள் அரசர் கடலி லிருந்து திரும்பியபோது புதிதாக இரண்டு யுவனர்களைக் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். இந்த யுவனர்கள் வந்ததி லிருந்து எனக்கும் மணிகாலை என்ற என் தோழிக்கும் துன்பமும் வேதனையு மாக இருக்கிறது!"

"ஏன் அப்படி?"

"எங்கள் கடம்பு வேந்தருக்கு ஒரு தண்பன் இருக்கிறான். மீகாமன் என்று அழைக்கப்படுகிற மரக்கலத் தலைவன் அவன். அவன் அடிக்கடி கடல் கடந்து மேற்கு நாடுகளுக்குச் சென்று வருபவன். யவன நாட்டிலிருந்தும், மற்றத் தொலை தூர நாடுகளிலிருந்தும் சேர நாடுகளுக்கு வருகிற வணிகர்களுக்கு மிகவும் நெருங் கிய தண்பன் அவன். மேலாட்டு வணிகர் களிடம் இவனுக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் ஒன்று இருக் கிறது. சென்ற நூற்றாண்டில் 'ஹிப் பாஸன்' என்பவன் மேலாட்டிலிருந்து சேர நாட்டுக்கு வரும் குறுக்கு வழி ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தான். அந்தக் குறுக்கு வழி இப்போது இந்த மீகாமன் ஒருவனுக்குத்தான் தன்ருகத் தெரியும். இந்த வழியில் வந்தால் கடற்கரை நாடுகளைத் தொடராமல் மிக விரைவில் பருவக் காற்றைத் தழவித் தடுக்கடல் வழியாகவோ நேராகச் சேர நாட்டுக்கு வந்துவிடலாம்! இந்த ஒரு காரணத்தால் மீகாமனிடத்தில் யவனர்களுக்கு மட் டத்த மதிப்பு. ஒவ்வொருமுறை இவன் தமிழ் நாட்டுக்குத் திரும்பும் போதும் ரோமபுரீயிலிருந்து பக்குவம் செய்து வந்த பல மது வகைகளை அன்பளிப்பாகக் கொண்டு வருகிறான். இந்த மது வகை களைக் கொண்டு கொடுத்து எங்கள் அரசரின் ஆழ்ந்த நட்பைத் தேடித் கொண்டிருக்கிறான் இந்த மீகாமன். எங்கள் அரசர் முழுமதி இரவுகளில் கடல் மீது சென்று திரும்பும்போது மீகாமனிடமிருந்து உயர்ந்த நிராட்சை மது வகைகளை உவகையோடு சென்னைத் தீவுக்குக் கொண்டு வருகிறார். இந்த முறை, யவன மது வகைகளோடு எங்கள் அரசருக்கு இரண்டு யவனர் களையுமே பரிசாக வழங்கியிருக்கிறான் மீகாமன்! இந்த இருவரில் ஒருவர் யவன அரச குடும்பத்தினருக்கு மது

வகைகளைக் கலந்து கொடுப்பதில் நான் பயிற்சி பெற்றவனும்!"

"அப்படியென்றால்?"

"அந்தநாடுகளில் மது வகைகளைப் பக்கு வப்படுத்தி அவற்றில் எது எதை எது எதோடு எப்படி எப்படிக் கலத்தால் கலவையும் மயக்கமும் அதிகமாகும் என்று கண்டுபிடித்து, அந்தக் கலவை முறையை ஒரு பெரிய கலையாகவே வளர்த்திருக் கிறார்கள்ளாம். எங்கள் அரசருக்கு வழக்க மாக மது வகைகளை வழங்கி வரும் மீகாமன் இந்தத் தடவை அந்தக் கலவை களில் தேர்ந்த ஒரு யல்லவையே அழைத்து வந்திருப்பதாகக் கூறி இங்கே அனுப்பி விடுக்கிறான்!"

"இவ்வரவி! இதில் நீங்கள் கவலைய் படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?"

"அதென்ன நீங்களும் அப்படிச் சொல்லி விட்டீர்கள்! நமது தமிழகத்தி லிருந்து முத்து, ஸவரம், நீலக்கல் முத லிய இரத்தின வகைகளும், கருங்காளி தேக்கு, கரும்புது, சத்தனம் முதலிய மரங்களும், அரிசி, மிளகு முதலிய விளைச்சல் பொருள்களும், நம்முடைய இஞ்சியும், இலவங்கமும், ஏலமும், ஆடை வகைகளும் ரோமா பு ரீ வரை செல்கின்றன என்பதில் நாம் பெருமைப்படலாம். நம் நாட்டு மயில்கள் அங்கு சென்று தொகை விரித்து தடனமாடுகின்றன என்றும், நம்முடைய கிளைகள் அங்கு போய்த் தமிழ் பேசுகின்றன என்றும் நாம் கனிப்படைவலாம். அதெல்லாம் சரி. பல ஆயிரம் பொன்சென் தமக்கு ரோமா புரீயிலிருந்து ஆண்டுதொறும் வருகின் றன என்பது பற்றியும் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இந்தனை மகிழ்ச்சியும் பாழாகி விடுகிறது. அந்த மேலாட்டு மது வகை களுக்கு நம் அரசர்கள் அடிமைப்பாடி வருவதைப் பார்த்தால் தகரமும், கண்ணாடியும், கயறும், பித்தனையும் நாம் மேலாட்டார்களிடமிருந்து வரங்கு கிறோம். புதிது புதிதாகப் பாத்திர வகைகள் வருகின்றன. சரி, வானிய முறை அது. ரோமாபுரீயிலிருந்தும் வெரக்க வட்டாரங்களிலிருந்தும் அடிமைகளும் இளைப் பெண்களும் நமது தமிழகத்துக்கு வந்து அரச இல்லங்கள் சிலவற்றில் வாழ்கிறார்கள். அதுவுக்கூட அரை மனத்தோடு சரி என்று சொல்ல லாம். ஆனால் எக்காரணத்தாலும் நமது அரசர்கள் மதுபானப் பழக்கத்துக்கு அடிமைப்பாவதை எப்படி நாம் பார்த் துக்கொண்டிருப்பது!"

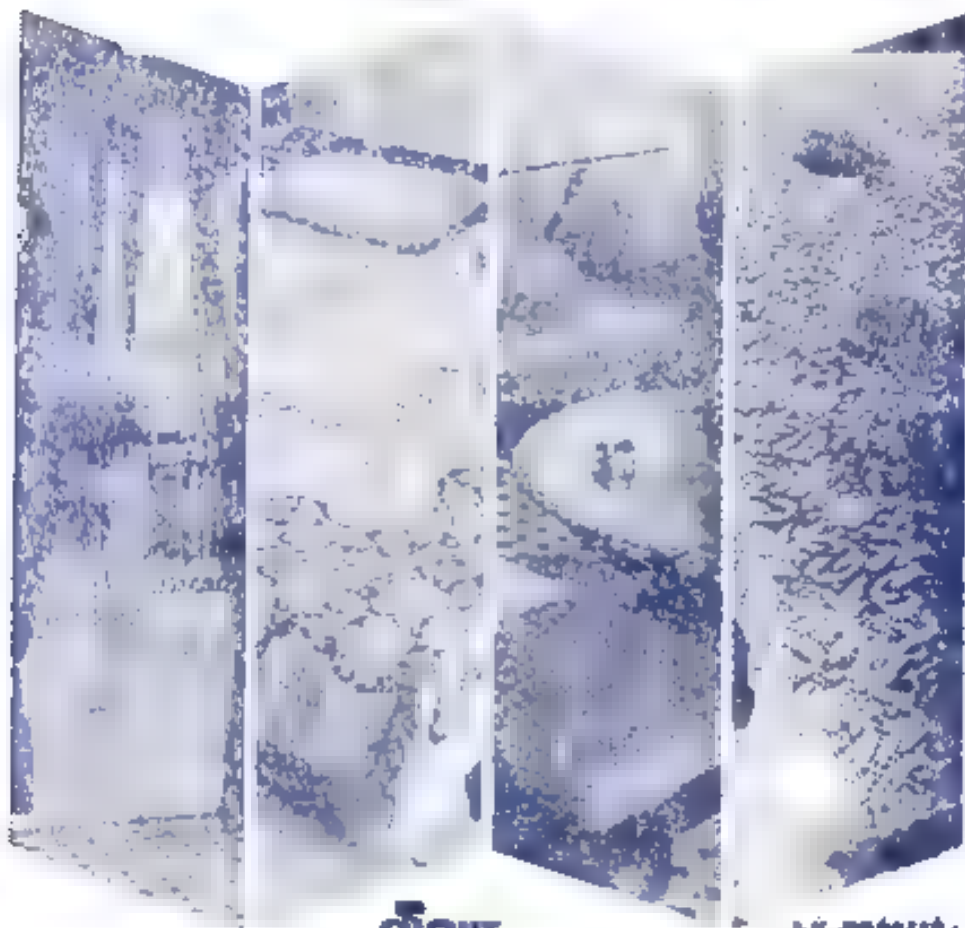
நீலவயலிலின் குரலில் உருக்கம் இருத் தது. வேலவன் சொன்னான்:

உலகப் புகழ்பெற்ற நாட்டிங்க்ஹாம் லேஸ்
உங்கள் இல்லத்திற்கு
என்றுமில்லாப் புத்தொழிலைத் தருகிறது!

**லீலா
லேஸ்**

உலகப் புகழ்பெற்றபுகழ்பெற்றதோற்றம் பெற கிரை
லேஸ் உதவியளிக்கிறது. உயர்வாகியுலகம். அனைத்துலகம்.
ஹாம் லேஸ் தாமிர நாட்டிங்க்ஹாம் தயாரிப்படுகிறது.
பலவித உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம்.
அதில் திரைக்காட்சி, பித்தளத்தாசன உலகத்திற்கும்
கற்றல். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம்.
உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம்.
உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம்.
உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம். உலகம்.

பிரமிப்பூட்டும் பொலிவு

**லீலா
லேஸ்**

உள் அகலகாரம்.
விசை ஹட்

கிரை ஸ்காட்டிங் லேஸ் பரஸ்பெட் லீலா லேஸ்.
அதேவி - திரைக்காட்சி, பித்தளத்தாசன, 55, A5

சென்னை - 600 001, சென்னை - 600 001, சென்னை - 600 001.
திருச்சிதம்பலம், கன்னியாகுமரி, சென்னை

உலகம்

இந்தியா சூப்பர் கார் டயர்கள்

உன்னதமாக ஓட்டி மகிழ உதவுகின்றன
ஆனந்தமான சவாரிக்கு உகந்தது

இந்தியா டயர் & ரப்பர் கம்பெனி இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட்

MADE IN TONG TAI

“இளவரசி, நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் உங்கள் தந்தைக்கு இந்தப் பழக்கம் நானுக்கு நான் அதிகமாக வர கிறது என்றல்லவா தோன்றுகிறது!”

“ஆமாம். சில நாட்களாக இந்தப் பழக்கம் இவ்வளவு அதிகமாகியிருப் பதற்கு வேறு ஒரு காரணமும் இருக் கிறது. என்னதும்...”

“இளவரசி! ஏன் தயங்குகிறீர்கள்?”

“நான் ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டே போகிறேன். உங்களைப் பற்றி ஒன்றுமே கேட்காமல்!”

இப்படிச் சொல்லி நிலவல்லி தனது பெர்னை நிறுத்திக் கொண்டதும், வேல வன் சரேஸ் என்று மறுமொழி சொன்னதும்.

“நான்தான் நான் சேர நாட் டைச் சேர்ந்த ஒரு வணிகர் மகன். சேர நாட்டுக்கு வடகிழக்கில் உள்ள புன்னாட்டிலிருந்து நீங்கள் கத்தியோடு முறிதியைப் போக்கிச் சென்று கொண் டிருந்த எங்கள் மரக்கயம், புலங்குக்கு உள்ளாகி மூழ்கப் போகும் தருவத் தில், நாங்கள் சிலர் மிகமகனில் தப் பிக்க மூய்களோடும், அதன் விளைவு எங்கள் இந்தத் தீவில் சேர்ந்தது. ஒப்பற்ற பேரழவிலும் உத்தமப் புண் புகள் அங்கத்தும் நிரம்பிய இளவரசிஷ் மாகிய உங்களைக் காணும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது!”

“நீங்கள் வேறும் நீங்கள் கல் வணிகர் போய்ப் பெசலிக்கியோ அரசனையக் கவிருக்கினோடு பழமிய ஒரு அரசருமார ளைப் போல அல்லவா பேசுகிறீர்கள்!”

இரவையும் பிரித்தார்கள். பிறகு நில வல்லி போத் தொடங்கினான்.

“நான் இன்றிரவு இந்த இடத் துக்குத் தலியாக வர நேரிட்டது எப் படி என்று சொல்லத் தொடங்கினேன். எங்கோ போய்விட்டது பேர்க! சொக் கிறேன் கேளுங்கள். இந்த பயணிகளில் ஒருவன் மதுப் புலவன் என்று சொங் னேனு? மற்றவன் சில நாட்களாக எங் ளுடைய கன்னிமாடத்தை இரவு களில் நாவல் காந்து வருகிறான்!”

“கன்னிமாடத்தை யா? காவனா? ஏற்கனவே உள்ள கன்னிப்புலனுக்கு மேலாகவா?”

“ஆமாம். பயணர்கள் போது வாக்க காவலில் புகழ் பெற்றவர்கள். அதனால்...”

“அதனால் கன்னிமாடத்தைத்தான் அந்தக் காவலுக்கு உரிய இடமாக உங்கள் தந்தை தேர்ந்தெடுத்த வேன் றுமா? வேறு எத்தனையோ...” என்று சொற்களை இழந்தான் வேலவன்.

“அதுதான் எனக்கும் புரியவில்லை. இந்த பயணனுக்கு ஏதாவது வேலை

கொடுத்தாக வேண்டும் என்றால், இவ னைக் கோட்டையின் முகப்பு வாசலி லேயே உட்கார வைக்கவானோ! அவ னுடைய காவலுக்கு எங்கள் கன்னி மாடத்தானு அகப்பட்டது! இதை அரசரிடமே கேட்பதாக இருக்கிறேன். இப்போது அவர் கடல் மீது அல்லவா சேன் திருக்கிறார். இதும்பி வந்ததும் மதனாவது கேள்வி இதுதான். அதோடு இந்த பயணன் நடந்து கொள்கிற முறை எம் எனக்குக் கட்டோடு பிடிக்கவில்லை. அனாதையும் அவரிடம் சொல்வதாகவே இருக்கிறேன்...”

“அப்படி என்ன தவறு நடந்து கொள்ளுகிறது இந்த பயணன்?” என்று கவலையோடு கேட்டான் வேல வன் கோதை, நிலவல்லி சொன்னாள்:

“இரவு தேரங்கலில் இரண்டு நாழி கைக்கு ஒரு முறை இந்த பயணன், கைப்பே ஒரு ரோமாபுரிக் கன்னாடி விளக்கை எதிக்கொண்டு, எங்கள் கன்னிமாடத்தின் விளம்பிய நின்று கொண்டு ஏதோ விநோதமாகக் கூச்ச விடுகிறார்!”

“கூச்சலா? அது எதற்கு?”

இப்படிச் கேட்கும்போதே வேலவன் கோதைக்கு அன்று மாம்பழத்தைக் கையில் எடுத்ததும் கேட்ட கூச்சலும், அதைத் தொடர்ந்து பாளையிலிருந்து குதித்த பயணனும் நினைவுக்கு வரவே ஒரு பதற்றம் இருந்தது. நிலவல்லி சொல்லுவதான்:

“விநோதமான ஒரு கூச்சல் போடு கிறான் அந்த பயணப் பேயன்! அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள்! காவல் காக்கும் ஒவியம் அது! அதோடு நிற்கிறதா சேயல்! இல்லை, கன்னி மாடத்தின் காளரத்துக்கு அருகில் உள்ள மதிற கல்லில் ஏறி நின்றுகொண்டு, காளரத் தின் வழியாக அந்தக் கன்னாடி விளக்கைப் பிடித்தவாறு கன்னிமாடத் துக்குள்ளே பார்த்துள்ள இந்த வல வன்! அதாவது நாங்கள் படுத்திருக் கிறோமா அல்லது எங்களுக்கு ஏதாவது கேடு வந்து விட்டதா என்று ஆர்வத் தோடு பார்த்துவிடும்! இது வேலுக்கை யாக மட்டுமில்லை. எனக்குக் கோபம் மூட்டுவதாகவும் இருக்கிறது. இதைப் பற்றிச் சற்றுக் கடுமையாகவே எங்கள் அரசரிடம் சொல்வதாக இருக் கிறேன்...”

இளவரசியின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் வேலவன் கோதைக்குப் பதற்றம் உண்டாயிற்று.

“அப்படியானால் இப்போது இப் படி இங்கே ஸத்துவிட்டீர்களே, காள ரத்தின் வழியாக அந்த பயணன்

கன்னிமாடத்துக்குள் வேவு பார்த்தால் என்ன ஆகும்?"

"ஒன்றும் ஆகாது. கன்னிமாடத்துக்குள் இரண்டு கட்டிக்கள் இருக்கின்றன. முகப்பில் உள்ளதில் மனிமாலை தூங்குகிறான். சற்று எட்டி இருக்கும் என் கட்டிலில், தலைவனைக் களை வரிசையாக அடுக்கி அவற்றை நேயம் போர்வையை இழுத்துப்போர்த்தி யிருக்கிறேன். சரஸ்வதியின் வழிகாட்டி பார்த்தால் குயிலுக்கு அப்பி நான் போர்த்தி மூடிக் கொண்டு படுத்திருப்பது போலவே தெரியும். கவலைப் படாதீர்கள்!"

"அப்படியா?"

"ஆமாம். அப்படியே ஏதாவது இளைவு கேடு நேருமானால் உடனே காற்றாகப் பறந்து இங்கு வந்துவிடுவான் மனிமாலை. அவனிடம் விசுவாக வல்லாம் சொல்லி வந்திருக்கிறேன்!"

இப்படிச் கூறிவிட்டு அந்தச் சோடையின் நிலவொளியில் வந்து தின்றான் நிலவல்லி.

"இந்தத் துறவிகளின் குகையும் இந்தச் சூழலும் எப்படித்தான் உங்களுக்குப் பிடித்துப் போயிற்று? சற்று இந்த மண்ணிலே நடந்து செல்லலாமே! மனித நடமாட்டம் இல்லாத இந்தக் கடற்கரையில், நட்ட நிலவு போழியும் இரவு நேரங்களில், நானும் மனிமாடையும் மனம் போனபடி நடந்து செல்வதுண்டு!"

"நள்ளிரவில் அப்படி நடந்து செல்வது உங்களுக்கு அச்சமாக இராது?"

"அச்சமா? இந்த வெள்ளைத் தீவிலா? இந்தத் தீவைக் கண்டு தயிழ்ச்சியே அஞ்சுகிற காலம் இது! அச்சம் கொடுக்கிறவர்கள் நாங்கள்; அச்சப் படுவது மற்றவர்கள்!"

வேலவன் கோதையும் நிலவல்லியும் சிரித்தார்கள். சிரித்துக் கொண்டே சென்று கடலின் கரையிலே நின்றுகண்.

வேலமாகப் பொங்கிய பேரலைகள் பேரிளர்ச்சியோடு வந்து கரையிலே மோதின. இவர்கள் இருவரும் உரக்கச் சிரித்தார்களே. இந்த அலை இளர்ச்சல் அதை உட்கொண்டி விடும்!

வேலவன் கொஞ்ச வானத்தைப் பார்த்தான். 'அச்சம் கொடுக்கிறவர்கள் நாங்கள், அச்சப்படுவது மற்றவர்கள்!' என்றான் அவ்வாறே நிலவல்லி. அதை மெய்ப்பிப்பது போல, அந்த வெள்ளைத் தீவுக்கு மேலே ஒடிய முழு நிலவும்கூட, ஒரே அச்சத்தில் வீசுந்து ஒடுவது போல வானத்தில் ஒடிப் பறந்து கொண்டிருந்தது! அந்த மோகங்கனோ? அவையும் வெள்ளைத்

தீவின் குறுப்பங்களுக்கு அஞ்சி ஒடும் வலன வணிகர்களின் போலப் பஞ்ச மூட்டைகளைச் சுமந்து கொண்டு உயிரையும் அந்த மூட்டையிலேயே வைத்துக் கட்டிப் பிரித்துக் கொண்டு, 'சுயநிலை மிடைத்தோம்' என்று ஓடிச் செல்லுபவர்கள்!

மனிப்பாங்களை இடத்திலே கடலின் கரை வளைத்து திரும்பியது. இருவரும் மேலே நடந்து சென்றார்கள். வலது புறம் கொத்தலிக்கும் கடல். இடது புறம் பாறைச் சிகரங்கள். இந்தப் பாறைகளுக்கு மேலேதான் பௌத்தப் பள்ளியும் மண்டபங்களும் களரிப்பாரற்று நின்றன. அந்த இடத்துக்கு அருகில் வந்ததும் ஊரென்று நில வல்லி கேட்டான்:

"நீங்கள் யார் என்பதை என்னளவும் மறைக்காமல் என்னிடம் சொல்லுங்கள். தான் யார் என்பதையும் உங்க ளிடம் மறைக்காமல் சொல்லுவேன். உண்மை ஒன்றையே பேசுபவர்களும், கொல்லா கிரகமே தவ குழக்கமாகக் கொண்டவர்களும் வாழ்ந்துவந்த புண்ணியச் சூழல் இது. சாணர்களின் முறை யும் பௌத்தர்களின் சாக்கியர்களின் குகைகளும் பள்ளியும் திறந்த பானை வட்டாரத்தில் இப்போது செல்கிறோம். இதற்கு அடலும், இந்தப் புனிதமான பாறையும், அப்பாழக்கிள்ளாத இடம் முழு வேண்மதையும் சாட்சியாக, இவற்றின் மீது ஆணையாக, நீங்கள் உன்மை செய்கின்றோம். நீங்கள் உன்மை பேசினால்தான் நானும் அப்படிப் பேச முடியும். நான் மெய்யாகவே அப் படிப் பேச விரும்புகிறேன். ஏனென்றும் உங்கலிடம் நான் கூற என்னுள் ளில் முக்கியமான பேருண்மைகள் உண்டு! அவற்றைச் சொல்ல ஆணைப் படுகிறேன்!"

நிலவல்லியின் குரலில் ஒரு துணுக் கம் இருந்தது. குரலின் ஒளி உணர்ச்சிப் பெருக்கிலும் இழைந்தது. வேலவன் மேலே தடக்க முடியாமல் அப்படியே நின்று விட்டான். மனம் பாறையிலே இது ஓர் எதிர்பாராத திருப்பமாகும் அவனுக்கு!

"இளவரே! நிலவல்லி, நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?"

"சொல்கிறேன், கெளுங்கன். உங்க ளைப் பார்த்தால் அரச வீரராகக் காண்கிறீர்கள். ஆனால் வேறு எப் படியோ சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். என் தலைமையோ என்றால், உங்க ளைப் பார்த்த விழுடியிலிருந்து ஏதோ ஒன்று என் உள்ளத்தின் கதவைத் தட்டுகிறது. தாசிட்டிருந்த கதவு திறக்க முனைகிறது. பூட்டி வைத்த

இளைப்பாடுங்கள் கழல்கின்றன. என்னை யும் மீறி ஏதேனோ உங்களுடம் சொல்ல வேண்டும் என்று என் உங்கு துடிக்கிறது. இதன் மீளாவு என்ன ஆகும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஊர் பெயர் தெரியாத ஒரு வேற்று மனித ரிடத்தில் நான் என் இப்படியெல் லாம் பேசுகிறேன். இப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்கிறேன். எனக்கே புரி யாத ஒரு புதிராக இருக்கிறது இது. ஒரு வேளை நான் பிறந்த கதையில் உள்ள அந்தக் துயரமும், தான் வளர்ந்த வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மூரண் பாடும், என் இதயத்தில் சில ஆண்டு களாகக் குழறித் கொண்டிருக்கிற தனிப்பும் சேர்ந்து, யாராவது ஒருவ ரிடம் எல்லாவற்றையும் பேசிக் கொட்டி விட வேண்டும் என்று என் மனக் கதையை வற்புறுத்தித் தள்ளுகிறது போதும்! இருக்கலாம், அப்படியும் இருக்கலாம். அய்யா நம் சந்திப்பில் நம் இருவருக்கும் புலனாகாத ஏதோ ஓர் ஊழலினைத் தொடர்பு நம்மை இயக்க லாம்! அது என்ன என்பதைக் காமம்தான் காட்ட வேண்டும். என்ற லும், அது எப்படி இருக்காது. வள்ளிடம் நீங்கள் உண்மையை மறைக் காமம் பேசுவதாக இருந்தால், அது குறித்து நீங்கள் நிற்காமல்தான் வந்த வேண்டிய நிலையே தேரிடாது என் பதை உங்களுக்கு உறுதி கூறு கிறேன். மனம் நிறந்து சொல்லுங்கள். நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து புறப்பட்டு என்ன நோக்கத்தோடு எங்கே செல் கிறீர்கள்?"

கடலின் பேரிளரச்சம், மெகலகலிய் ஓட்டம், காற்றின் ஓசை இவற்றுக்கு மத்தியிலே வேலவன் கோதை வரங் கடைத்து மென்னமாக நின்றுள் ஒரு கிதாடி! அவனுடைய கண்கள் உருவிக் கலங்கின!

"நீலவல்லி! உங்களுடைய குரலில் என்ன பேராற்றல் இருக்கிறது? யாரை யும் அடி பணிவர் செய்யும் அந்த வலிமைதான் என்ன? அச்சுறுத்தி அடிபணிய வைக்கும் மூரட்டு ஆற்றல் இல்லை அது. இன்ப மயமானது அந்த ஆற்றல்! அது என்ன? நீங்கள் சொல் கிறாப்படியே நான் சொல் வேண்டும் என்று என்னைத் தாண்டுகிற ஒரு.... ஒரு.... ஒரு ஆசை; அதற்குப் பெயர் தெரியவில்லையே எனக்கு!"

நீலவல்லியும் மென்னமாக நின்றுள். அவளுடைய கண்களும் கலங்கின.

"அப்படியானால் உங்களைப் பற்றிய உண்மையை என்னிடம் சொல்வதை நீர் மானித்து விட்டார்களா?"

இவ்வாறு கேட்டுக் கொண்டே வேலவன் கோதைவின் இரண்டு கண் களையும் இமை கொட்டாமல் பார்த்தான் நீலவல்லி.

"இவ்வாறு! என்னை அப்படியப் பார்த்தார்கள். போர்க்களத்தில் வேலை யும் வாணியும் சந்தித்துப் பழகிய கண்கள்தாம் என்னுடைய கண்கள். ஆனாலும் உங்களுடைய கண்களை, துயோ, உன்னுடைய கண்களைச் சந்திக்க இதைக் கண்களுக்கு ஆற்றல் இல்லை. இல்லை -"

வேகமாக எழுந்த அந்நாள் ஒன்று பின்னிப் புரண்டு வென்றதை நீலவன் கோதைவின் வந்து சிதறியது.

வேலவன் கோதை நீலவல்லியின் கைகளைப் பற்றினான். வலக்கை மேல் வலக்கை வைத்தான்.

"அழகுப் பெண்ணரசியே! என் இதயத்தையும் என் அறிவையும் அடிமைப்படுத்துகிற உன் நிலவுக் கண்களின் மீது ஆனைமிகுகிறேன். இனி இந்தப் பிறவியில் உள்ளிடம் பொய் பேசுவது என்பது இல்லை. என்னை தேர்த்தாலும் சரி. இது உறுதி. சேர தாட்டுத் தாளை வீரகுமிய வேலவன் கோதை, கடம்பார்களை வேடி காண்பவ தற்காக வந்த வென்றைத் தீரிலே,

கடம்ப வேந்தனின் மகனுக்குச் சொல்
கிற ஆணை மொழி இது!"

"இப்போ, நீவவல்லிக்கு என்று சொல்
துங்கள். கடம்பவேந்தனின் மகனுக்கு
என்று சொல்லாதீர்கள்!"

"இளவரசி! நீ என்ன சொல்லு
கிறாய்?"

"உன்மையை இருவருமே பேச
ஆரம்பித்த பிறகு, நீவவல்லி என்ன
சொல்லுவான்? உன்மையைத்தான்
சொல்லுகிறாய்!"

"அப்படியானால் நீ இந்த வெள்ளைத்
தீவின் இளவரசியல்லவா? கடம்ப
வேந்தனின் மகளியல்லவா நீ?"

"மகனே! போவபே வளர்த்து வரு
கிறேன் நான் என்று உன்மை.
ஆனால் கடம்பவேந்தனின் மகன் என்று
என்னைச் சொல்லாதீர்கள், திருடர்
களின் குருவி இந்த நரம்புகளில்
ஒடுகிறது என்று கேட்கவே என் கடம்பு
கூடகிறது. உன்மைக்கு மாறானது அது!
வேறு யார் என்று எப்படி அறந்த
தாயும் சரி. இனி உங்கள் வளரலில்
நான் வெறும் நீவவல்லி. வெள்ளைத்
தீவின் இளவரசி என்ற பட்டங்கூட
எனக்கு வேண்டாம்!"

**மௌனமாக இருவரும் சற்று
நடந்தார்கள். கனரகை விட்டு விதிது
மொண்ட பாறைகளிலே நடந்து,
வெள்ளை மரத்தின் அடியில் ஆகா
லங்கள் படுத்திருப்பது நோய் பார்த்த
திருந்த பாறையின்மீது, கடல் அலைகள்
தோக்கியலாது உட்கார்ந்தார்கள்.**

"நீவவல்லி! மரக்கம் அடைந்து
மாண்புபாப்பிலே விழுந்து விடத்
தவிர, நீ வந்து காப்பாற்றியதில்
காழிஸ் கரம் எப்படியோ வேலை செய்
கிறது என்றுதான் நான் திசைக்
கிறேன். மாண்டு மடிந்து போயிருக்க
வேண்டிய என்னை, உன்விடம் கொண்டு
சேர்த்த இந்தக் கடலின் அலைகளுக்கு
தான் மன்றம் மொழியும் குரலிய்து
அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்!"

நீவவல்லி பெருமூச்சு விட்டபி
சுரலில் பேசினான்:

"அப்போ! நீங்கள் இந்தக் கனா
யிலே வந்து சேர்த்த அந்த இரகைய
யும் அந்தப் புயலையும் நீண்டதுப்
பார்க்கவே உடம்பு நடுங்குகிறது!"

இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் பதறிவிடு
கக்கலைப் பாறையின் ரீது வயத்துச்
சற்று நேரம் எண்ணக்கூடா மையைப்
படுத்திக் கொண்டான். பிறகு அவன்
சொல்லுவான்:

"அப்போ! கன்னிமாடத்தில் நன்
றுகக் கண்ணயர்ந்து உறங்கிக் கொண்

புகுத்தோம் நானும் மணிமாடையும்!
திமரென்று நடுக்கியே ஒரு பேரிடி
கேட்டது. அப்படியே பதறிக் கொண்டே
விழ்த்தேன். மணிமாடே ஏற்கனவே
எழுந்து சாளரத்தருகே நிற்பதைக்
கண்டேன்.

பனிப் பனி என்று பலகணியிலூடு
மின்னம் வெட்டிவது, மடமட என்று
இடிகள் முழங்கின. மனறையும் காற்றும்
காழியாகக் கூடி, குருமித்து அடித்தன!

சாளரக் கதவுகளை அடைத்துவிட்டு
எங்கள் கன்னிமாடத்தின் முற்றிற்
கவரைப் பிடித்துக் கொண்டே நிலா
குந்தித்து உன் மூகப்பில் வந்து நீன்
றோம் நானும் மணிமாடையும்! அப்படி
வந்து நீன்று வாணத்தைவும் கடலை
யும் பார்த்தோம். மெகமும் நினை
தும் ஒன்றோடொன்று மற்போர்
செய்து கொண்டிருத்தன. கடலின்
அலைகள் குதித்து எழுந்து வானத்
தோடு குத்துக் கொண்டே, நடத்திக்
கொண்டிருத்தன!

உய்யிப் போய்க் கட்டிலில் படுக்க
ஒடவில்லை. அந்த கழற்கூத்தனது!
பார்த்துக் கொண்டே நானும் மணி
மாடையும் நீண்ட நேரம் நின்று.

மனறையும் புயலும் கடலுமாகக்
சேர்த்து நடத்தும் அரக்கக் காட்சியைப்
பார்த்தும் பார்த்தும் பறங்கிருந்த மணி
மாடே, சற்று நேரத்தில் நிலவு எழும்
என்றுக் அளவிட நிலவும் என்றும்
சொன்னான். அதற்காகக் காத்துக்
கொண்டே நானும் இருவரும் நிலா
குந்திக்கிலேயே நின்று.

மணிமாடே கொள்ளையே புயல்
தின்றது. மனற ஓய்ந்தது. கடல்
அமைதிபெற்றது. வானில் நிலவும்
எழுந்தது. விண்ணும் எண்ணும் கல
கெடும் வெண்ணிலையே மூங்கிப்
புகைப் போன்று ஒளி பரவியது! அப்
போது எங்கள் கன்னிமாடத்தின் மூகப்
புகு எதிரே தொலைவில் கடல் அலை
கள் எதோ, பிதப்பது நல்லுகத் தெரிந்
தது! சற்று நேரத்தில் அது மிதவை
இவ்வை என்பது புரிந்தது. மனித உட
காக இருக்கும் என்று நாங்கள்
எண்ணுவதற்குள், வேகமான அலை
ஒன்று உங்களைக் கரை மணியிலே
கொண்டு எறிந்ததைக் கண்டோம்.

"வல்லி! அது ஒரு மனித உடல்
தான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே
பதறியோ மணிமாடே.

"ஓடிப் போய்ப் பார்த்து வரு
கிறாய்!" என்றோன்.

துள்ளவும் வாழ்வின் அதுபவமும்
தீரம்போ மணிமாடே, மாடத்திலிருந்து
இறங்கி வெளியே சென்றான், வானக்

சென்று கொண்டிருப்பது சரியான திசைதான்

கனரா பாங்குக் கிறியீஸ் திரு. கப்பலாய் எப் சரியான குதிகோலுடன் திட்டமிட்டார். பாங்குக் பணிகளுக்கான விநியோகம் கட்டுவதற்காக. மக்களுடைய கம்புகளைக் கருப் பாத்நிரமண செரு நிறுவனமாகவும் திகழ்ந்தது. கனரா பாங்கு தேசிய முன்னேற்றத்தில் முதன்மையானதாகும். வயிக்கேள்வனும் என்பதே அவருடைய குதிகோலாக இருந்தது. 1 லட்சத்திற்குமே குறைவான மூலதனத்துடன் தொடங்கிய கனரா பாங்கு, இன்று 200 லட்சத்து அளிக்கமான மூலதனத்தை பெற்றிருப்பதில் பெருமிதமடைகிறது. 1906ல் ஒரே ஒரு மின்—இன்று 240 மிகோல்களுக்கும் உள்ளது—துலகத்தில் 25 மிபாகன் 4 பேர்—இன்று 5,000க்கும் மேற்பட்ட சாமிபாகன் உடனடியாக—மின்னுவிடுவதற்குத் துலகில் இன்று 7-வது தாணம் கமிசிறு—தென்னிந்தியா லேயே மிகப் பெரிய பாங்காகத் திகழ்கிறது—இப்பொழுது லைவ் மிஷர் ஆண்டில் ஆண்டிதான்.

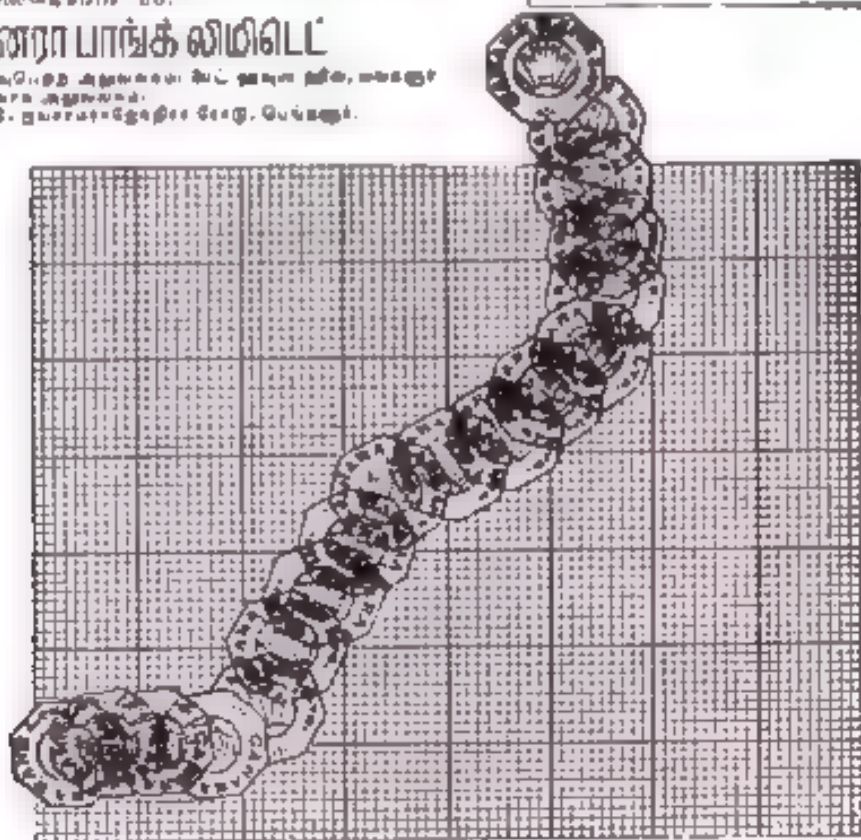
இசுலாமியல்லாம் துசுமான் சாதனைகள் அல்ல என்று, பணியுடன் நாங்கள் கூறமுடியும். சரியான திசையில் நடவடிக்கை எடுத்ததனுதான் — இன்றும் எடுத்தக கொண்டிருப்பதனுதான், இந்த மகத்தான சாதனைகள் சாத்தியமான.

1906ல் சென்னை-1, துசுமான் 1906-1, துசுமான் 1906-1 ஆகிய திசைகள் கமிசிறு கோண்டிட்டம் துசுமான் 1906-1.

	<p>திருவிவரத்தையம் 110 கோல்கு மேல்</p> <p>—மிசுமான் 140க்கு மேல்</p> <p>—உலகெங்கும் விழிவிழை</p>
---	--

கனரா பாங்கு லிமிடெட்

பதவியுடன் ஆண்டுகள் கமிசிறு திசை, கமிசிறு கோண்டிட்டம் ஆண்டுகள்.
1906-1, துசுமான் 1906-1, துசுமான் 1906-1.

‘சிகப்பு’ ‘கார்டினல் பாலிஷ்’
உங்கள் வீட்டுத் தளரையைப் பளபளக்கும்
ஒளிவீச்சு செய்கிறது.

ரெட்

கார்டினல்

பாலிஷ்

கார்டினல் (பாலிஷ்) சித்திரத்தைப் பலப்படுத்தினால் போதும், தளரகள் நல்ல சிவப்பு நிறமேற்படிக் காணக்கூடிய தெரடங்கி விடும். ஆகத் பளபளப்பு செஞ்ஞாள், விவந்து, நீடிக்கக்கூடிய தாரும்! ‘சிகப்பு’ கார்டினல் பாலிஷை உபயோகித்ததும், சாதாரணச் சிமிட்டித் தளரயும்கூட, அளவாகக் கவரும் செயலாண்மை பெற்றுப் பளபளக்கும். உங்கள் வசிக்கும் வீடு உற்சாகமூட்டும் குழந்தையை உருவாக்குகிறது.

அட்லாண்டிக் (ரெட்) மிமிட்டெட் (இக்கிளாத்தில் திறக்கப்பட்டது.)

ASCCU TAN

காலம் என்ற இந்தப் புதிய கடத் தெவிடாமல் இல்லாத தன்னிச்சையான காலம் அல்லவா அது!

ஒடிச் சென்ற மணிமாலை உடனுக்கு அருகிலே போய்ப் பார்த்து, நாளியில் காற்று இழைபிறகு என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, கண்ணிமாடத்துக்கு ஒடோடியும் வந்தான்.

"மூச்சு இழைபிறகு, யாரோ அரச குமாரனைப் போல இருக்கிறது என்றான், அதற்கு மேலும் மணிமாலை இன் னொன்று சொன்னான். அதையும் சொல்லட்டுமா?"

"என்ன அது? உன்னைக்கூட முழுதும் சொல்லிவிட்ட வேண்டியவர்கள் அல் லவா நாம் இருவருமே!" என்றான் வேலவன்.

"யாரோ அரசகுமாரனைப் போல் இருக்கிறது. முகத்தில் ஒப்பற்ற எழி லும், நெற்றியில் அரசப் பெருமீத ழும் ஒளிவீசுகின்றன என்று மணிமாலை சொன்னான்!"

இவ்வாறு கூறிவிட்டுக் கடைக்கண் ணால் வேலவன் கோதையின் கண்களை வும் நெற்றியையும் பார்த்துப் புன்முறு வல் செய்தான் அந்த அங்குப் பெண் ணாள்!

"இதன் பிறகு என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உட் லோடு காழ்நிற எங்களுக்குத் தண்ணீ ரில் மூழ்கிய மணிதூக்கை மலக்கம் தெளிவ னவக்கும் கலை உடலோடு ஓட்டிய கலிவி! எந்தப் பழச் சாதினை எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்!"

வேலவன் கோதை பழச்சாறு உட் கொண்டவன் போல மனம் என்ற குவணியிலே நீலவல்லி வார்த்த இவ்வித

மதுவை திரப்பியவாறு, இமைகொட் டாமல் அலகுடைய முகத்தையே நில விலே பார்த்தான்.

"நீலவல்லி! என்னுடைய முகத் தைப் பற்றி மணிமாலை என்ன சொன் னான் என்பதைக் கூறிவிட்டாய், ஆனால் உன் முகமும் உன் கண்களும் சமணக் குணகலியை என் தனிமைமைய என்ன பாடுபடுத்தின என்பது உனக்குத் தெரி யுமா? போதும் போதாததற்கு அந்த நீன் மலர்!—உன் கத்தலிலிருந்து உதிர்ந் ததே அது!"

"சரி சரி! நீங்கள் அன்று குணகலிக்குச் செல்லும் போது எது எதையோ உங்களுடன் எடுத்துக் கொண்டோன் போயிருக்கிறீர்கள், வெறும் கையோடு போகவில்லை!"

"எதை எடுத்துச் சென்றேறே இல் லோடோ, இதயத்தை மட்டும் விட்டு விட்டுத்தான் சென்றேன். அதுதான் உன்மை, அதை மறைக்க விரும்ப வில்லை நான்!"

பாறையிலிருந்து இருவரும் எழுந்து மணலிலே நடந்தார்கள்.

"இந்தக் குணகலிட்டாரத்தில் நீங்கள் எப்படிப் போழுது போகவிளீர்கள்? அதைச் சொல்லவில்லையே எனக்கு!" என்று கேட்டான் நீலவல்லி.

வேலவன் கோதை சமணமுறைக்குப் பின்புறப் நடந்து சென்று சாக்கியப் பள்ளியிலே கண்டெடுத்த ஒலிச் சுவடி வைப் பற்றிக் கூற ஆரம்பித்தான்.

"தெரியும் எனக்கு, அந்தச் சுவடி களைப் பற்றி! ஆனால் கணி முறி என்ற அந்தத் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து எனக்குத் தெரியாது. இந்த வெள்ளைத் தீவி கேயே இப்பொழுது யாருக்கும் தெரி யாது அது! தெரிந்த துறவிகளையெல் லாம் எங்கள் அரசர் இந்தத் தீவி

கூவிக் குடித்தனம் ஆரம்பித்து மூன்று மாதங்களா யிற்று. மணமகள் முணு முணுத்தாள்: "அப்பா அரிசி அனுப்பி விடுகிறார். பெரி யவண்ணு வாடகைப் பணம் அனுப்புகிறான். சின்னண்ணு கைச் செலவுக்கு அனுப்புகிறான்; அம்மா புடவை சப்ளை செய்துவிடுகிறான். ஆனால் ஒன் றும் காண மாட்டேன் என் றிறது. மீதி நாட்களை எப்படித் தன்னுடைய என்று தெரிய வில்லை...."

‘கம்’ மென்று

இருப்பார்களா?

"நீ படுகிற அவஸ்தையைப் பார்த்தால் எனக்கே வேதனை யாக இருக்கிறது, கண்ணே! பம்பாயிலும் புது டில்லியிலும் பணம் பண்ணிக் கொண் டிருக்கும் உன் அத்தம்பர்கள் இப்படி 'அக்கடா' என்று கையைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பார்களா? நீயாவது சுடிதம் எழுதிப் போட்டுப் பாரேன், தம்முடைய சுஷ்டத்துக்கு தாமதான் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்!" என் னுள் மணமகள். - பிரம்மாச்சாரி

விருந்தை துரத்தி விட்டார்! ஆனதால் இனி அந்தச் சுவடிகள் எங்கும் உங்களைப் போல் பாருக்காவது பயன்படாததால் உண்டு! ஆனால் எத்தனை செல்வங்கள் அமை! மனத்தையே ஆராய்ச்சிச் சுடமாக வைத்து, ஐயுறுவன்களையும் மனித உணர்வுகளையும் ஆராய்ச்சிச் சுடமாக வைத்துக் கொண்டு, இந்த மாண்பும் வைபவத்தையும் அளந்து, இவ்வுருத்தியைப் போலச் செய்து, நல்லபாக்கத்துடன் உண்டிட்டு எழுவது துணிந்து கொள்ள அமை. எதிர்நாயகத்தை அளந்து போல்துறா இத்தகச் சுவடிகளுக்கு எதிர்நாயகப் பையுடியோ! அதை மாறாய் அளந்து உதரையாய்?''

விவரப்படும் வேதகோஷம் தீர்ப்பு
குரலில் இங்வாறு 29-ம் பக்கத்தில்
தீவவல்லி தொடர்ந்து கூறினான்:

“அவ்வாறு தங்கள் எவ்வது அந்த அரசர்களின் குலத்துக்கே உரிய பொதுப் பொன் என்பதும், மரபுறக் கொள்கைக் காரணமாக அப்படித் தள்ளுவதில் பதவியுடைய சீர்தரது அது நாட்டின் ஆண்டு வசூலை எவ்வதும், உபகருக்குத் தெரித்திருக்க மெய்யுறு நினைக்குமேன், என்கிறதி னுறத் தில் இந்த வரவாற்றைத்தானே நீங்கள் படித்தீர்கள்?”

“அது மட்டுமில்லை. தனக்காகவே எதிர்காலம் பற்றியும் அதில் எழுதியிருந்தது. அதுதான் நமக்கும் மானசு!”

“ஓ! அதுவா! அது சாதாரண மக்களாகிய நமக்குப் புரியாத யாழி. காதலித்துப் பரிகர வேண்டிய தெய்வம் அது. ஆனால் ஒன்று, நன்மைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது போனதும், இந்தக் குறுப்பில் குலத்தில் எதிர்காலம் என்பது ஆகப் போகிறது என்பதை மட்டும் என்னால் எணிக்க முடிவிறது.”

மனற்பரப்பியே துள்ளிக் கொண்டு
நின்றான் வேடவன் கோதை.

“பெண் பாவம் என்பது இந்தக் குறும்பர் குலத்தைப் பிடித்திருக்கிறது என்று சொல்ல வருகிறாய். அப்படித் தானே?”

“இல்லை, இல்லை. குறும்பரின் பெண் பாவத்துக்கு விடுதலைக் காலம் வந்து விட்டது. அது ஏன் இனிமேல் அவர்களைப் பிடிக்க வேண்டும்? பிடிக்காது. ஆனால் நீங்கள் மார்த்தீர்க்களை துறவுப் பள்ளி, தாமரைப் பட்டம், ஒலைப் படிபுகள், இவற்றுக்கெல்லாம் உசில்

தறவிகள் என்ன ஆண்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தீர்களா? போட்டது போட்டபடியே அவர்கள் அப்படி இருப்பது என்ன தெரிந்தது? என்ன நடந்தது? கடத்த ஆண்டு வரை திறப் போட்டு நடத்தி கொண்டது பள்ளியும், சமஸ்தி இருக்கையும் இன்று என்ன ஆயின? எவ்வாறு மறக் கொள்ளுகோர் தார்த்த தறவிகளும், முயிளர் கழம், சித்தர்களும் அவரை இச்சைப்படி மூழ்கலையோடு தங்களுக்குள் பூசினி நிதமாய், உள்ளத்தையும் உணர்வையும் வளர்த்து வந்த இச்சிப் பள்ளியைத் திரிசு வகுப்புகள் என்ன செய்ய திரிகள் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

இப்படிச் கேட்டுவிட்டு இதற்குமேல் பேசுவதற்கு முடியாதவாறு போலக் குரல் அடைத்து நின்றுள் நீலயமலி.

“வயலில்! அங்கு ஓய்வை கவனிக்காமல்
அந்தக் குழந்தையையும் மீட்டித் தர
வதற்கும் பட்டது, எதோ ஒரு இயைபு
திகழ்ச்சி இங்கே நடந்திருக்க வேண்டும்
என்று!”

“ஆம். அப்படியப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்த பிறகுதான் வாழ்வில் எஸ். ஸ்டீபன் மனக் கசப்பு உள் நினைவு அடைந்தது. நான் எதிர்பார்த்திருக்கும் ஒரு மனிதர், என்று எங்கு எப்போது வரப் போகிறார் என்றுதான், இதுவரை நான் வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் உங்களுக்கும் சொக்கப்பவாறு கன்னிமாடத்தில் காத்திருக்கிறீர்கள். அப்படியும் உங்களை இந்தக் களையில் கொண்டு வந்து போகத்தான்”

இப்படிச் சொல்லும் போது நீல வர்ணியின் குரல் உணர்ச்சிப் பேருக்கினால் வியம்பியது. கலங்கிய அவ் குடைய கண்களிலே இரண்டு முத்திரைகள் நிலவின் ஒளியில் கருவாகியிருந்தன. பேஸ்ஸம்மயின் வாழ்ச்சி மிகுந்த உள்வாக்க கட்டிகள் வீசு மதிப்பற்ற அந்த முத்துக்கள், மண்ணிலும் பாளையிலும் கிதறிவிட்டுக் கூடாது என்னு. தனது மேலாடை கொண்டு தவறுதலின் கண் இமை களைப் பரிசுறாடு பொதிந்தான். வேலவர்கொரு

“நீலவம்ஸி? உன்னுடைய மனத்தில் இத்தனை வேதனை ஏற்படுமா? நடந்த அந்தக் கொடிய திகழ்ச்சி என்ன என்று அவர்களுள் சொல்லுகிறாயா?”

பாளையங்களைக் கடந்து சென்று, சாக்
தியை பள்ளிக்கு வெளியே இருந்த ஒரு
நெய் மண்டபத்தின் அறகாண படித்
தட்டை நோக்கி இருவரும் நடந்
தார்கள். (தொடரும்)

வாழ்க்கையை இனிமையாக்குவது காட்பரிஸ்!

இனிப்பேறே இன்பம். பகிர்ந்துகொண்டு சிவனின் மகிழ்விக்கும்படி
என்பதும். அதுதான் காட்பரிஸ் மில்லின் சாக்ஸெட்டு தரும்
பேரின்பம். ஆம். காட்பரிஸ் கைவென்றால் குணம் தீர்ப்பின் கைவ,
நா மேன்மைமயின் கைவ, பரிசுத்தமே உருவான யாவின் தூய்மைத்
கைவ. இக் கைவமே மென்று யாருங்கள் ஒரு சாக்ஸெட்டு
இனிமை. இனிமை, எல்லாம் இனிமை!

ஒவ்வொரு சாக்ஸெட்டிலும்
யாவின் குணங்கள்
ஆடங்கியுள்ளது!

மிட்டாய் வட்டிகளும்... ஒரு கைவந்த கைவ!

நடந்ததுதான் நம்புங்கள்!

“அன்னாச்சி! நீங்க ஊருக்குப் போதுவான் மனிதர். இந்த ஊர் நிலவரம் முழுதும் உங்களுக்கு ரொம்பப் வருஷமாகத் தெரியும். அந்தக் காலத்திலே எங்கே எழுத்தறிவைக் கொடுத்த இறையன் நீங்க. அதே மாதிரி என் தம்பிக்கும் சிலைட்டையும் பஸ்பத் தையும் பிடிக்கச் சொல்லிக் கொடுத்தவங்க நீங்கதான். நீங்கதான் இப்போ நேர்ந்திருக்கிற இக்கட்டிலிருந்து நாய்க மீன் ஒரு வழி சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்! காளியாத்தா சத்தியமா எங்கடும் என் பெண்சாதிக்கும் இந்த விஷயம் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது!” பெட்டிக்கடை முறுசாமி கண்களில் நீர் தளும்பப் பேசினார். அவருக்கு நார்ப்பதி துத்து வயக்கக்கு மேலேயே இருக்கும். ஊரிலே எந்த வம்பு தும்புக்கும் போகாத ஆசாமி என்று பெயர் எடுத்தவர். அவர் சம்சாரம் தாயார் ரம்மானும் குணத்திலே அவருக்கு ஏற்ற ஜோடிதான்.

“சத்தியம் எவ்வாறு இந்தக் காவத்திலே ரொம்ப மனிதன் சரக்கு முறுசாமி... நான் உன் விஷயத்திலே இதைச் சொல்கிற தாக நினைத்து விடாதே!... ஆனால் போலீஸ் இவாகாக உங்களுக்கு அப்படித்தானே இருக்கும். உன்னைக் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்கிறவரை? அவர்களானே யாரையும் தம்ப முடியாது! அவங்க கடமை அப்படிப்பட்டது. நீ போ! மனசை அவட்டிக்காதே! நம்ப மனசை எத்தமா விருக்கிறவரை நாம் எதற்கும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை பாரு!” என்று முறுசாமிவை அனுப்பிவைக்க முன்நேன்.

முறுசாமி திரும்ப வழியாக இல்லை. “என் தம்பி வரதன் இதைச் செய்திருப்பான் என்று நீங்கள் தம்பறிங்கனா?” என்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டார் முறுசாமி. என்னுள் சட்டென்று பதில் சொல்ல முடியவில்லை. வார்த்தைகளைத் தேடிப் பிடித்து வாக்விவர்களாகக் கொடுத்தேன்.

“முறுசாமி! நீ இந்தக் கேள்வியை நூத நாறு வருஷங்களுக்கு முன்னாலே கேட்டிருத்தியின்னு நான் பளிச்சுண்டு ‘வரதன் நிச்சயமாக இதைச் செய்திருக்க மாட்டான்’ என்று சொல்லிவிடுப்பேன். ஆனால் அந்தக் கேள்வியை நீ இப்போ கேட்டிருப்ப. அவனுக்கும் நமக்கும் கடந்த நாளில்தான் வருஷங்க ளாக எந்த விதத் தொடர்பும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அற்ப காரணத்துக்காக உன் சம்சாரத்தோட சண்டை போட்டுவிட்டுப் பட்டணத்தைப் பார்க்க ஓடிவிட்டான். அப்புறம் திவர்த்து பத்து நாளைக்கு முன்னாலே இந்த ஊருக்குத் திரும்பி வந்திருக்கிறான். உங்களுக்கு முன்னே பின்பே தெரியாத ஒரு பெண் பின்பைவையும் தன் மனைவி என்று கூட அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இந்த நூதநாறு வருஷ இடைவெளியிலே, அவன்

“அண்டவனுக்கு அண்ணன் உண்டா?”

குணம் ஒழுங்கான வழியிலே, முன்பே இங்கே இருத்தபோது இருந்த நிலையிலேயே இருக்கும்னு உன்னுடைய சொல்ல முடியுமா?” என்றான்.

“நீங்க கேட்கிறதும் திபாய் மான கேள்விதான். ஆனால் என் தம்பி இப்படித் தப்புத் தண்டாக் காளியம் செய்வாங்னு என்னுடைய நினைக்கலை முடியுமியே!” என்று பொறுமினார் முறுசாமி.

“பாசம் வேறே! உன்னை வேறே! ஆக்டெத்திலே ஒரு சொற் றெடர் உண்டு. ‘ஒரு மனிதனை உருவாக்க ஒரு தாயார் இருபது வருஷங்களை எடுத்துக் கொள்ளு கிறாள். அதே மனிதனை மடைய னுக்க ஒரு மனைவி இருபது நிமி ட்க்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிறாள்’ என்பதுதான் அந்த வாக்கி யம். வேடிக்கைக்காக எழுதப் பட்டதுதான் என்றாலும் அதிலே உண்மையும் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். உன் தம்பியின் குணத்துடன் அவன் புது மனைவியின் குணம் கடந்த சில காலமாக மோதியிருக்கும்வகை! அதனாலே அவனுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கிற நிலைமையிலே நீயு மில்லை நானுமில்லை! எவ்வாறு பார்க்கலாம்! நம்ப பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இந்தக் கேஸை, ரொம்பவும் தீவிரமாக விசாரிக்க ட்டிட்டு இருக்கிறான்று கேள்விப் பட்டுத். ஒரு வாரம் பத்து நாளிலே சரியான ருகுகோ, தடவமோ அகப்பட்டுவிடும்! நீ பொய் வேலைவைக் கவனி!” என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்திருந்தேன்.

“இன்ஸ்பெக்டர் என் கூடப் பேசிக்கிட்டிருக்கதைப் பார்த்தால் அவர் என்னவோ சந்தேகப்பட்ட

கொண்டவர்: திருவிவகாரம்,
(டெப்டு பேசிக் குக்கிப்பெட்டி)
கேட்டுக் கதைபோல் எழுதியவர்: மேலு.

[illegible]

கொள்கை தடைகள் நெடும் மூர்த்த மீறது
முறையாகிக்கும் அதுதான் போலிப்பத-
தும் ஏ ஏ ஏ ஏ இறுக்கியும் என் அனருக்குத்
தெரிவது.

[illegible]

தாயகநாட்டின் இரத்தம் தன் கண்களில் சொல்லும். ஒடுவீனா, தன் பங்கைப் பிரித்து வாங்குமா? ஸரதின் துள்ளித் துள்ளி அல்ல மனதின் சந்தர்த்தமும் நுறுவாயிக்கு எழுந்தது. அப்படியே அவள் பிடிபாயி, அந்தையும் செய்துக்கொடுத்த பன்றி நுறுவாயி வளக்கு வழக்குகளைத் தளர்த்த வைத்திருந்தார். ஆனால் ஸரதன் எங்கேயோ அந்தப் பன்றிப் பிழிசை எடுக்கவில்லை.

அவன் வந்து விட தாட்சுதிரப் பித்த
திமெரென்று ஒரு சேவ்வாய்க் கிழமை
மேலே வரதன் அன்னையர் கடைக்கு
வந்தான். தான் அங்கம் எங்கு ராத்திரி
மட்டினால் போக வேண்டும் என்றுதான்
அவன் மனம் பிரதம தூண் வதான
அன்னையர் ஒருத்தர் விட்டுப் பித்த
மனம் வந்ததோடுதான் கொண்டு
அவ்வாறு கிணங்கிட்டான்

மதுரை காமையம் தாலுகாவின் கருநா
புரம் வில்லும் இப்போதளந்த லைவ் திரைத்
தொடர்வுகள் அங்கே காணவில்லை. அதன்
பெயர்ச்சியையும் காணவில்லை. "ஓ! இதை
இருக்கப் பிழைப்பாய் புறங்கள் பித்திரை
பொய்யிட்பார் பொறும்!" என்று நிகழ்
தல் தொடர்ந்து.

புதுவையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் அகில
காவிரிமீட்புப் போராட்டம் மீண்டும் தெரிவித்தது.
பக்கத்துக் கொழும்புத்துறைப் போர்டு
பாசுதைய கிடகுச் சந்து விக்கியிருந்தது.

தூதரும் வினாற்றும் மிகத்த கொணர்ச் சாக்
 நூக்குள் அயன் படலம் இடுத்தது. திச்சய
 மாகத் தற்பொழுது இயல்பு கொலுதான்.
 துணி. தனக. அடையாளங்களைக் கொண்டு
 அயன் லாய் என்று திருவிக்கப்பட்டது.

போலீஸார் தீவிர விசாரணையில் இருந்து விட்டார்கள். ஸ்டுடென்டாயிஸ் தரபாரம்மனையும் தீவரமாகத் தேடித் தடுத்ததே வேயலாம் சென்ட் ஸ்கூல்கள். அங்கு இருந்துத் தெரிவாத விஷயம் வரதன் பட்டணத்தின் எங்கிருந்தோன் என் பது. இரண்டாவது ஆண்டு ராணுவத்தில் கடைசி, கற்றுப் பரவனில் விடுபட்டார்கள்.

பேரவன் இவன்பெக்டர் பல தடவைகள் முதலாளியையும் தயாரம்மாஸையும் சேர்த்துத் தனித் தனிவாகவும் சிசாரித்தார். ஆனால் கவர்மனையும் அரசு செலாவணியை

தான் அந்த தாள் கழித்து வந்திருக்கிறது என்பதை அறியப்பட்டது. அங்குள்ள பதிலைக் கவனப்போட பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது திடீரென்று பதில் அளிப்பதற்குரிய பேதல் வந்தது. அந்த நேரத்தில் தாளைப் பார்த்துப் போன கவனத்திலிருந்து ஏதாவது பாகம் கொஞ்சம் கிழியும் இல்லை, அங்குள்ள சாம்பல் பாகம் அழிந்துவிட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியும்.

[illegible][illegible]

ஒரு வாரம் கழித்து ஒரு நாள் இரவு ஒன்பது மணி இருக்கும். என் வீட்டு வாயின் கதவை வாரிச் தட்டினார்கள். போய் திறந்தேன். வரன் தீண்டுக்கொண்டிருந்தால் அவன் தீ, எட்டை எல்லாமே கையிற் பிடித்தான்.

“வாத்தியாரங்கமா! எங்க அண்ணனின்
பேரள்கிறேன் (பு.சங்கடப்பாங்கனாமே) நிஜமா...”

உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டான் பதிலிதான்.

"உன்னே வர வரதான்... நீ கேள்விப்பட்டது உண்மைதான்! உன் பெண்டாட்டியை யாரோ கொலை பண்ணிட்டாங்க தெரியுமில்லை?" என்றேன் அனுதாபத்துடன். "வரதான் ஓர் அராதாரணம் மிளிப்புச் சிறிதான், "யாரோ கொன்றுட்டாங்களா?... நான் கொன்னேன் வாத்தியாளரவர! அவன் போய்விட்டான்? பெயர்... ஒழிக்கட்டேன்... எனக்கு அந்த விதமாகவும் சொல்கிறீர்கள் கொடுத்தானே அவன் தானே?... என் அண்ணன்விட்டு என்னை எய்துவது ஆகை? என்னைப் போய் பிங்கா குட்டி யில்லாத அண்ணனுக்கு விஷம் கொடுத்துச் சாகடிக்கச் சொத்தை பெண்ணை முழுகாக அழிக்க ஏதும் சொன்னான், "அப்படியான சமாசாரம்? சபதவலங்களுக்கு மேலே என்னை வளர்த்து முழுகடிக்கிய அந்த உத்தமனை ஒழிக்கக் கட்டவா யோசனை சொல்றே! வா! உன் கையே ஒழிக்கப்பட்டதே" என்று ஒரு சேரன் போட்டுச் சலியான ஒழிக்கேன். ஆனால் போய்விடுவான் என் அண்ணனைச் சந்தேகிப்பாங்கென்று கவனிப்பேன் நினைக்கவே. விஷமத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் என் உடம்பு பதறிப் போகும். எங்க அண்ணன் எனக்குத் தெய்வம் மாறும். தலை மனவலாய் போய்விட ஏதும் அண்ணன் விட்டுட்டு இப்போ ஒடி வந்துட்டேன். தலையெடுத்து என்னைப் போய்விட்டேனோ என்று நீங்கள் கூட்டிக்கிட்டுப் போய் ஒப்படைக்கிறீர்கள்! எங்க அண்ணனை விடுவிக்கச் சொன்னார்கள்."

வரதன் அழுகிறபொழுது, சமோதர பாசம் அதில் போய்விட வந்திருந்தது.

போனில் இவ்வப்போட்டி எங்களை எதிர்பார்த்திருப்பது போல் வரவேற்றார். "இந்த ஆராமிதான் வரதான்?... இவன் வருவானா என்று எனக்கு நல்லது தெரியுமே!... ஏன்ப்பா வரதான்! அன்றைக்குச் சாயங்காலம் பட்டைத்துக்குப் போக பஸ்ஸிலே ஏக்ட்டு வாகனம் போட்டேன். ஆனால் பக்கத்துக் கிராமத்திலேயே இறங்கிவிட்டே! உன் கையிலே ஒரு கைப் பிடித்து, அந்தப் பைலிக்குத் ஒரு கொணர்ச் சாக்கை எடுத்துக் கிராமத்துச் சாலையில் தள்ளிவிட்டேன் படுத்திருந்தேன். காலைமேல் கருக்கலே எழுந்து சங்கரைப் பக்கமா நடந்து போனேன். போகிறபோது கொணர்ச் சாக்கை இறக்கினேன். திரும்பி வர போது இங்கே, எழு மணிக்கெல்லாம் நீ இறங்கிய இடத்திலேயே திரும்பி வந்து ஏறிப் போய்விட்டே! அந்தக்கெல்லாம் வறுமையான சாக்கைகள் இருக்கு. ஆகவே என் உன் அண்ணனை மிரட்டி உன்னை வைக்கோன் தெரியுமா? உங்க அண்ணனுக்கு ஒரு கெடுதல் ஏற்பட நீ சகிக்க மாட்டாய் என்று அவன் பெயரிடிக் தெரிந்து கொண்டேன். உன்னைப் பட்டணத்தில் தேடிக்க உன் குடிகை அலைவதை விட உன்னை இங்கே அரவணக்க இந்த உபயத்தத்தைக் கையாண்டேன். எந்த நிமித்தியும் அவரை விடுவிக்க உத்தரவு வாய்க்கி வைத்திருக்கிறேன்" என்று போனில் இவ்வப்போட்டி.

தான் சொல்ல வேண்டிய வாகுறுவதை எதத் தெளிவாகவே சொன்னான் வரதன்.

"எடப் அடிக்கும் போது, பார்த்து ஐக்கிரமையாக அடிமா,"

"ஓ! நான் தப்பித் தப்பிக் எடப் அடிப்பேனென்று பண்படுகிறீர்களா!"

"அதற்காகச் சொல்லவில்லை! எடப் ஐக்கிரமையாக ஒரு குட்டித் தேன் புருத்ததை, தம்ம பிழை கொடுத்தாயி பார்த்தானாம்!"

தன் அண்ணனுக்கு விஷம் வைக்க அவன் யோசனை சொன்னதும் அவன் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டான் போல் நடந்து. "சரியான யோசனை!... நான் இன்னிக்குச் சாயங்காலமே பக்குவமா அவர்க் ஆகாரத்திலே விஷத்தைச் சேர்த்துட்டு நான் வரக்குப் போததாகச் சொல்லிக் கொம்பிப் பக்கத்துக் கிராமத்திலே போய் இருக்கேன். நீ ராத்திரி ஒன்றும் காப்பிட்டுவிட்டு என்னை இரண்டு விஷத்தை நேரத்திலே கொம்பி நடந்து பக்கத்துக் கிராமத்துக்கு வந்துவிடு. நான் உன்னைப் பாதி வழியிலே பார்த்துக் கூட்டிக்கிட்டுப்போய்விடுவேன். விஷம் நான்கு மத்தியானம் போய் செல்லும். ஆகாரக் கொணரிலே போய்விட்டால் உன்னுடைய சொத்துவாகும். நாம் செவி கேட்டு வந்தது போல் மறு நாளைக்கு வருவோம்! என்று சொல்லிவிட்டு வரதன் கொம்பியேனும். மறுநாட் காலைக்கு துறவுக் கிணற்றன்னடை காத்திருந்து அவனையே தீர்த்துட்டானாம்! அண்ணன்மீது அவனுக்கு அந்த தன் பாசம்! அன்பு!

"அண்ணாச்சி!... அண்டவன் இருக்கான்! உண்ணா, ஒத்துக்கறேன். ஆனால் அந்த அண்டவனுக்குக் கூடப் பிரந்த அண்ணன் தம்பி வாகுமிலே போகிறாண்டு சமோதர பாசத்தைப் பதிலி கொஞ்சமாகவது அவனுக்குத் தெரிஞ்சிருந்தான், என் தம்பிக்கு ஆயுள் தண்டனை வாய்க்கிக் கொடுத்து என்னை இப்படித் தனியாக விடுவானா?" என்று முழுகையி என்னைப் பார்த்தும்போதெல்லாம் பிரலாபிக்கத் தலையெடுத்தான்!

தெய்வக் குழந்தைகள்

(ஊழியர் பேசல்)

மேன்மக்கள்

தமிழ் நாடக மேனடர்ஸை 'புதுமை, புதுமை' என்று போற்றப்பட்ட 'மேனார் சத்திரகாந்த்' ஓ நாடகம்தான். தமிழியில் 'மேன் மக்கள்' என்று போனும் தரும் ஊழியர் பேசல்' படமாக வெளி வந்துள்ளது.

நாடகத்தில் புதுமைவாதம் வெளியிடது படத்தில் புதுமை. இப்படி ஒரு புதுமைவாத திரைப்படம் உலகில் எழுந்திருக்கக்கூடியிருக்கிறது என்பதில் ஊழியர்கள்; மேனார்ஸை திரைப்படத்தில் ஒரு புரட்சியை உண்டு பண்ணியவர்கள். திரைப்படத்தில் முன்னேற்றத்தைக் காண விழைபவர்களால் மனமாரப் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

இந்தத் திரைப்படத்தில் பெண் நடிகைக்கு அதிக வேலை வையக்கூடிய, சுத்தம் செய்துக்கொடுக்கக் காட்டப்படும் அளவுகோல்கள் காட்டுகளுக்கு இடம் தரவில்லை. கல்கித் திரையுலகுக்கு கே. ஆர். விஜயாவை அறிமுகப்படுத்தியதாக விளங்கும் செய்திகளை அளவுக்கு அதிகம் வேலை வையக்கூடிய படம் பிரேதத்திலிருக்கிறார்கள். எனவே, திரைவீச நடிகைகளையே நடத்த அல்லது நடப்பு 'ஏ லூம்' என்று நாம் பாராட்டியுவிட்டோம்; அப்படி நாம் பாராட்டுவது அல்லது நடப்புக்குப் பாதகம் விளைவித்துவிட முடியாது!

மேனார் சத்திரகாந்தாக வரும் அசோக் குமார் - கதைப்படி குருடர் - பாத்திரத்தில் தரமறிந்து நடத்திக் கொள்ளு என்று கூறுவதைக் காட்டிலும் அத்தப் பாத்திரமானவையே ஆகியிருக்கிறார் என்று கூறுவதே பொருத்தம். அதோடு மேன்மக்கள் மேன்மக்களுடன் எப்போதே நிகழிப்பதென்பதால் நடத்து ரசிகர்களின் மனத்தில் நடப்புக்கு ஓர் அசோக் குமார் என்று இடம் பெற்றுவிட்டார். அவரது

மகன் ஸ்ரீகாந்தாக வரும் ராஜ்குமார் தமது நடப்பின் மூலம் அப்போதுகேற்ற சிங்கியாக நடத்துத் திரையுலகத்தில் தாக்கும் ஒரு நிலை எனப் போய் நெருக்கமாக இருக்கிறார்.

இப்படிப் போட்டி போட்டிகொண்டு இருக்கும் சேர்த்து உயிர் காட்டும் இந்தப் படம் இடைவேளை வரை இதயத்துக்கு இதயமிக் காத்து வருவதற்கு முன்மையே. நான்காவது பெரும் இடைவிடக் காலமாகி, இவ்விஷயத்தில் தமிழியில் படம் முன்பேறப் பல ஆகமாகியோ எப்போதே நித்திக் காலக்கிரமம். சத்திரகாந்தம் நன்றாகக் காணப் புகுத்து, தயவு நாட்டுகின்ற மிஸ்திரி வேண்டாத பருதினை வெட்டும் படத்தைச் சிறியதாகக் கிட்டுத்தால், காரம் போனதே கடுகாக மனத்திருக்கும். அதோடு இந்தப் படத்தில் பெண் நடிகை ஒருத்தியைப் போட்டிருப்பதைப் போடாமல் விட்டிருந்தால்... அமெரிக்கா நாடகங்களில் பணத்தினால் பணத்து பெண் நடிகைகள் மேனடர்கள் விட்டார்கள் திரை மனவியிலிருந்து போகச் செல்லாத போல் செல்கிறதால், இன்னும் பிரமாதமாக இருக்கிறதும்.

மேனார் சத்திரகாந்தம் ஒருமையம் அதிக திரை போடு காணப்படுகிறார். மத்திரை மையம் ஒருமையம் வேங்கேனோ காட்டித் தருகிறார். ஒப்பனக்காரர்களில் இந்தக் காலகாலத்தை என்னவென்று சொல்லு?

கல்கிதில் ராஜ்குமார் பரிணைப் பெற்ற இக்கதை தமிழிலும் படமாகப் போகிறதானால் செய்தி அப்போதுகேற்றே பணி மனமாதாரித் இந்தத் துணிக்கை அவர்களும் மேற்கொண்டு வருகிறதென்றும் தமிழ்த் திரையுலகம் உலகத் திரையுலகத்தில் நற்பெயர் எடுத்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

காற்றினிலே

அத்யாயம் ■

இருமணமா? மறுமணமா?

“ஏன் இப்படி என்னை வெறுப்பைக் கிடக் கிறீர்கள்? டாக்டர் துவாரதத்துக்காவது போக லாமே?” என்று ரத்தச்சிப்பை அடைந்தான் சந்திரமுகி.

சத்தவசிப் வேதனைச் சிரிப்புச் சிந்தனை. “டாக்டர் துவாரதத்துக்குச் செல்வதா சதிச் கூட்டத்துக்கோ, போர்க்களத்துக்கோ செல்வதா என்று நான் யோசிக்க வேண்டியதாவி லிட்டது. அன்று நான் தள்ளையாடும் பெரிதாகப் பேசினேன்: ஒரு நாட்டில் வீரத்தையும் பக்தியையும் இறைவனே ஒர் விவிராசாப்படி கலந்து நிர்ணயிப்பான் என்று. தாடு மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு நனி மனிதனும்கூட பக்தியையும் வீரத்தையும்

தவ்விக்காப்படி நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியாது” என்று பொல்தான் சொன்னது. என்னென்றும் இந்த ராஜ்யத்தில் பிறந்து விட்டால் அப்படித் தனிமனிதனுக்குத் தன்னை முடித்துக் கொள்வதற்கே சிலவே போலிருக் கிறது. நான் எங்கேத் தனி மனிதனுக்கு நினைத்து என்முடைய சுவ இயல்பு என்று ஒன்றைக் கருதி அவ்வுழியில் செல்வப் பார் க்கிறேன். இவ்வுய்தான் தந்தையார் என்னைச் சரிவாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, சொத ரர்கள் மட்டுமே, ராய்மல்லும், வீரர்களும் எங்கே வெறுக்கிறார்கள். ராஜ்யத்தாவத்தில் வீர பரம்பரைகளை ஒரு கவன்கமாத நான் வதிஞ்சுக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன்.

வரும் கீதம்

ரா.கணபதி

கி.வி.9

மேந்தா மக்களை சுதரீய தர்மத்தில் நடத்திச் செல்லவே பிறந்த குருவன் தான் என்றும், எனவே நான் ஒரு தனி மனிதன் என்பதை அறவே மறந்துவிட வேண்டும் என்றும் கூறுவது திருநாடகம். அந்தத் தியாகம் புரிய என்ருல் முடிய வில்லை. கண்ணனை எப்படித் திராகம் செய் வேன்? ஆனால் கண்ணனைக் கேட்டால் அவன் என்ன சொல்லுகிறான்? அர்ஜுன னிடம் சொன்னது போல், "புத்தம் செய், அதுதான் உன் கடமை. நீ நோயுயாக என்னைப் புழிப்பதைவிட அதுவே எனக்கு உண்மையான பூதரூபம் இருக்கும்" என

பாடுறு என்னலோ? சத்திரமுதி, என்னைப் பற்றிக்கூட எனக்குக் கவலைவில்லை. என் னுடைய பக்தி அறிபயானது. அதை ஒருவன் நான் விட்டு விடவும் கூடும். ஆனால் குழந்தை மீதான பக்தி எவ்வளவு அற்புத மானது? அவன் போயும் போயும் இந்த ராஜபுத்தனத்தில் கத்து இச்சமயம் பார்த்த னால் சிறந்து விட்டானே என்னுதான் துயரப் படுகிறேன், போலியும் மகாநாபரப்பில் விழுந்த நீத் துணிபோல் அவன் இத்தச் சூழ்நிலைத் தனத்துப் போலானே என்று தான் துயரப்படுகிறேன்" என்று வீய்மி னுள் ரத்தன் சிங்.

வாரம். இவ்வளவெல்லாம் செய்வதெனில் உண்மையே நேருக்கு நேராகக் காண வேண்டுமே! அளதயும்கூடத் தவறாக எடுத்துக் கொள்வார்களோ? அப்படியாயின் உச்சி மாடத்துக்குச் சென்று பலகணி வழியாக வேறும் அவனைக் கள்ளத்தனமாகப் பார்த்து வேண்டியதுதான் என்று எண்ணுவான்.

எண்ணமே பணியில் வரும், பாடுவான்

வருவான் வந்தெனில் விதி தன்மில் பதியும், மோகன வடிவங்கள்:

உணவுக்குரிய தரும் உணவாயினால் உணவுக்குரிய தரும் உணவாயினால் தானியம் இனிக்வும் மது போல மலாதிதிலில் இனிக்வும் மது தான்!

யுடுபது ஏதும் பிணை புத்தியு பனியாரும் பழமும் படைத்திருவென் வளம் வளம் சென்று வளமாயின கோணத்து வண்டியும் மொழிகும் பாயல் வீடுபென்

உயர்ந்த ஏதி உச்சிமாடத்தில் தின்று வளரத்தான் உயர்ந்த வீட்டில் உணவின் குணமுண்டித்த ஏதும் குணமுண்டித்த தாமசம் பாத்தமத்த தின்று தான்

மீரா வளரத்தான் வளர்த்தானா? செவ்வ துறியிலே. குழந்தையாக இருந்தபோதே குழந்தைம பெற்று விட்டாளல்லவா அவள்? அப்போம் வளர இடம் எங்கே இருந்தது? வளர முடியாமல் பல நெரிசல்களிடையே குழந்தை அல்லவா தொடர்ச்சி விட்டாள்?

வளர்க்கியவா, தேய்வோ இவையெல்லாம் உயர்வுகளைப் பற்றிய விஷயங்கள். இவையெல்லாம் உயர்வுகளில் வளித்த மீரா வேலை உயர்வுப் பார்ப்பவர்க்கு எப்படி வளர்த்தான்? நம்முடைய வளர்த்தான். பேதை பெருமைய மாறும். பெருமைய மக்கையாளன். மக்கை மட்டையாளன்.

மீரா வளர்த்து வருவையில் ராஜம்தானத் தன் இரு பெருமையினிடையே துவைநு மும் வளர்ந்து வந்தது.

ராஜம்தானத்தைக் குழந்தையாக கொண்டு ரண்மலையோம் அதே விதத்தில் குழந்தை மென்றுமென்று சிவோதியர்கள் இட்டயிட்ட வர். போர்க்களத்திலுள்ள சிவியர் மூலம் காரியம் சாதிப்பதற்கு என்டன் ஏற்பட்டது. டார் என்பதால் அவர் அறிவாமல் தங்கள் திட்டத்தை முடிக்க முற்பட்டனர்.

ரண்மலையில் ஆதரவளிப்பான பாரமசி என்ற சேடிவைக் கையில் போட்டுக்கொண்ட ஈர் சதிகாரர்கள். அவன் ஒரு தான் ரண்மல துடன் விருங்கார சாகஸ்கள் புரிவது போல் தடுத்துக் கோபெப் கோப்பையாக அவ னுக்கு மது அளித்தான். ரண்மல் போதை பேதிக் கிடக்கும் போது, பார்மல் மிகவும் கொஞ்சமாக. "என்னை அடிக்கடி விட்டு விட்டு ஒடிவிடுகிறீர்கள்? இனிமேல் நீங்கள் என்னை விட்டுப் பிரியவில் முடியாதபடி கட்டிப் போட்டீமா?" என்று.

"ஆகா, உன்னும் கட்டுப்பாட தான் பாதகம் அல்லவா செவ்வதென வேண்டும்? இத்தா, இதனும் என்னைக் கட்டிப் போடு" என்று கூறித் தனது பெரு நீண்ட தலைப் பாதையை அவனிடம் விசுவம் ரண்மல்.

அதனால் அவனை வளைத்து வளைத்துக் கட்டிதுடன் கட்டிப் போட்டான் பார்மல். அடுத்தகணமே சிவோதிய வீரிகள் திருதிருவென உயர்வு புத்ததனர்.

அவர்களின் தலைவர் ரண்மலியைப் பார்த்துத் திக்கெனக் கொண்டு தனக்கதான், "எங்கள் ராஜம்தெய்வியின் கையைக் கொயற்றதாக்கிக் கொண்டு டார், இப்போது நீ எப்படி எங்கெனோ போகிறாயும், பார்ப்போம்?" என்று கூறி வானைப் பாய்க்கினான்.

மாதிரியை ரண்மல் அந்த திவியிலும் கட்டியோடு சேர்ந்து எழுந்து நின்று போகிற முயற்சிகள். காணுக்குத் தட்டுப்பாடும் போருள் கையெல்லாம் சிவத்தல் சிவத்து விசுவோதியர் மீது கூறி தவறும் என்பதால். இவையெல்லாம் விவாதிகுறம் முதலம் - கட்டுப்பாட்ட திவியில் - இப்போது பலரை எதிர்ப்பது எல் வளவு தாழ்க்கைக்கு சாத்தியம்? ரா.பொர் களில் இவையெல்லாம் திவியை ரண்மல் நெடு மரம் கிழவதிரியாக விழுந்து மாண்டான்.

இனி ரா.பொர் களில் நெடுமரில் திவியு திக்க முடியாது என்று கண்டு கொண்டு டார் ரண்மலியின் மகன் ஜோதா. மெளரி கிடுத்து தங்களை புரிவியாள மாறிவாரின் என்னைக்கே ஒடினான். அவ்வப்போது தன் படைமான் உயர்வு புத்தது தாக்கிக் சிறு சிறு செவ்விகளும் நொய்க்களும் அடைவான்.

சித்தோர் மகாராஜனின் மார்பும் சேனைக்கு ஜோதாவை அடக்குவது பெரிசு லாயினான். எனினும், ஜோதாவை விட்டு வைத்திருக்கதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அவனது அந்தையான தம்மலாபாய் கும்பாஜி

இந்தக் காலத்தில் சொன்னது !

இந்தக் காலத்தில் ஜனங் களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திக் செல்லும் வேகம் பெருங் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் உங்களைப் பின்பற்றுகிறார்களா, அல்லது ஓரத்துகிறார்களா என்று உங்களால் நிச்சயிக்க முடியவில்லை.

ஆதாரம்: வாய் மொழி ஓர்ணம் தகவல்: அ. பாண்டியராசன்.

ராஜாவின் பாட்டியாக இன்னமும் உயிரோடிருந்ததால் காரணம். ரண்மயம் கொலைப்பட்டின் அவள் மனமியுந்து போனிருந்தாள். ரண்மயங்கி கொலை செய்த ராஜாவின் சிசோதியைத் தனியே சண்டையும் மீதத்த அதிருப்தியுற்றிருந்தாள். எனவே, அகரே தமக்குரிய பெருந்தன்மையுடன் நம்பராரை விட வேரகாவை மிகவும் தூக்கிச் செய்து படுத்த வேண்டியதிருந்தது என்றும், அம்மை பொது அவகைச் சமாளித்தாரே போதும் என்றும் கூறியிருந்தாள். பெரியபா சிறித்த கொட்டை மீறத் தம்பாஜிதம் இடும்படியே நடந்து கொண்டது.

மடந்தை மீராவுக்குக் கம்பாணம்
செய்ய வேண்டும் என்று ராஜதாதாவும், சத்திராபதியும் ஓயாமல் சித்திக்கத் தொடங்கியிருந்தனர். றுமவரை மனமாள ஒரு கற்பாசியிடம் மருமகனும் பற்றிப் பேசினால் எப்படித் துடிதுடிப்பாரென அப்படித் துடித்து விட்டாள் மீரா.

சத்திராபதிக்கு மீராவின் உச்சம் ஓரணவு புரியும்..... ஓரணவுதான் புதியம். கண்ணை வானத்தவாங்கில் அடிக்கை புதிதுகொண்டு வரமுடியுமா என்று அவளால் திறக்க முடியவில்லை. மீரா வித்தரே கரித்தது கிணவாட்டாந் திரை வேண்டியதுதான் என்று ஒருநினைவு அவள்.

"மீரா, உன் தந்தை இத்திருத்தாய் உன்னைப் புதிது கொண்டுபோயிரா என்றுமோ நான் அங்குப் பல பாடகன் சிறேந்திரபவன், உன் தந்தைக்குப் புரிவது. ஆனால் எப்பளிதும் எத்தகையோ பாடகன் சிறேந்திரபவன் உலகம். வயதுவந்த இளவரசி இருமனமாளாதிருத்தாய் இதை உலகம் ஏறிவது. உன் தந்தை அடிக்கடி சொத்துவது போல் களிப் பண்புகூட்டு ம் தரக்கூடாத ராஜா குலத்தினர் நாம். ராஜ்யத்தின் நற்போலோ நம்பிடாததான் இருக்கிறது. கண்ணைத் தெய்வமாக வணங்கி காத்திருக்க நம்மமவோ த் ஒரு நரைய ஒப்புக்கொள், கண்ணோ!" என்று மகிமைக் கெட்டுக்கொண்டான் சத்திராபதி.

மீரா குதறித் துறரி அடிதான்.

"அம்மமா! கண்ணைத் தந்தை எட்டவும் வானத்தை! வானமில்லை எத்தகை? உன்னை அணிகின்றவரும் தன்னிடம் இருந்து கொள்ளும் கண்ணை ஒழுகிவைக்கவா எத்தகை? ஆகவேதான் சேய்வதாரபோல அண்ணா அவன் வெள்ளைச் சாம்பிரும். அவன் என்னை இருத்திக்கொண்டு விட்டான். அதிலிருந்து மீறவது என் கவியுள்ள விஷயமாக... இதைமேல்மகன் நான் எப்படிச் சொல்லிப் புரிய வைப்பேன்? உடம்பு என்னை துறந்திருக்கிறதெனக் தெரிவித்து. இதற்குக் கவி பாணமாவது, காத்திரைகாவது என்று தோன்றுகிறது. காம்பித்தாய் பேசுவது எடுத்தால் கூம்புகிறது. ஆனால் அந்த சமயத்திக்கு கண்ணை இதை உடனாடு சேர வேண்டும் என்று துடிக்கிறேன். அவனேடு சிறுவாரா விதாக்க கொண்டாயுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது என் என்று என்னைக் தெரியாதபொது உன்னை என்று

சொல்லி வினாக்க வைப்பேன்?" என்று தெலுக்கைத்து புலம்பினான் மீரா.

மத்த பகற்களுக்கு வேலிப் போராட்டம் மட்டுமே இருந்தது. வேலிப் போராட்டம் மட்டுமின்றி, தன் போக்கே புரியாத உள் போராட்டமும் மீராவிடம் சேர்ந்துகொண்டது. புத்திருத்தும், உன்னை இருத்தும் இரு பெரும் மகிமை அவள் நெருக்கினை.

சத்திராபதி மீராவை அதுதாபத்துடன் புதிது கொள்ள முயன்றான். எவ்விதும் தங்கம் குவ வரக்கூடாத அவன் விட முடியவில்லை. கண் திறத்த கண்ணிப் பெண்டிரைப் பண் திறத்த பதல் மங்கலம் - கண்ணுக்குத் தெரிவது ஒரு வரலின் கவியின் ஒப்படைத்தகைதான், தர புள்ளத்துக்கு நிம்மதி ஏது?

வான் இருந்தாங்க கொண்டு துள்ளித் தேர்ந்தோடு போனான்! நாரணன் மேத்த தோம என்னு பெயரைத் துடிக்கிப் பி எவ்வோரம் அபிஷேக கொள்வோ!

என்று ஆழ்வார் பாடியது போலவே சத்திராபதியும் அருகினான்.

பல அரச குமாரர்களின் சத்திரங்கள் வர வரையுப்பட்டன. மீராவின் குன் அப்பாவுக்குட்கொள் நொடி, தங்கம் கண்ட கண் தோலுக்காரம் போல் புள்ளபட்டுத் தவிய் பான் மீரா

நூதகங்கள் பல வரவரையுப்பட்டன. கோதிரகன் வரவரையுப்பட்டான். ராஜதாதாவும் சத்திராபதியும் சேரவிடமுடன் விவாதிப்பதைக் கேட்டுத் மேதெய்வமார் அவமதித்து சொல்கள் மீரா. புத்திரியே மேத வித்து விட தியைத் ஒரு நான் தானே அங்கட்டத்துக்கு வந்துவிட்டான். கழுத்து மூலத்த கிவி கதறுவது போல் சேரவிட கைப் பார்த்துப் பாடினான்.

சேர்த்துத் சேர்த்துவிட்டு, சேர்த்துத் - மரத் சேர்த்துவிட்டு நான் சேரத் சேர்த்துவிட்டு வன் (சேர்த்துத்)

வண்ணம் சித்திரதான் காரணதின் சிறுத்தான் வண்ணம் சித்திர நான் வண்ணம் திறத்திரை மரத் கொண்டு இதை சேர்தான் வந்துவிட்டான் வண்ணம் கைப்பண வரத் தாதுதான் வன் (சேர்த்துத்)

அவது துடிதுவதின் மறுவிட்டான் மிகவும் துடிம் திடுக்கித் சேர்த்துப்போல் கட்டிதான் அணிகை கட்டித் சேர்து மேத சேர்த்தான் மத்தி சேர்து கைக்குத் துக்கத்திப்போ வந்து (சேர்த்துத்)

காண்கைத் துக்கத்தின் வரவ்வந்துதான் தந்தன் மீரான் வந்து புறக்கி வேறுத் சேர்த்தான் சேர்து தாடனின் திருத்தும் வேலிக்குச் சித்தம் கைத்த மீத்திருத் சித்திவெளியே வந்து (சேர்த்துத்)

கண்ணாடல் தன் துடகம் சேருகிறதா என்பது மட்டுமே மீராவின் கவியைவிடும். அவனைச் சேர்த்து விட்டான் அந்த இன்பத்தைத் கமக்கும் திராவித் தங்கத் உண்டா என்றும் சேர்திடமறப் பார்க்குத் கெட்டான்.

உணர்ச்சிகள் உச்சத்த நிலையில் தானே பாரட்டுப் பித்து விளும். அந்த நிலையிலிருந்து அந்நவனவு சிறு வந்துவிட்டபின் மீராவுக்கே தன் மேய்கை அடைக்கமாகவும் விப்பாக

யில் கொண்டு வந்து போர்த்தது, நேற்றுப் போய் மனத்தில்
கொழுந்துவிட்டு நித்திரை.

கிழவர்களும், 'பெட்பாஸ்' எடுத்துக் கத்தும் செய்
விட்டுப் புகத்து கஞ்சிய வந்து கட்கார்த்து கொண்டான்
வகிதா, ஆயாசத்தில் அவன் கண்ணம் மூடிவிருந்தான்.

"தொர்சிகன் கண்டுக்கட்டுமா?"

பதில் இரக்கலக்கட அவனுக்குக் தெய்வியம். இராமகி
அசுதிஷ்டம் புரட்டி, கிழிசின் கருட்டி ஈரடை காட்டினிட்டு,
நறுபடியும் அவன் கண்ணம் நடிக்க கொண்டான். ஒரு கிண்க
எழுத்தது போய், தொண்டைக் குழியில் நிறு நெனிய, கைகள்
கிண்கற்றுக் கிடந்தன.

அவன் எழுத்து போய் வெத்திர எழுத்துக் கொண்டு வந்தான்.
கைர்த்து அவன் கிண்கலில் கைநிறி, ஒய்வொரு கிண்கலாய்,
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கொடுக்க ஆரம்பித்தான். பாரி

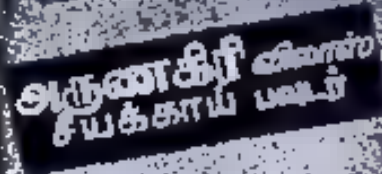

வெள்ளை மெட்டில் பல்பகுதி மருந்து மட்டும்தான் உங்களை வெள்ளைத் துணிகளை மாற்றித்தான் வெள்ளைக்கட்டைக் காட்டி விடும் துணிகளை துய்யுவதற்கு மெல்லக் கூடியும், என்ன மெட்டில் ஒன்றுதான் துணிகளை மாற்றுவதற்கு உங்கள் வெள்ளை உதவுகிறது.

வெள்ளைத் துணிகளை மாற்றும் வெள்ளை மெட்டில்

Shirley 100% 100%

1990-1991

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

**கால் அரிப்பு
சகூம அரிப்பு**

[illegible]

அவள் மனம் நடுங்கும். கைத்தொடியால்
பூவும் இதயத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளத்
தவிர்ப்பாள்.

அன்று இரவு மணிக்கு ஐரம் வந்து
விட்டது. நாவுக்கு அடியில் எவத்த தரீயா
மீட்டலின் பெளனி நாள் மனமாவென்று
ஒழிந்து. இரவு முழுவதும் ஓயாத உரையால்.
வழக்கமாய் அப்பன் ஓரங்க மரித்து உட்
கார்ந்திருப்பான். அன்று அவனும் துங்க
விட்டான். ஆனால் தலம் திணவும் இல்லை.

காலைகளில் பெரிய டாக்டர் வந்து பார்த்
தார். அவர் நெற்றிச் சுருக்கத்தைப் படித்த
பேரது அவன் நெஞ்சில் ஒரு திறுசாசை பிதி
கண்டது. வழக்கமாய் ஒரு திரிப்போடு
ஆறுதல் சொல்லிவிட்டுப் போனார் அவர்
அன்று ஏதும் சொல்லவில்லை.

அவர் போனதும் அவன் அவன் முகத்
தருகு குவிந்து உட்கார்ந்திருந்தான். அவன்
மூக்க அவன் முகத்தை காசித்தது. நிகரென்று
எழுந்த அந்த நோயின் உக்கிரத்தைக் காண்
வையில் வினவத் தெரியாத சத்தெக்கங்கள்
மாத்திரம் பூங்கொண்டொன்றுப் புழுங்கின.

வழக்கம் போல் இருந்தால் அவன் கத்த
ரிடம் போட்டுத் தெரிந்து கொண்டிருப்பான்.
ஆனால் அன்று அவன் காலடிச் சத்தம் கேட்ட
துபின் அவன் திரும்பி உட்காரித்து கொண்ட
தான். அவன் மேர்முகமாயின் பார்த்து
வழங்கு கேட்க அவனாகத் துணிவில்லை.
ஏனோ ஒரு குழிய உணர்வு உள்ளே பொருத்திக்
கொண்டிருந்தது.

காடியில் தலைமட்டில் அவன் காலுதி
விட்டுப் போயிருந்த அப்பன் காலுதினை
எடுத்துப் படித்தான். "ஸெய்துக் துரையாக
இருக்கக் கூடும். பெரிய டாக்டர் சொல்சை
படி சித்திகண்டவையாக உடம்புலா கர் செயல்
போய்ந்ரும்....."

யாட்டுவது அவன் உடம்பிலுள்ளான் ஆதிக்க
தது. யாதிக்க விஸ்விருந்து அழகத் காணல்
தற் சிபிய அவனின் கேட்டது. காள் கருத்தி
விருந்து இருந்தும் பரவி போய்க் கருகிடு
கொண்டே மூலம் வளர ஏறிற்று. ஒரு மணி
அவராக் கங்கிக் கொண்டது.

அவன் சந்தலத்தின் விசாவா அது? அவர்
முன்பு மனத்தின் சதுவினை. சந்திர
சரிவத் தொட்டிய தாரக மளரின், விதி
யிமித்து பார்த்திருதா? தன் எண்ணங்களின்
தங்கை எரிக்கத் தொடங்கிய. அதில் அவன்
இப்போது வெந்து கொண்டிருந்தான். அந்த
விவரினார் உணர் முடியாது.

அவருக்கு எல்லாவது அருகே இருந்தும்.
அவர்களைய போ உணர்ந்த அந்தத் தூரம்.
நெருங்க முடியாதபடி அவனைச் சுற்றி ஒரு
நெருப்பு அவனாருக்கு தெரிந்தது. அது அவனை
எரித்து விட்டாலும் பரவாவிடும். அவன்
விசை ஸாடாசன். அவன் உணரும் அந்த
விநாடியிக். அந்த நேரத்தின் அடங்காத
வெய்வையின், அவனும் ஒரு திரிப் குவித்துக்
கொண்டதான் இருந்தான்.

இரவு உடம்பிய இரவு மேலா.

உட்காலைய மணி பதினென்று அடித்தது.
தட்டெலென்று தான் டெனிபோனை தோக்கி

"என்ன சார் அங்கே ஏதாவது 'ஆக்கம்
கொண்டா'?"

"ஆனால் 'மெம்பர் கோட்' பஸ், ஒரு
கோட் மேலே கோட், மேலேயே அதுப்பி
விட்டது."

ஒரு வரும் சத்தம் கேட்டது. அவன் பாலி
விருந்து உட்கொண்டு எழுந்து உட்காரித்தான்.

"உட்காரி ம.மே.லா வருங்கள். பெட்
தரின் பிர. போய்ந்தான் தரீய அடங்கிக்
கொண்டிருக்கிறது."

போனதில் போட்டுவிட்டு தான் மறுபடியும்
போய்ந்ரு ஒருவரும். கடவே மூலமுதலு
வாழ்விருந்து ஒரு பெண் வாய் விட்டுஅவரும்
சத்தம் கேட்டது.

ஆகப்பதினியில் அத்தச் சுதந்திரம் சிபாட
யது. மந்திரங்கள் அவனைக் கண்டித்து
எட்டக்கும் குதும் கேட்டது. விதித்துக்
கொண்டே நேரமாளிகள் படுக்கையில் புரளும்
போது, பெருமூக்க விடும் விதம் நம்பிக்கை
யறிந்து ஏறித்தது.

நிபரென்று ஒரு காற்று அவனைச் சுற்றிச்
கழன்று எழுந்தது. மருத்திரும் வாயுள்ளும்
அது போய்ந்ரு. ஆளடகன் உட்போடு
இடிக் கொண்டு படபடவென்று அடித்துக்
கொண்டது. ஒரு திரிவினா தானிக் தன்
கவையன் கைவைப் பதறிக்க கொண்டான்.

நேரம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. டாக்டர்
கால் பூட்டின் சத்தம், நாள் பரவாப்படன்
அவையும் காலடியகனின் ஒலி, காற்றில் கழன்று
யந்த அடங்கி அடங்கி எழுந்த அந்தப் பெண்
வான் விசைப்பல், யாவுமே அவனைப் பொருவி
எழுந்து எழுந்தும் அவர் அனைகளாய்த் தோன்
நினை. அன்ற மணி நேரம் ஆகி இருக்கும்.

நான் அன்றக்குத் திரும்பினேன். அவன்
தலை போய்ந்ரு போயிருந்தது. முகத்தில்
தெள்ளிக்கி, கைகளில்கள் கைகள் பையின்
கொழி இழுத்து அகித்தான். 'பஸ்' எவ்வு
உதட்டிடக் கடித்துக் கொண்டான்.

ஒரு விம்மல் அவனது கழுத்தை எழுத்தது. கழுத்தில் புரண்ட தாவிடையக் கட்டென்று எழுதின கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டான். விம்மல் ருசி மலராய்க் கூம்பின.

விட்டியத்தாலை நேரம். அவனுக்கு இருப்புக கொள்ளவில்லை. பாணை கழுட்டிக் கட்டிக் கழுட்டிப் போட்டு விட்டான். அவன் இன்னும் கண் மிழிக்கவில்லை.

மார்பில் ஏதோ புண்ணுக்கு வலித்தது.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடிய ஆரம்பித்து விட்டது. ஸார்டு சேவகன் சொப்பத் தன்னைப் போட்டுக் கழுவி ஆரம்பித்து விட்டான். காசி சென்று கத்தல் செய்த அலையாசிப் பெட்டிகளில் டெட்டால் வரான்.

நான் வந்து புதுத் துப்பட்டியும் தலையணை உடையதும் மாதவி அவளைப் படுக்கை வைத்தான். தூர வேகத்தில் கணித பழமாக மூகம் மிழைந்தது. மருத்தும் கருவியும் பாதி சரப் பிடுருவியே மறுபடியும் தூங்கி விட்டான்.

தலையணை உடைய மாதவி தூங்கி விட்டாள். வெறுமையே அளவிக் செருமிக் கொண்டு. பிளவும் உறக்கமும் மறந்து உட்கார்த்திருந்தான் வலிதா. நினைத்தால் வரப் பார்த்தும் கண்ணில், தொண்டையில் ஓர் அளப்பி.

“மகனே! என்ன கவுஸியில் உட்கார்த்து விட்டாய் அம்மா?”

தூரவில் கவிது அவளை எழுப்பிற்று. கையில் ஸார்டின் புத்தகம் பிடித்த ஸார்டியார். வெள்ளையி உருப்பும் மார்புத் துண்டையும். விம்மல் ஸுபமாவை நெருத் தின்று.

“நம் எய்வோரையும் கர்த்தர் காப்பாற்றுவார். நாம் நம்பிக்கையோடு வெண்டிக் கொண்டால்.”

அவனது எழுத்த துயரத்தை நிகழ்த்தி விருந்து மனங்களை அவன் முயலவில்லை. கரு துயர் நினைத்த கண்ணாக கண்டதும் திகைத்து தின்று. பரிதாபம் மீளாத பரிதாபமவக்கு ஆனால் நினைவில் கண்ணை கவியத் தொடங்கின.

“நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன் அம்மா! உன் கணவர் குணமடைவார். நம்பிக்கையை ஒரு பொதுத் தளரவிடக் கூடாது. நினைத்துப் பார். அண்டவியக் காட்டிலும் நமக்கு நன்மை செய்ய வலிமை உள்ளவர் வேறு வார்?”

அவன் சரம் குவித்தது. மெனமாய் திகைத்த.

“பிரார்த்தனை உன் மவத்துக்கும் தெம்பு தரும். கண்ணிடம் அன்பும் பரிசும் கொண்டு உன் வேண்டுகோளுக்கு ஆண்டவன் சேவிசாய்ப்பார்.”

குண்டவன் கருவாக்கு வேண்டிய தாய் எமையா உன்னம் அலையில் இருக்கிறது. மகனது அன்பைப் பொருளும் மனம் அவனுக்கு இருக்குமா! இருந்தால் அவன் நம்பிக்கை அளவாயது. அவன் பிரார்த்தனைக் குரல் உறுதி நினைத்ததால் இருக்கும். அளவ

மாய் விழுகளும் தன்முது அவன் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்வான்.

அவர் மண்டலிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தார். அவன் கண்ணை மூடிக் கொண்டு மனையில் காம்பாட்டில் தின்று கொண்டிருந்தான்.

அவர் போயும் வெகுநேரம் அவன் நினைவில் கண்ணில். அடாது தின்று கற்றுக் கொண்டதென. மனம் அந்த ஒரே குறியில் அளவானது ஒன்றிக் கிடந்தது.

இருவருக்கு மனம் இருக்கும். மனமில்லாமல் கண்பு புரட்டி அவரைப் பார்த்தான். அவன் கண்ணில் ஒரு தெளிவு புகப்பட்டது. அவரை ஓர் உணர்ச்சி வெள்ளம் மூடிக்கூடியது. நூக்க மனம் பரிசுடல் அவன் அப்படியே ஸார்டி இறுகத் தடுத்துக் கொண்டிருப்பான்; அவர்கள் தலையம் இடமும் பெருக இருக்கிறார்கள்.

அவன் மனம் மெதுவாக எழுத்துத் தன்னை மனம் வைத்துக் கொண்டான். அவன் திருப்பியோடு கண்ணை மூடிக் கொண்டான்.

“ஆரஞ்சு பிழிந்து எடுத்துக் கொண்டு வரப்போய்!”

“ஹி!”

(இந்த விழுக்கிழமை.)

விழுக்கிழமை நாளில் அளவாதிவோடு கண்ணி விழித்துக் கொண்டது. விழுக்கிழமையில் டெம்பிரேக்கர் எழுதின விழுக்கிழமை புகப்பட்டான். அவன் புறம் தெரும் மார்பையோடு திருப்பியோடு.

“தாரமல்.”

மனித அளத்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். கொடுக்க விலையை நாற்பதுமும் இருக்கி விட்டான். மெதுவாய் வெளியே நடந்து வந்தான்.

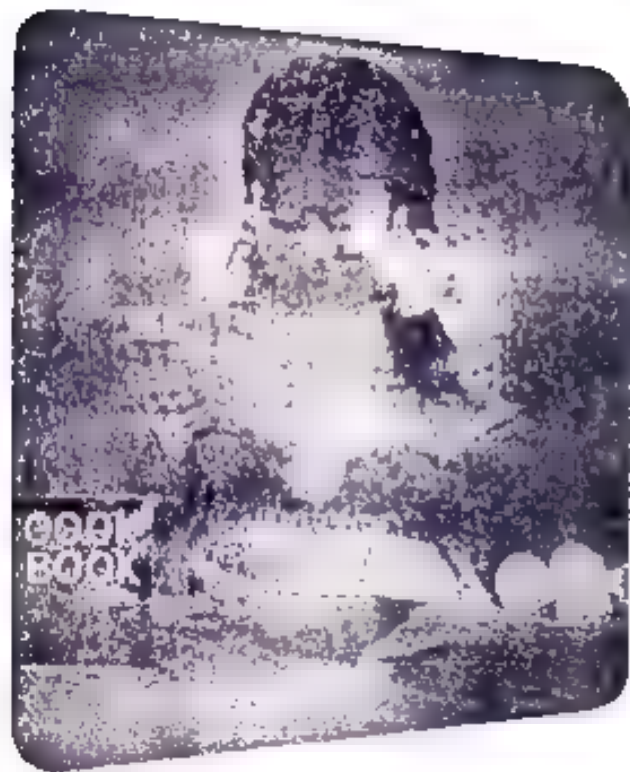
வராததால் வெளியே கருப்பின் நினைவுகள் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார்கள். கண்ணில் செல்கிற தான் கொண்டிருக்கும் ஸார்டின் அளவுக்கும் தூண்டி புறப்பட்டிருக்க கொண்டிருந்தான். கணவின் கவியுக்கி அந்த வெளியே ஒற்றியின் குழந்தை மரித்தபடி தவறந்து கொண்டிருந்தது.

கட்டி வந்து கொண்டிருந்தவளின் காலடி கட்டென்று திளையது. அவன் இதயத் துள் தத்தியை பிட்டுவது போன்ற பிரார்த்தனை இதை.

கண்ணெடுதே தன்னை விளையுமா அளவு. ஒளி தரும் மெருதவத்திகள் எரிந்தன. வரிசையால் மண்டலிட்டு கருவியில். பிரார்த்தனையில் ஒன்றிக் கருதி தின்று உள்ளங்கள்.

அவனும் அளவற்று அப்படியே தின்று. அவனுக்கும் பிரார்த்தனை செயல் முடியும். அந்தத் வேண்டியை எகத் தூய்மையும் மன உறுதியும் அவனுக்கும் உண்டு. அந்த தளபிக்கையில் வெர் விளகுதியே அளவு வலி விட்டது.

தீயில் குவித்தது அவன் கணவன் அல்ல. அக்கிவிப் பரிசெயம் செய்து மீண்டது அவன் தான். அது அவன் மனத்தில் இருந்த அளவுக்கு அளவுகையே எரித்து விட்டது.

இளமையிற் கல்

சைவநி பதிலும் சிறிதே,
அவனே வருங்காலக் குடும்பத் தலைவி. கற்றுக்கொடுக்க
கொள் ஒரு நான். எவ்வளவு
வினாவிற் கற்றுக்கொடுக்க
விதிக்கலோ அவ்வளவுக்கு
அவ்வளவு மேல்.

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு சைவப் தின்போசனை
கற்றுக்கொடுக்க சைவ உணர்வு வந்திருப்பாட்செய்து,
பதிலையும் அளவையும் கருத்து தவறாமல்
புரட்சியாகித் தருகின்றவன் ஒரு சைவனுக்குக்
கொண்ட உணர்வு தந்த உங்கள் உதவிக்காகப்
பிறக்கத்தக்க சைவச் சேறத்தாராகக்
அவர்கள்.

சைவனாகக் பற்பலர்கொண்டு பதிலையும்
செய்கிறும் பாதுகாத்துக்கொள்ள இத்தே
பதிலங்கள் உங்கள் சைவங்கள். அந்
நாடு பல் கவத்தியின் தயாரிப்பாற்றி, அந்
சைவச் சேறத்தாராக உட்குச் சைவனாக

தயாரித்த சைவத் தயார் சேறத்தாராக
அடங்கிய பற்பலக் உதவித் திறமொன்றே.
கவறுகள் உபயோகித்தவர்களைக்
கவிர்த்த கொள் பதிலையும் பற்பலக்
உதவிக்காகத் தருகின்ற உதவிப் பாதை
சைவநி பதிலும் சிறிதே.

"CARE OF THE TEETH AND GUMS"
சைவ சித்திய வளமும் பத்தத்தந்த திறமும்
கவறுகள் உபயோகித்தவர்களைக்
கவிர்த்த கொள் பதிலையும் பற்பலக்
உதவிக்காகத் தருகின்ற உதவிப் பாதை
சைவநி பதிலும் சிறிதே. அந்
நாடு பல் கவத்தியின் தயாரிப்பாற்றி, அந்
சைவச் சேறத்தாராக உட்குச் சைவனாக

COUPON

Please send me a copy of the booklet
"CARE OF THE TEETH AND GUMS"

Name _____

Address _____

அறித்து கொள்ள முடியும் அவரது வகுப்பிலே. மாணவர்களின் சித்திர வயத் தூண்டி. அவர்களது இலக்கிய உணர்வைத் தட்டி எழுப்பி, ரஸனை வளர்ப்பது ஒரு கைவாக்யம் அவருக்குக் கைவந்திருந்தது. சென்னை இலங்கைக் கல்வித் துறை அமைச்சர் கட்டம் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். மாணவர்களைக் காதல் போல் கவர்ந்தவர் அவர். அவரது கைகாசுபுரம் விட்டதும் சரி. அவரது அபிமானத்துக்குரிய மாணவர்கள் அவரை விட்டு விலகிவிட்டனர். ஏதாவது இலக்கியச் சர்ச்சைகள் நடந்த வண்ணமாகவே இருக்கும். அப்படி அவரால் உருவான மாணவர்கள் இன்று நாடெங்கிலும் இலக்கியப் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அவருடைய ஆசிரியத் தொழிலின் வெற்றி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பேராசிரியர் அ. சீறிவாசராகவன் அவர்கள் ஏறக்குறைய பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகாலம் திருநெல்வேலியிலே பணிபுரிந்த பிழைக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து சில காலம் 'சித்திரை' பத்திரிகையிலிருந்தும் பணிபுரியியதுண்டு. அதன் பின்னர்தான் தூத்துக்குடி வ. உ. சி. கல்லூரியில் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றுப் பாகத் தொண்டாற்றி வருகிறார். இன்று பேராசிரியர் சீறிவாசராகவன் அந்நகரத் தமிழர்கள் வாகும் இருக்க முடியாது. செக்கச் சிவந்த மேலி. அழகும் கம்பீரமும் நிறைந்த தோற்றம். தாம்பூவம் தரித்த வாயிலே மாறாத புன்னகை. அறிவொளி வீசும் விழிகள். சற்றே வழுக்கை விழுந்த தலை-இனிக்க இனிக்கப் பேசும் புண்பு-இனக்களின் கூட்டத்தான் இ. அ. ச. ரா. ஒரு முறை பார்த்தவர்கள். ஒரு முறை பழகியவர்கள் எனில் மறந்து விட முடியாது. தோற்றத்திலும் இசையிலும் பழகுவதற்கும் இவ்வளவு.

பேராசிரியரின் பிறந்த ஊர் பாம்புப் பட்டினம். என்ன. புதியனில்லையா? தஞ்சை ஜில்லா நாகப்பட்டினம்தான். அந்த நாகப்பட்டினத்தைத்தான் அவர் பாம்புப்பட்டினம் என்று குறிப்பிட்டு, அதைப் பற்றி அருமைமிகு கட்டுரை யும் எழுதிவிடுக்கிறார். இதுவரை படிக்காதவர்கள் கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய கட்டுரை அது. அவர் பிறந்ததும் வளர்ந்ததும் பாம்புப்பட்டினத்திலே தான் என்றாலும் அவர் செவ்வையத் தேடிக்கொண்டது திருநெல்வேலிதான்.

இன்று அவரைக் கேட்டுப் பாருங்கள்-உங்கள் ஊர் எது என்று. திருநெல்வேலிதான் என்று சொன்னாலும் கொல்லாம். எவ்வளவு அவரை அம்மனவு தூரம் கவர்ந்த ஊர் அது. திருநெல்வேலியிலே முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கம்பன் திருநாடன் முதன் முதலாகக் கொண்டாடினார்கள், ரங்கபணி டி. கே. சி.யின் தலைமையில் "வட்டத்தொட்டி" அன்பர்கள். அவர்களிலே பேராசிரியர் ஒருவர். "என் வாழ்க்கையில் அந்த ஓர் அழகமான அனுபவம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வேன். அவ்வளவு உற்சாகம். கவிதைகள் அவ்வளவு உறுதியான மொகம். அதற்கு முன் ஒரு காலத்தில் அத்தனை பேரிடத்தில் தான் கவிதைகளை, தமிழிலும் இலக்கியத்திலும் எனக்குப் புதியதொரு நம்பிக்கை பிறந்தது" - என்று அவருடைய அனுபவத்தைச் சொல்கிறார். ஆங்கிலப் பேராசிரியராக அப்பெடுத்து வைத்த அவரை, திருநெல்வேலி மன்றமும், நாமிரவஞ்சித் தன்னாரும் பொறிக்கத் தென்றதும், டி. கே. சி. தலைமையும், "வட்டத்தொட்டி" கூட்டுறவும் நல்ல தமிழ் அன்பராக மாற்றியதொரு மட்டுமின்றி, தமிழ் அறிஞராகவும் ஆக்கித் கத்துவிட்டன. இதுவரை அங்கிலப் பேராசிரியராக மட்டுமே இருந்த அவர் தமிழ் இலக்கிய ரசிகராக, கவி பாடும் 'நாணலாக' உருவெடுத்தார். ஏற்கனவே அவருக்கு 1933 பன்மொழிப் புலனாயும், பன்னிய இலக்கிய உணர்வும் இதற்குத் தாண்டுகாலாக அமைந்தன.

ஆங்கிலக் கவிக்கு குழைந்த அவர் உள்ளம் தமிழ்க் கவிக்கு மேலும் குழைந்து நெகிழ்ந்தது. உலக இலக்கியப் புத்தகாவியல்களுக்கு நறுமணம் கமலும் மலர்களைப் பறித்துத் தமிழ் மகளுக்குக் குட்டி மிழ ஆரம்பித்தார் அவர்.

"பிறநாட்டி நல்லதொரு சாதிநாட்டின் தமிழ் மொழியில் வெளித்தல் வேண்டும்"

என்று பாரதியின் வாக்கைக் கருத்தில் கொண்டு பிறநாட்டு இலக்கியங்களின் தனித்தன்மை சிந்தையாமல் அவற்றைக்குத் தமிழ் வடிவம் தர முனைந்தார் - "மொழிபெயர்ப்பு என்பதே கடினமான கொந்தை. அதுவும் கவிதையை மொழிபெயர்ப்பது என்பது

காத்தறப் பிடித்துக் கரகத்தில் அடைக்கிற கணக்குத்தான்" என்று சொல்லும் பேராசிரியரே, அருமைவாக, அற்புதமாகக் கவியரசர் தாகூரின் கவிதைகளைத் தமிழாக்கித் தந்திருக்கிறார். அவற்றைப் படிக்கின்றபொதோ மொழி பெயர்ப்பு என்ற எண்ணமே தமக்கு வருவதில்லை. கவி உள்ளத்தைப் புரிந்து பாடக் கவிஞரால்தானே முடியும்? குழந்தையைப் பற்றிய பாடலொன்று இப்போ.

**வாழி இந்தப் பித்தன்னை
வாழி இந்த வேண்டி மனம்
வாழி மனின் முத்தமிட
வாடிக் கொணர்ந்த இந்த உயிர்
ஆழிக் கதிரோன் ஒளியை இவன்
ஆசையோடு தருவுகிறான்
நாழா அன்பு தவழத் தன்
தாயின் முகமும் கொஞ்சுகிறான்.**

கவிதை மொழிபெயர்ப்பு என்று சொல்ல முடியுமா? கவிபின் உள்ளத்தைப் படிக்கின்றவருமே அவ்வளவு கொண்டு வந்து புதுத்தமிழ்க்கிறார்?

பேராசிரியர் அ. சி. ரா கவிஞர் மட்டுமல்ல. நல்ல கட்டுரைவாளர். இவிய பேச்சாளர், கம்பன் கவிதை விலே இதயம் பறி கொடுப்பவர். பாரதியின் கவிதைகள் சிலவற்றை ஆக் கிவத்திலே ஆக்கித் தந்திருக்கிறார். "கம்பனியார் பிற நாட்டவர்" அதையும் வண்ணப் ஆக்கிவத்திலே மொழி பெயர்க்க வேண்டும். அதைத் தாங்கள் தான் செய்ய வேண்டும்" என்று கம்ப அடியாளர்கள் பலர் அவரை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கும் ஆசையும் ஆர்வமும் இருக்கிறது. மற்றவர்கள் கொடுக்கின்ற உதிக் கத்தான் அவரை அகற்பப் பணிவிலும்

கடுபடச் செய்ய வேண்டும். அகற்பப் பணியை அவர் மேற்கொண்டாராகுல் அது அவரது வாழ்விலே அவர் காத்தித் தந்ததான காதலவாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அன்று கல்லூரியிலே அவர் வகுப்பு நடத்திய காலத்திலும் சரி - இன்று மேடைவிலே அவர் பேச்சைக் கேட்கின்றபொதிலும் சரி, நல்ல சங்கீதக் கச்சேரி ஒன்றைக் கேட்பது போன்ற ஆனந்தமும். இனிமையும் நெஞ்சில் திறைவதை உணர்வதும், அவரது சித்தனை ஒட்டமும், கற்பனைத் திறமும் பழகு தமிழ் டைலும். சொல் அழகும் சற்றே தங்குட்டும் எதயாண்டியும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அத்தக் குறியினமையும் கேட்பவர் உள்ளத்தில் நெடுநாட்கள் ஒலித்துக் கொண்டே வீடுக்கும். இந்த உணர்ந்த மதுரை கர்வகலாசாலைத் துணை வேந்தர் திரு. தே. பொ. வீ. சொல்லுவார்: "பேராசிரியர் அ. சி. ரா. எதிர்காலத்தில் பழத்தினிக்கப் போகும் பிஞ்சு மனங்க ணோடு உறவாடி அவற்றை வளர்க்கும் பெறு பெற்றவர். அப்பிஞ்சு உள்ளங் களின் தெய்வத் துடிப்பின் அறிந்தவர். ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்ததில், தகைமுறை தகைமுறை யாள்ப் பாட்டித் பழவிய தமிழ் மனம் உடைவார்" என்பதாக, பேராசிரியர் எங்கள் குருதேவர் - இன்னும் பல் ாண்டு, பல தாறு ஆரோகியத் துக் காற்ற்த்த நல்ல பல இயக்கியப் படைப்புக்களை நமக்கு ஆக்கித் தர வேண்டும் என்று அவரது மாணவ சமுதாயத்தின் பிரதிநிதியாக நின்று முழு முத்த டெய்க்க வேண்டிக் கொள்வ துடன் மீண்டுமொரு முறை பல் ாண்டு கூறி வணங்குகிறேன்.

ஆக்கிவத்தில் பெரும்புலமை திறைத்த அந்த பிரமூர் ஆக்கிவ மொழிச் சொல் எதையும் கவனமாக அன்பாக ணோடு உறவாடுவதென முடியு செய்தார் கொயம் பத்திரத்துள்ள பொழுதுபோக்குச் சங்கமொன்றில் உறுப்பினர்கள் பலன்படுத்தும் ஒப்போர் ஆங்கிலக் கொந்துக்கும் ஆறு ஸ்பா அபராதம் செலுத்த வேண்டுமென்று கறையகை செய்தார்; இதன் பயனாக ஆங்கிலக் கொந்துக்கிடத்த தமிழ்ச் சொற்களைப் பலரும் அறித்து கொள்ளும்படி செய்தார்; எங்கத்தின் நிதிவளமும் இதனும் பெருகிற்று; இத்தப் பெரியார் யார் என்று தெரியவில்லையா? திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள்தான்.

ஆதாரம்: "மொழி" வழுதே வருகையாக் கட்டுரைகள்.

அனுப்பியவர்: "எங்கும்தான்"

புழம்பெற்ற சித்தையாளர் இங்கர்சால் திறமையான வக்கீலும் கூட. அவரது வாதத் திறமை சபைமையற்றது. ஒரு முறை நீர்போ ஒருவன் ஆடு திருடிவிட்டதற்காகச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதைக் கண்ட அவர்

பழையத் தொழுவதாகக் சொல்கிறேன். எவ்வளவுவர்கள் எட்டுமர் ஏன் கம்மா இருக்க வேண்டும்? கழுத்தில் துணிமான், உடலில் பள்ளிரு நாமங்களுடனும் திடீரெனப் பெரியவர் களை எவ்வளவுவப் பழம் என்று ஏன் சொல் வக்கூடாது?

நெய்: உள்ளையையில் நெய்க்கை களி யெனத் தெளிவாகப் புரிவதாகச் சொல் வார்கள். தெளிவுபடுத்தும்போது. இதற்கு என்ன பொருள் என்பது எனக்கு என்றுமே விளங்கியதில்லை. நான் ஏம், ஏ. வாகித்துக் கொண்டிருந்த நாட்களில் பாடத்தில் ஏதும் புரியாவிட்டால், எவையாவதையோ சொல்லு ஒரு நெய்க்கை களியை வாய்க்கி, உள்ளையையிலே வைத்துக் கொண்டு, சிறிது நேரம் பொறுப்பேன். அதற்குள்ளேயே, என்னை அல்லவது சிக்கலான விஷயங்களுக்கிடையே புரிய மாட்டா என்பது விளங்கிவிடும்! வாய்க்க நெய்க்கை களி!

மக: ஒரு மாம்பழத்துக்காகக் கொடுத்துக் கொண்டு, எல்லாயதனை விட்டுக் குமரன் ஆண்டியால் ஆனென்றடி பருத்து, பின் மலையிலேறிப் பக்தர்களை ஆட்கொண்டது மாம்பழ மாகாத்மியமா அல்லது பழனித் தல்புராணமா என்பது ஆராய்ச்சிக்குகந்த பொருளாய். மாம்பழத்துக்காகக் கொபித் துக்கொண்ட பாலகருக்குப் போய் வானைப் பழத்தில் பஞ்சாயிந்தம் செய்து அபிஷேகம் செய்வது பொருத்தமல்ல என்பது என் ஆராய்ச்சி முடிபு.

பவ: அப்பன் சொறியன், ஆத்தான் கடைக்கி, அண்ணன் கிறியன்... என்று இப் படி ஒரு கிறகவி உண்டு இப்பழத்திற்கு. வெறெத்தப் பழத்துக்கும் கிறகவி இல்லை. பவாயின் பெருமையே பெருமை!

பேரிசை: பணம் செலவுழிக்காமல் வாய் சக் கூடிய பழம் இது. அதாவது, பணிய விழும் செய்பவரையும் (புதிய) துணிமணிகளை

அவனுக்காக மனமிரந்தத் தாமே வழுக் காட முன்வந்தார்.

மிகத் திறமையான வாதாடி அவ னுக்கு விடுதலையும் வாய்க்கிக் கொடுத்து விட்டார்.

"இப்பொழுது சொல். நீ ஆடு திருடி யது உண்மையா அல்லது இது தோடிக்கப்பட்ட கேஸா?" என்றார் இங்கர்சால். அதற்கு அவன் சொன்னது இது தான்: "ஐயா, நான் ஆடு திருடியது என்னவோ உண்மையாகா. ஆனால் நீங்கள் கொர்ட்டில் அபாரமாக வாதாடி நான் திருடவேயில்லை என்பதை நிரூபித்ததும் எனக்கே நான் திருடினேன். இல்லையா என்று சந்தேகம் வந்துவிட்டது!" என்றான்.

தகவல்: கரும்பு ஆதாரம்: 'சித்தையாளர் இங்கர்சால்'

பெயரால் போட்டு, இவ்வளவு வாய்க்கித் திண்ணலாம்.

வானை வானைப் பழத்தில் கவிதாநு விருத்தியால் என்று ஒரு பழமொழி. வானைப் பழத்தில் எதற்கு கவிதை எதற்கு வேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணலாம். அத்தக் காலத்தில் ஆபீசுகளில் ருண்டு சிகரிக் கொடுக்கைகள் நாரினால் செய்த 'ரீம் குஷன்' கிடையாது. வானைப் பழத்தில் கவிதாநுக் குத்திவைத்திருப்பார் களோ, என்னவோ? (இது என் சொத்தக் கருத்து) வானைப் பழத்தில் குத்திய கவிதையா எடுத்துக் காணிக்கையில் வைத் தால் சர்க்கரை இறங்கும்!

வானைப் பழத் தொதுக்குத் தனியான மதிப்பொருள் உண்டு. அது என்ன? ஆரஞ் சுத்தோலில் வேண்டுமானால், 'மார்க்மெடு' பன்னாசி சாப்பிடலாமே முடிய, வழுக்கி விநாயாடி 'ஸ்கேட்டிங்' செய்வதற்கு வானைத் தொகுதான் உகந்தது!

பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தை முன்பொரு சமயம் காலாறுவை விருங்கி விட்டது. உடனே டாக்டரிடம் தூக்கிக்கொண்டு ஒடி ன்றான். டாக்டர் குழந்தையின் வயிற்றைத் தம்மால் ஆளமட்டும் பிணைத்து பார்த்து விட்டுத் தம்மால் முடியவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிற தொரணையில் ஒரு வைத் தியம் சொன்னார். ஓர் அளவற்றவுக்கு வானைப் பழம் வாய்க்கிக் குழந்தைக்குக் கொடுங்கள். சாச தானாக வந்துவிடும்!

தகப்பனே சரியான பேர்வழி. காலாறு விந்தாக அளவற்ற செலவுகிறப்பதா? வேண்டாம் என்று வானாறிகுத்து விட்டார்.

குழந்தை பிணைத்து விட்டது. பாகம், அது விழுந்திய காலாறு பிணைக்கையில், அதற்குள் சர்க்கரை காலாறுவெல்லாம் செக்காது என்று கட்டம் பிதப்பித்தான்! — 'கனப்பன் கம்பி'

அதிகரித்த வெப்பத்தால்
ஏற்படும் விரிசல், பிளவு, அரிப்பு
முதலியவைகளை எதிர்த்து நிற்கும்

ஏஸிஸி ஸை அலுமினா பயர்பிரிக்குகள்

உங்கள் பிரத்தியேகத் தேவைக்கேற்ப தயாரிக்கப்படுகின்றன!

எவ்வித பயர்நிரிக்குகள் உங்கள் பிரத்தியேகத் தேவைக்கு
கேற்றமாகிய சிதகுத்தருகிறோம். உங்களுடைய பிரத்தியேகத்
தேவை என்ன என்பதை எங்களுக்குத் தெரிவித்துங்கள். விடிவாம்,
உறு மன்றும் ஸரிபுட் அளவில் ஆழப்பிடு உள்ள ஏஸிஸி
பயர்நிரிக்குகள் கிடைக்கின்றன. மிகவும் அதிகரித்த வெப்பத்
தில், கடினமான சூழ்நிலையில், சிதகுத்த உறுப்பதற்கேற்ற உரம்
பெறாதவை இந்த வகை அலுமினா பயர்நிரிக்குகள்.

இதர விவரங்களுக்கு
எழுதுங்கள்
தி. அபென்ட் மார்கெட்டிங்
கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா
லிமிடெட்
பஞ்சாப், கர்ணாடகா
பெங்களூர், கல்கத்தா
கோலம்பத்தூர், புது டில்லி
மும்பை, கர்னாடகா, மதுரை
பாடலு, கொச்சி என்பத

தி. அபென்ட் மார்கெட்டிங் கம்பெனி லிமிடெட்
தி. அபென்ட் மார்கெட்டிங் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்

சு

முள்ளூர் மலநாடு

சுதல்புரி
நாவு

உமாசுந்திரன்

அத்தியாயம் 11

LDI ஊண்டி பழையகராகத்து ஆசாமி, அடாபிடித்தவன் ஏதாவது தெரிவாத அப்பாவி. ஆரம்ப ஓரட்களில் மலைச் சரிவில் குழாயளமப்பு வேலைகள் நடத்து கொண்டிருந்த கமயத்தில் கைவால் இயக்கக்கூடிய விஞ்சுப் பத்திரத்தை ஒட்டும் பொறுப்பு அவனுடையதாகத்தான் இருந்தது. அதன் பிறகு அவன் ஓர்க்காப்பில் மெக்கானிக்காகச் சேர்ந்து விட்டான். இருந்தபோதிலும் காரா காரம் காளியண்ணனது ஒய்வு நாட்களிலும் அவன் வேறு விஞ்ஞானத் பேற்றைச் செல்லும் நாட்களிலும் மாயாண்டியின் "குட்டி" ஓர்க்காப்பில் இல்லாமல் காளியண்ணனின் உரும்புக் கொட்டகையில்தான் இருக்கும். எந்த "குட்டி" போட்டா லும் மாயாண்டி மனம் கோணுமல் செய்து வந்தான்.

காளியண்ணன் மாயாண்டியை மதிப்பதே கிடையாது. முது கெல்லும்பில்லாத தொண்ட நடுய்கி என்று அவனைக் கேலி செய்து, மிகவும் அவட்டியமாகத்தான் அவனிடம் நடந்து கொள்வான். ஆனால் மாயாண்டிக்குக் காளியண்ணனிடம் ஓர் அலாதி விலகாசம். காளியண்ணன் அவனைக் கீழே போட்டு மிதித்தாலும் அவனுக்குக் கவலைவிலலை. அவன் காலைச் சுற்றிக் சுற்றி வந்து கொண்டு அவன் ஏவியதைச் செய்து கொண்டிருப்பான். இத்தனைக்கும் வயதிலும் வேலை அனுபவத்திலும் காளியண்ணனுக்கு அவன் எவ்வளவோ மூத்தவன் தான். தன்னைவிடப் பழிசெய்து வயது இவ்வளவு காளியண்ணனிடம் அந்த நாற்பது வயது ஆசாமி ஓர் அடிமைவைப் போல்

குடாச்சிக்கு முதன் முதலில் புனையலைக் கொண்டு வந்தவர் ஒரு துருக்கியைச் சந்தை தினத்தன்று அவர் தமது மூட்டையை அணிந்தது. சிகரெட்டை எடுத்துத் துப் பற்றி வைத்துக் கொண்டு மக்களிடம் பார்த்துப் பேச ஆரம்பித்தார்:

"மக்களே! அனைவரும் வாருங்கள்! எனது புனையலை வந்து வாங்குங்கள். இதன் விலை அதிகமுமில்லை; மிக மலிவும்கூட. இது துருக்கியைப் புனையலை. நான் வாங்கிய விலைக்கே சிக்களுக்கு விற்றேன். ஆனால்! என்ன மனம்! உப்புத்தாளைப் போன்று இது தொண்டையை அறுக்கிறது. வாருங்கள்! வந்த புனையல்கள்! ஆன் ஈன்கள்! கட்டுக்கு மெனே எப்பொழுதும் புனையலை குற்றிடுக்க வேண்டும். அது துப்பாக்கிக்கு ஒன்றுப் புனையலாகவோ அல்லது புனையலைப் புனையலாகவோ இருப்பதுதான் ஆன் மகனுக்கு அழகு!"

குடாச்சி மக்களுக்குப் புனையலைப் புனையலைப் பற்றி விவரம் தெரிவாது; பனர் வந்தவர்; எரிந்துகொண்டிருந்த சிகரெட்டைத் துரு முறை இழுத்தனர்; இருமினர்; பொய் விட்டனர்; பணம் கொடுத்தத் தங்கள்மேல் பாரேனும் மூக்கத் தீண்டி வைத்துக் கொள்வார்களா?

நீண்ட நேரம் ஆயிற்று. யாரும் துருக்கி உள் புனையலை வாங்கவில்லை.

துருக்கியர் பார்த்தனர். மீண்டும் உரத்த குரலில் புனையலைத் தன்மையிலேப் பற்றிக் கூற ஆரம்பித்தார்:

"புனையலைப் பற்றி எவரையும் தூய் கடிப்பதில்லை; யாரெல்லாம் புனையலைத் துருக்கி

கனோ அவர்களுக்குப் பெண் குழந்தைகள் பிறப்பதில்லை; புனையலைப் புனையலாகவோ விற்றிருந்தால் வர மாட்டார்கள்; அவர்கள் முதுமைய அடைய மாட்டார்கள்! இது சந்திரம்! வாருங்கள்! வாருங்கள்!"

துருக்கியர் குரலின் மீது ஆணவீட்டுக் கூறியதால் அவர் புனையலைப் புனையலாகவோ விற்றார்.

குரல்களுக்குப் பிறகு ஒரு குடாச்சி நகரத்தான். புனையலை விற்கும் துருக்கி உரை பெட்பண்ட கடைத் தெருவில் சண்டை. அவரை அம்பலப்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணினார். ஆனால் கந்தத் துருக்கியர் அறிந்த பதில் இதுதான்:

"... எவன் மீது ஆணையாக நான் கூறியவை உண்டா? புனையலைப் புனையலாகவோ விற்றிருந்தால் வர மாட்டார்கள்; அவர் எப்பொழுதும் தன் கையில் ஒரு கோடி வைத்திருப்பான். இல்லாமல் அவருக்கு நடக்க முடியாது. நான் குழந்தைகள் பிறக்காது என்று சொன்னேன். அவருக்கு ஏற்கத் துடிக்கையே பிழக்காது. இருட்டில் வராததற்குக் காரணம் அவர் இரவு முழுவதும் துருக்கி கொண்டிருப்பான்; ஆன் விழ்த்துக்குள் போதும் என்று துருக்கிகள் வரமாட்டார்கள். புனையலைப் புனையலாகவோ விற்றால் வர மாட்டார்கள் என்று சொன்னேன். ஆம்! அதற்குள் அவர் இறந்து விடுவான்!"

குடாச்சி நகரத்தான் அவர்ந்து போய் விட்டான்.

— அனந்தன் அபிஷேகம்.

தடத்து கொட்டது சாதாரணமாய்
பாசப்பவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்
தவாய். ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும்
மற்றவருக்குப் பணிந்து பணிந்து
பழுவை மார்பாங்கியின் கண்கள்கூறு
யானாயும் மதிலாக காலியன்மையில்
முட்டு சுபாஸம் அவசியம் ஒரு வீரனாக
உருவகப்படுத்திக் காட்டினதில் ஆர்

சகிபம் ஏதும் விடலாது. அந்த வீர
னுக்கு எந்தக் காணிக்கையும் செலுத்தத்
தவாராக இருந்தான் அந்த அப்பாவி.
காலியன்மையின் பழியுடன் மார்பாங்கி
யென்றி வீரனாகத் திரும்பி வந்த
செய்தி மார்பாங்கியின் கண்களில் கரளி
கண்டவாறு மதிலையப் பவ மட்டவது
உயர்த்தி விட்டது. காணே அதிரப்

புலியைக் கொன்றுவிட்டு வந்தவன் போல் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டான் மாயாண்டி. உச்சிக்கடலில் அந்தச் செழிப் பரவியதுமே முதல் முதலாகக் காலியண்ணலின் வீட்டுக்கு ஒடியவன் மாயாண்டிதான். தனது மட்டுமே வீரனின் வீரச் செயலைக் குறித்து அவனை நேரில் பாராட்ட வேண்டுமென்ற துடி துடிப்பை அவனுல் எப்படி அடக்கிக் கொள்ள முடியும்?

ஆனால் உற்சாக மிகுதியில் மாயாண்டி, உளறிக் கொட்டிய பாராட்டு மொழிகளைக் காலியண்ணன் காதில் வாய்விட கொண்டாடாதானே? "செத்த புலியைப் பத்தி இப்ப என்னையா பேச்சு? என் நொய் பட்டையைப் பாத்தியா? இது சரியா? தான் கேட்கு வந்ததுக்கு ஒரு வார மாவது ஆகும். அதுவரைக்கும் என் கேட்டியெல்லாம் உன் தலைமேலேதான்" என்றான் காலி.

"அதென்ன பிரமாதம் காலி? இப்பவே வேணும்னும்தான் உன் கேட்டியை நான் கவனிச்சேக்கிறேன்."

"கவனிச்சத்தானே அதுவும், இன்னும் இங்கே நின்று வளவனன்னு ஏன் பேசிக்கிட்டிருக்கே? உடம்புக் கொட்டையைப் பார்த்து ஒடுகேக்கிரம். இதுக்குள்ளேயேமே அங்கே எங்காரும் வந்து காத்திருக்கப் போறாங்க" என்று அவனை விரட்டினான் காலி.

அந்த வீரன் பேச்சுக்கு மாயாண்டி மறு பேச்சுப் பேசுவானா என்ன? மறு நியிஷமே அங்கு நிற்காமல் உடம்புக் கொட்டையை நோக்கி ஒடிவிட்டான்.

மாயாண்டியின் அந்த அப்பாவித் தனத்தை நினைத்து வள்ளிக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. காலியண்ணன் எவ்வளவு உதானினம் செய்தாலும் பாராட்டாமல் அவனுக்குத் தொண்டு செய்வதையே திரைப் பலனாகக் கருதும் அந்த ஆதாயத்தைப் பற்றி அவனுக்கு எப்போதுமே அதுதாபம் உண்டு. இன்று அந்த அனுதாபம் பல மடங்கு அதிகமாக அவள் நெஞ்சில் நிறைந்தது. சாப்பாட்டு நேரம் வந்தபோது அவன் அருகேயுள்ளதெயிடம் சொன்னான்:

"அதே, மாயாண்டி, வண்ணக் காலியிலே கூட ஒண்ணும் சாப்பிடவே, வண்ணன் சொன்னதும் உடம்புக் கொட்டைக்கு ஒப்பு போய்டுச்சு. நான் முழுதும் பட்டினியா வீருக்கப் போகுதே, பாவம்..."

"ஆமாம் வள்ளி, நல்லவேளை ரூப கப்படுத்தினே. நீதான் ஒரு தடை மாயாண்டிக்குச் சாப்பாடு கொண்டு

போய்க் குடுத்திட்டு வத்திடேன்" என்றான் அந்தை.

வள்ளி தனக்குச் சாப்பாடு எடுத்து வருவான் என்று மாயாண்டி சிந்திக்கும் எதிர்பார்க்கவில்லை. உண்மையில் அவன் அதுவரை சாப்பாட்டைப் பற்றியே நினைக்கவும் இல்லை. சாதாரணமாகவே அவனுக்குப் பசிவேளை என்று நிச்சயமாக எதுவும் கிடையாது. ஒரீக்காப் கேட்டிருப் போகும்போதுகூட, அவன் பசும் நேரத்துச் சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு போவதேது? அவன் மகிசலி ஒரு பத்திரகாளி. அவன் வெங்களுக்குக் கிணம்பிப் போகும் சமயத்தில் கூடக் குத்தடை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டு இருப்பான். பிள்ளை குட்டி எதுவுமில்லாத வெளிச்சோடிய வாய்க்கை வாய்க்கு வாய்க்கு மாயாண்டி மறத்துப்போயிருந்தான். ஏற்கனவே எக்கெடுத்துத் துறந்தாடி உடம்பு, அந்த அரை உடம்பும் அவனைச் சிறிதும் மதிக்காத மனைவியின் கழு சொற்களைக் கேட்டுக் கேட்டுக் கால் உடம்பாய்க் குன்றிப் போயிருந்தது. அந்த உடம்புக்குப் பசி தாகம் என்று எப்போதாவது தோன்றுமா என்றுதான் யாகும் கிவக் கும்படி இருந்தது.

"காலியண்ணனா எனக்குச் சாப்பாடு எடுத்துப் போகச் சொல்லிச்சு?" என்று வண்ணனையே கேட்டான் அந்த அப்பாவி.

உண்மையைச் சொல்லி அந்த எளிய உன்னத்தை எமாற்றத்தில் ஆழ்த்த வன் சிறுப்பவினே.

"அண்ணன் வேலைபத்தானே நீ பாக்கேடு. அந்த விசுவாசம் அண்ணனுக்கு இல்லாமலா போய்டும?" என்றான் பட்டுப் படாததுமாக.

"எனக்குத் தெரியும். இந்த மாயாண்டிக்கு உங்கண்ணனுக்கு உயிராச்சே" என்ற பெருமைப் பூரிப்புடன் கூறிய மாயாண்டி, அவன் கொண்டுவந்த சாப்பாட்டுப் பாத்நிரத்தை வாய்க்கி ஒரு பக்கமாக வைத்தான்.

"இப்ப சாப்பிட்டப் போனதில்லையா?"

"காலியிலே நாவர் கண்டயிலே ம. குடிச்சுட்டுக் காணே புறப்பட்டுச் வன்னி. பசியெடுக்க இன்னும் கொஞ்சம் நேரமாகுமே. வேலை முடிஞ்சும் எப்படியும் அண்ணனைப் பார்க்க வருவேலிமே" பாத்நிரத்தை அப்ப கொண்டு வந்து குடுத்திடறேன்" என்றான் மாயாண்டி.

இரும்பி வரும்போது மூலக்கூடைத் திருப்பத்தில் ஒட்டுப் பாஷத்தில் உட்கார்த்து வேர்க்கடலைபத் தட்டித்

பெட்போர்டு சிக்கனம்

வாங்குபவர்களுக்கு குறைந்த விலை. குறைவான பெட்போர்டு செலவு, மிக அதிகமான
பலர் மனமேஜ் சூலையை மூலம்

பெட்போர்டு நம்பக்கூடிய தன்மை

எவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும் குறைந்த செலவை மோட்டோராகப் பயன்படுத்தும் செயல்படுத்த
உறுதியான சேவையை வழங்கும், உறுதியான கதி கொண்ட ஆகவிலைகள் மூலம்

பெட்போர்டு பத்திரத்தன்மை

நிரம்பத்தக்க விலைகள், எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படும், எந்திரம் தெளிவாகப் பார்த்துக்
கொள்ளும் சேவையை வழங்கும்

ஏர் பிளேக்குகள் மூலம்

இந்த வகையில் பெட்போர்டு தயாரிப்பதில் உறுதி
படுத்தும் மூலமாகப் பயன்படுத்தும் பரிசுத்த
பெட்போர்டு பரிசுத்தம். உறுதியான கதி கொண்ட
செலவு விலைகள், உறுதியான கதி கொண்ட
பரிசுத்தம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டின்

பெட்போர்டு

உலகம்

பெட்போர்டு

வாங்குங்கள்

தமிழ்நாட்டின் மோட்டோராக் விற்பனை, உறுதியான
இந்திய மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட பெட்போர்டு உலகம்

தட்டி உடைத்துத் தின்ற கொண்
டிருந்த மங்கானவப் பார்த்ததும் வள்ளி.
"மங்கா..." என்று அழைத்தவாறே
அவளருகே சென்றாள்.

"இப்படி எங்கே வந்தே ஆக்கா?"
"மாயாண்டி அண்ணனுக்குச் சொறு
கொண்டுபோய்க் குடுத்திட்டு விரை."

"சரித்தான்... யாரு! அந்தக் கொட்ட
டையிலே டூட்டி பார்த்ததாலும் சொறு
கொண்டுபோறது உன் வேலைதானா?"
என்று சிரித்தான் மங்கா.

"நான் கொண்டு போகவேண்டு,
மாயாண்டியண்ணன் பசியோட தானே
இருக்கும்?" என்னுள் வள்ளி.

"அந்த அண்ணனைப் பத்தி அவ்
வளவு கவலைப்படறயே. இங்கே ஒரு
தங்கை பசியோட இருக்கிறது உங்களுக்கு
மறந்துதானே போக்க..." என்னுள்
மங்கா சிரித்துக் கொண்டே.

"ஏன்? ஆத்தா உங்களுக்குச் சொறு
வச்சிட்டுப் போகல்லியா?"

"ஆத்தாவுக்கு என் மேலே என்ன
கோவலோ? சொத்துப் பாளைவைக்
காலியா வச்சிட்டுப் போயிருக்கு.
அதுவேதான் இந்த வேர்க்கடலையை
மென்று பசியை மறக்கடிச்சுக்கிட்டிருக்
கேன்; அதுவும் முனியாண்டியண்ணன்
கணக்கிலே கொடுக்கத் தொட்டு!"

"அட்டா... நீ ஏன் அப்படி இருக்
கறறும் மங்கா? நேரே எங்க வீட்டுக்கு
வந்திடு வேண்டியதுதானே?"

"மத்த நேரமாயிருந்தா நீ சொல்ல
ணும்னு காத்திருப்பேனு என்ன? இப்பத்
தான் கடுவம் பூசை மாதிரி உங்கண்ணன்
உட்கார்த்திருக்கே வழியிலே. அது
ஒண்ணு சொல்ல, நான் ஒண்ணு சொல்ல
லின் சண்டை. அந்த வம்பெல்லாம்
வேண்டாமனுதான் ஆத்தா வருகிற
வரைவிலே இப்படியே ஓட்டறதுண்டு
தீர்மானம் செய்திட்டேன். ஆத்தா
வரட்டும். என்ன சண்டை போடறேன்
பாரு. அதோட..."

"மங்கா, காயக் காய இருந்தா
அப்படி செய்வாந்தான் என்னம்
தோறும். பேசாமல் எங்கட வந்திடு.
ஒரு சாறு சொருவது உனக்குச் சிடைக்
காமப் போயிட்டது எங்க வீட்டிலே"
என்னுள் வள்ளி.

"அது எனக்குத் தெரியாதா என்ன?
உங்கண்ணன் உடம்பு சரியாகி ஒழுங்கா
வேலைக்குப் போகிற வரைவிலே உங்க
வீட்டுச் சாப்பாட்டுக்கும் மங்காவுக்கும்
ராசி இடையாது" என்னுள் மங்கா
தீர்மானமாக.

"ஏன்... எங்கண்ணன் வீட்டே உனக்
கென்ன பயம்?"

"செல்லப் பெட் ரும் வேணுமா? டூட்டி பெட்
ரும் வேணுமா?"

"டிரீன்ட் பெட் ரும் வேணும். நான்
தெண்டு பெண்டாய்க்கொண்டேன்!"

"பயமா?... பிடிக்கயிலே. அவ்வளவு
தான். அதுக்குத்தான் என்னைக் கண்
டாவே கண்ணைக் கரிக்குதே."

வள்ளி சிரித்தான்.

"மங்கா! இன்னும் எத்தனை நாளைக்
குத்தான் நீ உலகம் தெரியாமே இருக்
கப்போறே?" என்னுள்.

"ஆமாம்... நீ பெரிய உலகத்தைக்
கண்டுட்ட மாதிரி" என்று அவளைத்
தோளில் இடித்தான் மங்கா.

அப்போது பட்டலென்று மோட்
டார் சைக்கிளின் ஒலி கேட்டது. இரு
வரும் ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றனர்.

அவர்கள் நிற்பதைப் பார்த்துவிட்ட
குமரன் மோட்டார் சைக்கிளின் வேகத்
தைக் குறைத்து அவர்கள் அருகே
கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

"அண்ணனுக்கு எப்படி இருக்கு
வள்ளி!"

"மாறுதல் ஒண்ணுமில்லே. அத்தை
ரசஞ்சோறு குடுத்துது. சாப்பிட்டுட்டு
தய்யாத் தூங்கிக்கிட்டிருக்கு."

"இவ்மேல்தான் ஜாக்கிரதையா
யிருக்கறாய். காயத்திலே சரம் படா
மப் பார்த்துக்கிடணும். சீப் பிடிச்சால்
தொந்தரவு" என்னுள் குமரன்.

"அண்ணனுக்கு ஆஸ்பத்திரி வைத்
த்யமே பிடிக்காது. அதுவேதான்
எதேதோ பேசிடுக்க. நீங்கதான்
பெரிய மனசு பண்ணி அளத மன்
னிக்கடணும்" என்று வள்ளி தயக்கத்
துடன் தலை குனிந்தவாறு கூறிக்
கொண்டிருக்கும்போதே மங்கா குறுக்
கிட்டான்.

“எப்படி மன்னிக்க முடியும்? அண்ணனுக்குத் தங்கச்சி சிபாரிசா? நீங்க மன்னிக்காதீங்க சார். நீங்க எவ்வளவு பெரியவங்க. உங்களைத் தூக்கி எறிஞ்சுப் பேச அதுக்கு என்ன அவ்வளவு தீமிச்சு கேட்கிறேன்” என்று மயங்கா.

குமரன் சிரித்து விட்டான். “சார், யங்கா! மன்னிக்கப்படு. வேதே என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம்?” என்று.

“வேலைக்கு வேண்டாமென்று சிட்டைக் கிழிச்சுக் கைசிறை குடுங்க சொல்லுறேன், அப்பத்தான் புத்தி வரும்.”

“ஆலையோ! பொல்லாத பொண்ணு யிருக்கியே” என்று சிரித்த குமரன் துடிப்பு நின்றுவிட்ட மோட்டார் சைக்கிளை மீண்டும் இயக்குவதற்காக விசையைக் காவால் உதைத்தான்.

ஒதுங்கி நின்றுகூட வன்னி ஓடி மூன் வந்து கூறினான். “சார்! எங்க அங்கான் மேலுக்குத்தான் அப்படி யிருக்கு. மத்தியா அது மன்னிவே ஒண்ணும் கிடையாது.”

“ஆமாம்... மன்னிவே என்ன இருக்கு? அதுதான் சர்க்காரப்பாறைமாதிரி” என்று நொடித்தான் உங்கா.

குமரன் சிரித்துக் கொண்டிருப்பதை வென்று ஒயி ரெய்தவாறு மோட்டார் சைக்கிளை முடுக்கி விட்டு வேகமாகத் திரும்பத்தில் திரும்பிச் சென்றான்.

அன்று வீரமணிவும் கனகாவும் கூடுக்கும் புறப்படுவதா யிருந்தனர். அதற்காகத்தான் குமரன் காரியாலத்தில் கவனிக்க வேண்டிய வேலைகளைச் சீக்கிரமாக முடித்துக் கொண்டு சற்று முன்னதாகவே விட்டுக்குத் திரும்பிவிருந்தான். வேலங்கடவு வரையில் அவர்களுடன் சென்று அவர்களை வரிகளுப்பிவிட்டு வரவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

மோட்டார் சைக்கிளின் ஒயி கேட்டதும் போலா பரபரப்புடன் எழுந்து சேட்டைத் திறக்க ஒடி வந்தான்.

“அவங்க ரெண்டுபேரும் தயாராயிட்டாங்கரா போலா?” என்று குமரன்.

“எப்போ தயாராயிட்டாங்கோ, ‘ஸா’ பூக்காகத்தான் காத்திருக்காங்கோ!” என்று போலா.

அவர்களுடைய பெட்டி படுக்கைகளில்லாம் காரில் எடுத்து வைக்கப் பட்டுத் தயாராயிருந்தன. வீரமணியும் கனகாவும் வெளி வராததாவுக்கு வந்தனர்.

“ஏன் இரண்டு பேரும் சோர்ந்தாத போய் இருக்கிறீர்கள்? இன்னும் சாப் பிடவில்லையா?” என்று குமரன்.

“சாப்பிடுவதா? நீ வராமலா?” என்னுள் வீரமணி.

“எனக்காகக் காத்திருக்க வேண்டுமா என்லா?”

“நீ எங்களைக் காக்க வைத்தால் தானே அந்தப் பேச்சு? சொன்ன நேரத்துக்குத் தவறுமய் வந்து விட்டாயே.”

கனகா அதுப்புடன் கொட்டாளி விட்டாள். “ஆமாம் அண்ணா. நான் எதிர்பார்க்கவேண்டி; வழியில் அந்தப் புவி வீரனுடைய விட்டுக்குப் போய் விட்டுத்தான் வருவீர்கள் என்று திகைத்தேன்...”

“அந்த எண்ணம் எனக்கு இருக்கத்தான் இருந்தது. அதற்கு அதிக நேரமும் பிடித்திருக்காது. ஆனால் வழியில் அவனுடைய தங்கையையே பார்த்து விட்டேன். அவளிடமே காளிசின் உடம்பைப் பற்றி விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.”

கனகாவின் இதழ்களில் கேனிப் புன்னகை அரும்பியது.

“குமரண்ணா! நீங்க என்ன ஏக பரம்பரையா, மகாதிமா பரம்பரையா? காட்கலித்தான் அவன் உங்களை அங்கு வளவு தூரம் அடையா? செய்து அவையிலாவதற்குப் பெய்விருக்கிறான். மறுபடியும் அவன் விட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று திகைத்தீர்களா?”

குமரன் சிரித்தான். “கனகா! அவனுடைய பண்புக்குத் தகுந்தபடி அவன் நடந்து கொண்டான். அதற்காக நாம் நம்முடைய பண்புகளை விட்டுவிட முடியுமா?” என்று.

“ஆமாம்... என்ன பண்பு வேண்டியிருக்கிறது? முரடனுக்கு முரட்டுத் தன்மதான் புரியும். உங்க பண்பைப் பற்றி அவனுக்கு எங்கே புரியப் போகிறது?” என்று கனகா.

போலா எடுத்து வைத்த சாப் பாட்டை ஒரு வழியாக முடித்துக் கொண்டு சூவரும் வெளிபே வந்த போது வானத்தில் சொலுபமே மாறிப் போயிருந்தது. சங்கத் நீருண்ட மெகங்கள் கரிவா பாடிக் கூட்டங்கள் போய் திசைகளெல்லாம் வீரப்பித்துக் கொண்டு எந்த நிமிஷமும் அந்த மலை முகடுகள் மீது குதித்துவிடத் தயாராகப் பவமுறத்திக் கொண்டிருந்தன.

“கனகா, பார்த்தாயல்லவா?... இன்று நீங்கள் புறப்படுவது ஏது?” என்று குமரன்.

“இப்போ, குமரண்ணா, நாங்கள் இன்று போய்த்தான் ஆக வேண்டும்” என்று கனகா தீர்மானமாக, அது

நவராத்திரி ஸ்பெஷல் விற்பனை!

பட்டுச் சேலைகள் சோனி பீஸ்கள்

மற்றும் தூல் சேலைகள்
பல தரமான ஜவுளி வகைகளும்
திபானி புதிய கலர்கள்
கண் தூற சங்கமிடம் கிடைக்கும்

நல்லி

டெக்ஸ்டைல்ஸ்

பாண்டி பஜார்

போன் :
42567

தி.நகர் - சென்னை - 17

சுலேகா
டிஜாலில்
இயக்க

சுலேகா

தினப்படி உபயோகப் பொருள்கள்

Adrol

அடரல்
சூப்பர் பைசு
& கோந்து

சுலேகா
பவுண்டன்
பேரூ
இயக்க

சுலேகா
ஓர்நர்
லிட்ட.

ஸிக்ரீதி
முத்திரை
அரக்கு

சுலேகா
ஸ்டாம்பு
பேட்

சுலேகா பாய்க், கங்கத்தூர் - 32

Printed and Published by

மட்டுமல்ல. பேரவை ஊர்த்தாமல் காரில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

ஊரமணி பெருமூச்செறித்தான்.

மலைப்பாறையில் கொட்டும் மழையின் வீரமணியைக் காரோட்ட அனுமதிக்கக் குறையுக்கு விரும்பியிருந்தான். பாதை தனக்கு தனக்கு பழக்கமாஸ்படியால் தானே காரோட்டிச் சென்றுள். அவன் பயந்தபடியே ஓயிற்று. சம்பா நீர்த் தேக்கத்துக்காலைவில் திரும்பி வேளச் சுடவுச் சுடவையை எய்துவதற்குள் வானம் சிறிக் குழறிக் கொண்டு கோகு மாரிவாகக் கொட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. மெகக் கூட்டங்கள் வானத்தி லிருந்து பொழித்தது போதாதென்று கிழேயும் இறங்கி வந்து வழியைச் வாய் அடைத்துக் கொண்டு குளமத்து நின்றன. காரின் முன் விளக்குகள் பிரகாசமாக எரித்தும் கூடப் பாதை யைப் புரிந்து கொண்டு முன்னேறிச் செல்வது மிகவும் கடினமாயிருந்தது. ஆனா வேகத்தில்தான் காரை ஒட்டிச் சென்று கொண்டிருந்தான் குமரன். அப்படி யிருந்தும், நிமிர் திடீரென்று திரும்பியசனும், ஏறித் திறக்கவசனும் அவனைத் திக்கு நிக்காடச் செய்தன. மயிரிழை தப்பினால் காரோடு அக வதும் அகல பாதாளத்துக்குச் சென்று விடக்கூடிய பல கட்டங்களைத் தெல்லா நீளமாகத்தான் சமாளித்துக் கொண்டு ஒய்வோரடியாக முன்னேறித் கொண்டிருந்தான் குமரன்.

"பயமாக இருக்கிறதே... திரும்பிப் போய்விடலாமே!" என்று பதைபதைப் புடன் கூறினான் காரை. அவளுக்கு அழுக்கைய வந்துவரும் போகிருந்தது. "திரும்பிப் முடியாது. மட்டுப்பாதை. முன்னே போவதை நன்ற வேறு வழி யில்லை. நம்மை முன்னேடிவாக விட்டு விட்டு ஒரு வாரி வேறு நம்மைப் பின் பற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்படி யும் வேலன் கூடிய வரை போகாமல் தீராது!" என்றான் குமரன்.

மோட்டாரிப் பாதை வழியே வேலன் கடவு ஏறக்குறைய பத்து மைல் தூரத் தில் இருந்தது. மழை திறும் வழியாக வந்தான். இருக்க இருக்க அதன் உக்கிரம் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

வேலன் கடவுவரையில் தான் அவர் களைப் புரி வாகக் வேண்டுமென்று மனம் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்ததே என்னவோ... வேலன் கடவ ராவதற்கு அடைவதை நான்கு அரைக்கி தூரத்தின் சென்றமையே கோர் வுக்குச் செல்லும் தாட பாதை யரு வதற்குள்ளேயே வெளிக்கொண்டு மழை தின்றுவிட்டது. அதற்குக் கிழேயான

மலைப் பகுதியெல்லாம் தூடைந்து விட்டாற்போல் பளிச்சென்று தூசு சிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பொட்டு மெகத்தைக் கூட அத்தச் சரிவு தெடு திதும் எங்குமே காண முடியவில்லை.

"தப்பிடுறேம்!" என்று நிம்மதிப் பெரு மூக்கடன் கூறிக்கொண்டே காரை ஓர் ஒரமாக திறுத்தினான் குமரன்.

"ஊரமணி, இனிமேல் நீ தாராளமாக ஓட்டலாம். பாதையும் ஓரளவுக்குத் தீராக இருக்கும். மழையைப் பற்றிய பயமும் கிடைவது. நிதானமாகப் போவது இரட்டிக்கு முன்னதாக விடையுரத்தை எட்டி விடலாம்!" என்றான் குமரன்.

"எப்படியும் இன்றிரவு விடையுரத் தைத் தங்காய்க் தீராது. நீயும் எங்க ளுடனேயே வந்து இருந்துவிட்டு, தானாக் காலையில் புறப்பட்டு வந்து கொண்டுவரமே!" என்றான் ஊரமணி.

"அப்படியும் அங்கிருந்து இங்கே திரும்பி வரவேண்டியதில்லை. நேர உங்க ளுடன் சென்னைப் பட்டணத்துக்கே போய் விடலாம். எனக்கு வேலையும் போய்விடும்!" என்று சிரித்தான் குமரன்.

"அப்படி அருளும் நல்லதாக்க, அத்த மாதிரி அத்துவாசையால் ஓரிடத் திட்டுவது பற்றாமை விட வேலை வேண்டாம் இப்பொழுது போய் இங்கேயா!" என்றான் காரை.

"கூடா. என்ன போகிறது?" என்று அவனைக் கடித்து கொண்ட ஊரமணி குமரன்விடம், "ஆமாம், நீ எப்படித் திரும்பிப் போவாய்?" என்றான்.

"என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. நினைவு இவ்வாறு வண்டி ஏதாவது இத்தப் பக்கம் வராமல் இருக்காது."

அவர்களை வழியனுப்பி விட்டு நின்று கார் இருந்துப் போன திசையில் தான் மின்னா இலாகா ஸ்டீப் ஒன்று எதற்குப் பக்கமாக வந்தது அந்நி. ஏறிக் கொண்ட குமரன் வீடு போய்ச் கோந் ததும் அதுப்போத் தீரக் கட்டில் லிருந்து ஒரு தூக்கம் போட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான். ஆனால் அவன் நினைத்ததற்கு நேர் விரோத மாகப் புதிய பிரச்சனை யொன்று அவர்கே அவனுக்காகக் காத்திருந்தது. வானம் அவ்வளவு அடை மழையாகப் பெய்த பிறகு குளியாறு கம்மா யிருக்குமா? காரை பாண்டு ஓடிய வெள்ளம் அனைக் கட்டு உயரத்துக்கு மேலே போய்க் கீழ்ப் பாய்ந்து சென்று கொண்டிருத் தது கைகளைப் பிளந்து கொண்டு குறுகுறு தெருக்கும் உட்குதலாறு செய் வது அரிவாறு தவித்துக் கொண் டிருந்தான் போலன். (தொடரும்)

செயிட்டி-மீழருகன் மேகலாவிபர்ட்டி
 ம.ப.ம. தொழில்நுட்பம்.

செயிட்டி

காதல் படுத்தும் பாடு

செயிட்டி
 மேகலாவிபர்ட்டி
 செயிட்டி
 மேகலாவிபர்ட்டி

ELEGANT

22. ஆண்டவனோ நிமிர்ந்திய அடியார்

வரணமும் காழுமாயு
எல்லா வனங்களுக்கும் ஒதுக்கிக்
கொடுத்தபெற்ற சோழ நாட்
டில் திருக்கடவுள் என்ற ஒரு
திருத்தலம் உண்டு. இராகந்
திர சுதபத்திலே திருமால்
முதலியோர் அமிர்தத்தைக்
குடித்திட்டுத் தூய்மையா
கினை இந்தத் தலத்தில் உண்
தலம் பொருட்டு வைத்தனர்.
ஆதலால் அமிர்த விங்கமாக
உருப்பெற்று ஊன்றிக்கொண்
டது. ஆதலால், இத்திருத்
தலம் "கடவுள்" எனப் பெயர்
பெற்றது. அத்திருத்தலத்தில்
எழுந்தருளியுள்ள இறைவர்
திருநாமம் அமிர்தகடேசுரர்.
பாலமும் காகக் காலகீச
கதைத்த புனிதமான தலம்
இது. செந்தலம் பூண்ட
அத்தனர்கள் பலர் அங்கு
வாழ்ந்தனர்.

வயலெலாம் விளசெய்து எலி:
வரம்பெலாம் வயலின் முதலும்
அவலெலாம் வெள்ளிக் காலை;
அவலெலாம் கழநீரிக் கற்றை
புயலெலாம் கழலின் காலை; அம்
புறமெலாம் அதன்கிர்போதலம்
வெவெலாம் தொழில்கள் ஆறே
செழுந்திருக் கடவுள் என்றும்

உழவர் பயிலும் பண்ணையில் மரு
தப் பாடலும், மறைக் கிழவர் பயிலும்
இடங்களில் சாமப் பாடலும் முழங்கும்.
எழுமைகள் சொரியும் பாவினில் தடா
கங்களில் தாமரை தீம்பால் மணம்
கமழும். வெள்ளிக் காலையில் ஒதுங்கும்
மேகங்களில் ஆகுதிப் புனை மணம்
கமழும்.

திருவனர் பதியாவிய அத்திருக்கட
வுளில் கலயனார் என்ற பெரியவர் வாழ்ந்
தார். கடம் என்றால் கலயம் என்று
பொருள். கலயர் என்பது கலாமியின்
பெயர். இதுவே இத்தலத்தில் அவ
தரித்த நாயனருக்குத் தாய் கந்தையர்
இட்ட பெயர் ஆயிற்று. அவர் அந்தனர்
திருமரபில் வந்தவர். கங்கை குடிய
மங்கைபாசன் மலரடிசை இடையருது

நெத்தித்து அழலிடைப்பட்ட கொழு
பொல் உள்ளம் உருகும் அன்பு மிக்கவர்;
ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்தவர்.

பாலகீச ஆட்கொண்டு கற்றை
கதைத்த குன்றவிலியார் ஆவிய
அமிர்த கடேசப் பெருமாளுடைய ஆல
யத்தில் சாலவும் கமழச் சீவமுடன்
நாடோறும் குங்குலியத் தீபமீடும்
திருத் தொண்டுகள் அன்புடன் செந்து
பாபத்தை விரட்டி வந்தார் கலயனார்.
ஆதலால் அவர் குங்குலியக் கலய
நாயனார் எனப்பட்டார்.

நாயனருக்கு வறுமை வந்து எய்தியது.
வறுமையையும் அவர் பெருமைவாகவே
நினைந்தார். தமது தூயப் பணிகளைத்
தவருது புதிது கொண்டிருந்தார்.

நான் செல்வச் செல்வ வறுமை அதி
சரித்தது. நிலங்கள் எல்லாவற்றையும்
வீற்றுவிட்டார். வீட்டில் உள்ள அசை
யம் பொருள்களையும் விற்றார். பசிமீ
னும் சுற்றமுழும் மக்களும் பெரிதும் துன்
புற்றார்கள். நாயனாரின் பகைவரோர்
பரிசும் வாங்கி, தமது திருமாங்கல்
யத்தைக் களை வாங்கி, மீ தீர்த்து.
"சுவாமி! இதை விற்று நெல் வாங்கி
வாருங்கள்" என்று கூறினர்.

பகைவராய் கொடுத்த தாலிஸைப்
பெற்றுக் கொண்டு நாயனார் நெல்
வாங்கும் பொழுட்டுக் கொன்றார். வழி
மலில் ஓடி வந்தவர் ஓடிவிட்டதை குங்
குளியல் பொதியினைக் கொண்டுவிட்டான்.
நாயனார் ஐயாக நோக்கி, "இது என்ன
பொய்?" என்று விவளினார். "இது
குன்றியாய்" என்றவர் வளிக்க, அத
னைக் கொட்டி நாயனார் அகறும் முகமும்
மலரித்தார். "நாயனாருக்கு இதில் குங்
குளியல் இதுவாயின் நான் பேறு
பெற்றேன். இதனிலும் சிறந்த
பேறு உண்டே? இத்தகை குங்குளி
யத்தை விடுத்து பேறு என்ன பெறு
வதற்கு இருக்கிறது?" என்று விந்தித்
தார். வளிக்கை நோக்கி, "நாயா!
நான் கொள் தருவேன். இப்பொதி
யினைத் தாரும்" என்று கூறித் தாலிஸை
வாங்கும் கொடுத்தார். வளிக்கை அத
னைப் பெற்றுக் கொண்டு குங்குளியல்
பொதியைக் கொடுத்தார். நாயனார்
அதி பரிசைவாக அதனை வாங்கித்
தொண்டி திருக்கோயிலுக்குக் கொண்டார்.
உலக சான்ற பண்டாரத்தில் பொதி
வைச் சேர்ப்பதென்று வளிக்கையும், மக்களை
யும் மறந்து, வம்பிரதனை நினைந்து
அவரை அன்புடன் வழிமாறு செய்து
கொண்டிருந்தார்.

பெருமாளன் திருவருளின் படி குபே
ரன் கயலாசனாரைத் திருமாளிகை
முற்றத்தின் பொன்னுறம் மலையின் நெல்
தும் அரிதும் குளித்து எலத்தான்.
பசிமீனும் களைத்துத் துயிலும் அம்மை
மார் களவில் இளமவன் எழுந்தருளி,
தமது திருவருளால் செல்வம் நிறைந்த

தன்மையை உணர்ந்தியருளினார். திரு
வருட் செய்கை எண்ணி எழுந்த அம்
மையார், வீடு முழுவதும் பொன்னும்
அரிதியும், நெல்லுமாகக் குளித்திருப்பா
தைக் கண்டு திருவருளை வியந்து போற்
றினர். விடிந்தகாலையா தவினும், முறவி,
சுவாமிவாறுக்குள் சென்று களைவருந்
குத் திருவருது சுவாமி நாயனாரின்

"அன்பனே! மிகவும் பசித்திருக்
கிறாய். திருமனைக்குச் சென்று பாவன்
மை பசித்துப் பருவரல் தீர்க" என்று
நாயனார்பால் அருளிச் செய்தார் கண்
னுதல் கூடவுன். வம்பெருமான் ஆனை
மயக் கேட்டுக் கைகப்பி வளங்கினார்
கவனமுன். இளையர் ஆனைவை மறக்க
அந்தி, திருக்கோயிலினின்றும் புறப்
பட்டார் மார் விதிமீல் உள்ள தமது திரு
மனைமனைச் சேர்த்தார்.

இவ்வத்தை யாண்டித் நாயனார் அங்கு
இருந்திக் குளிப்பவன் சேர்த்த செல்வத்
தைக் கண்டார். திருமாளிகையத்தான்
திருமார் மனைமனைவை நோக்கி, "இவை
பெய்வாம் எப்படி வந்தன?" என்று
கேட்டார். அம்மைமார் அவரைத்
தொழுது, "என்பொருளால் திருவரு
ளால் வந்தன" என்று கூறினர்.

"எவ்வையும் ஒரு பொருளாக மதித்து
ஆட்கொண்ட வந்தையின் திருவருட்
திறம் என்னே?" என்று கைகப்பி மெய்
மறந்தார் நாயனார்.

நாயனாரின் மனைமனை பரிசுவம்
திருத்தியானமது சிவபெருமானுடைய
அன்புக்கருடன் களைவருரைத் தீர்ப்பும்
மலையின் கொண்டு வழிபட்டு இளைய
உலகவு டைத்து மடைத்தார். அடி
யார்களுடன் களையார் மனை
புற்றார். செல்வன் எய்திய நாயனார்
கிறார் மிக்க அண்ணன், தன்னை கறி,
மால், தயிர், நெய், முதலியவைகளை
அடிமாரக்கும் டைத்துப் பசிபாற்றி
வருவாராயினார்.

திருப்பாணத்தான் என்னும் தலத்தில்
தாட்டை என்ற அம்மை இளையரை
வழிபடுவதற்காகத் திருமஞ்சைக் குடம்

ஓடித்திரிந்து போய் வேண்டும். எந்தப் பக்கமாகத் திரும்பி
நடிகாணம் தெற்கு நோக்கிய செவ்வாய்க்குக் கோளும்.
அப்படி நாளை உண்டா இந்த உலகம்? கோழிதல் பருக்கள்,
தெரிசெய்யவா?

எ. திருவருளின் மனைமனை எந்தப் பக்கமாகப் போனதும்
எந்தத் திசை தெற்காகவே இருக்கும். ஏனெனில் அவன் எந்தத்
தயக்கும் நம்பினார் அடியும் தரு தீர்க்கவருவதில் மீத இருக்கும்.

-ஜி. சங்கரம்

தசரா - தீபாவளி விற்பனை!

தமிழ்

* பட்டு சேலைகள்

✿ பாலாண்டிகள்

* கோள்கள்

மத்தியம் பில் ஜவுளிக்குக்

P. B. ஸகீஷ்மண ஸா & பிரதர்ஸ்

பட்டு இயுனி உற்பத்தியாளர்கள், விபாபாரிகள்
(பனகல் பார்ட் எதிரில்)

Surampudi, Gachhi-17 - **Quota: 43485**

நித்தலாடிரிப்பேட்டை, கோல்கா - 2 - கி.மீ. : 85986

15. சூர்தேவன் தேவன், காஞ்சிபுரம் - Grade: 102

307. சக்கரவர்த்தி தர்புர சேஷ, மதுரை, மார்ச்-19

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(மதுரை, 1)

(പരിശോധിക്കുക)

சுதந்திர உரிமைகளையும், பொருளையும் தடுத்து வைத்திருந்து வரு
கின்றதையும் பாரபகதத்தையும் அங்கீகரிக்கும் ஒரு சூழ்நிலை சுதந்திர
மையம். பரவலாகிய மூலக்கருவிகள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.
மூலக்கருவிக் குழுவிற்கெய்திற்று, ஐராய சத்தியம் அங்கீகரித்து. அவ்
வர்க்கெய்தியும் அங்கங்கு சத்தியம் தீர்மானிக்கவும் போகும் நிலம்நி
யம் சத்தியம் அங்கங்கு அங்கீகரித்து.

வேர்தாசனப் படம்

எனக்கு போகாது என்று பதத்தில் வாய்ப்புள்ளதாறு ஆகவேயே முடிவாகியுள்ளது. உத்தரவு தீர்மானம் உடல் வலியை பெற்று ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கும்.

விலை ரூ. 3/- (மூன்று ரூபாய் மட்டும்)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR, BOMBAY-14

மதராஸ் டிபிபிஓ : 26. காவலியியல் கல்விகளைத் தேடி, மதராஸ் - 8
போன் : 34258

எமது சென்னை ஆபீஸில் பேரகரண வகுப்புகள் த-தீதப்படுகின்றன

“டாக்டர் கட்டணம் உயர்ந்து விட்டது!”

“சனக்கு அரைப் பதநீக் கவியை இவ்வ!”

“அது சரிதான். வாரிக் கட்டணம் உயர்ச்சி தான் உவ்வப்படுகிறது!”

எழுத்துத் திருமுடிமேல் விடத் தூக் கியபொழுது சில அசைத்து விட்டது. அளித்த சிவனாய் முழங்கையால் தனக்குத் திருமுடி எட்டாமல் வரத் தினார் அம்மையார். அப்போது இதை வாரித் திருமுடி சாய்த்தார். அதற்கு வருள் உயர்ந்துய்யச் சிவனிலகத் திருமேனி வகித்தேயிருந்தது. அதி திருமேனியை நோப்பாட்ச் செய்து வணங்க வேண்டும் என்று அரசன் அன்பு கொண்டான். சிவனிலகத் திருமேனியைப் பூர்வக் கட்டணம் உயர்ந்து முழங்கை வளியக் கயிறுகளைப் பூட்டி நோப்பகுத்த மூய்ஸ் லன். ஆயினும் திருமேனி நிமிர்விலை. அன்பின் மிகுதியால் வருத்திய மன்னன் தனது சேவகனையும், வாரிக் களையும் கொண்டு இழுக்கச் செய்தான். அப்போதும் திருமேனி நிமிர்விலை. அதனால் இரவும் பகலும் வருத்துவானாயினான். மன்னனது வருத்தத்தைக் கேட்டறிந்தார் குங்குலியக் கலய நாயனார். சிவனார் திவ்யச் செம்மை செய்து வணங்கும் திருநெறியை மேற்கொண்ட மன்னனை விரும்பி. தாரும் சடையப்பரை வணங்க என்னினார். இடையிலேயுள்ள திருத்தவங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருப்பனத்தான் வந்தார். மூன்று உலகங்களும் உய்ய முத்தி வளர்க்கும் அத் தனார் வாரமார். அத்திருப்பதி எத்த நாயனார். களையிலாகக் காதலினில் அரசனும், ஆகியும். சேவையும் சிவனிலகத் திருமேனியை இழுத்து இழுத்

துக் களைத்து விழ்த்திருப்பதைக் கண்டார். “யானும் இளைப்புற்று எய்க்கும் இது பெற வேண்டும்” என்று என்னினார். பூங்கச்சுடன் சேர்ந்த கயிற்றினைக் கழுத்தில் பூண்டு வருத்தவந்தார்.

தன்னைய ஒருமை அன்பின்

நாரூறு பகை தாவே

தன்னைய தொண்டர் பூட்டி

இளைத்தவின் திறம்பி திறக்

ஒன்னுமோ? கலய னார்தம்

நருப்பரே கண்ட போதே

அன்னாளர் நேரே தினார்.

அமரரும் கிண்பில் ஆர்த்தார்,

அன்பாயி நார் கொண்ட கயிற்றினும் தின்மை கொண்ட உண்மையன் பர் இளைத்த பின்னரும் இறைவன் சாய்ந்து திறக் முடியுமோ? கலயன குடைய ஒருமைப்பாட்டில் பெருமை யைக் கண்ட அன்னாளர் நேரே தினார். அமரர் ஆர்த்தனர். பூமாரி தூர்த்தனர். அரசனும் ஆகியும் சேனை யும் களித்தனர். திருத்தொண்டர் திருவடி பிது அரசன் விழ்ந்து வணங்கினான். “நிரியார் வரித்த மேருமலையை வளைத்த எம்பிரான் நேர்நிலை காணச் செய்தீர். அடிபோனும் உயர்ந்தேன்; உலகமும் உயர்ந்தது” என்று ஏத்தினான். சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பனிகளைச் சொந்து மன்னன் தீங்கினான்.

குங்குலியக் கலய நாயனார் பின்னரும் சிவ பகல் வளரி சடைசய்ப்பரம கிணடய வரை வழிபட்டுத் திருக்கடவுள் சேர்ந்து திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தார்.

சோழித் தலைவராம் திருநாண சம்பந்தப் பிள்ளையாரும் தாண்டக வேத்தாராம் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ஒருநாள் சேர்ந்து அடியார் குமாய் கடைடன் திருக்கடவுளுக்கு எழுந்தருளி வந்தனர். அது கண்ட நாயனார் அளவியா மகிழ்ச்சி கொண்டு வணங்கித் திருமனைக்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். அன்பின் மிகுதியினால் அறு கலையுண்டியும் படைத்து, குரு வரனும் தருங்கே பெற்றனர்.

காலையும் காசனையும் காய்த்த கடவுள் பெருமானுக்கக் கலயனார் எழுப்பும் அன்பு சோய்மேலும் கொள்சு ஒருப்பதும் உண்டத்தோரும் திருப்பனி பவவும் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார். (தொடரும்)

Figure 1

இதுதான் கொல்லிமருத்து: கிழப்பு உய்யாணிக்கு வந்த :ப்பளி:

[illegible][illegible]

എസ്.എസ്. സി.എസ്. പരീക്ഷകളിലെ പ്ലാഗിയറിസം

— *Journal of the American Medical Association*, 1977; 237: 1033-1034

【注】本例中，由于该行为发生在2008年1月1日之前，故不适用《企业所得税法》第二十条关于“企业为开发新技术、新产品、新工艺发生的研究开发费用，未形成无形资产计入当期损益的，在按照规定据实扣除的基础上，按照研究开发费用的50%加计扣除”的规定。

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

开山

“தாதுரணமாக இருக்கும்போது நிக
றான ஒரு திருப்பம் வந்தால் அது அநியாயத்
தாம். எங்கேயே இருந்தும் கொள்கிறேன்.
தான் வைத்திருப்பீர் பரீட்சையில் தேறி டாக்டர்
ராக அந்த புதிதில் காலநூட்ட வகுவான்
இம்மாதம் மாணவிகள் தேர்வு தொழில்
கொண்டிருக்கிறார்கள். தான் குதிரைப் பந்தம்
அது திரு என்ரு போலும் சொல்லுகிறதேன்.
இப்போதோ நான் வரும்படி வருகிறது. குதி
ரைப் பந்தத்தையதும் அந்தவே சொந்தது
யிடேன். என் வர்ப்பில் இப்படி ஒரு நேரத்
தில் ஏற்பட்டது அநியாயத்தோ?”

“**நிலைத்தாள் எனக்கெகட ஆச்சரிமமாக நிரூபித்தது. உனக்குத்தான் தெரியும். என் மாமனாக்கு நான் ஒரு பெண்மண். என் மனைவியாகத் தனி மனித குலமும் பரிசு கொடுத்தாரில்லை. ஆனால் ஒரு குலம் 1600 வருஷ செல்வம் இருந்தும் அன்றாடம் வாய்க்காலையில் பங்குண்டு பிள்கிச் செல்வம் என் வீடு விடைபாது. எவ்வளவு மட்டும் என்ன? வீடும் மணி ஒரே பெண்டிர் இருந்து என் மைத்துனர்களுக்கும் வீடாமணியின் வீடு ஒரே பாரதசூது கையத்திருந்தார்கள். அடிக்கடி வந்து அடித்துப் பார்த்துப் போய் வரர்கள். சென்னை உடையாமணியையும் தனக்குட்களையும் வாய்க்கிட்டுப் பெரிப்பார்கள்.**

தீர்த் எத்தனைதான் குதிரைப் பதகயத்
தில் பித்தலாக இருந்தாலும் என் மகன்திரிங்
தனகனவிலோ, அங்குள்ள என்னைப் பாதனிரிங்
கவாலோ சாக னைத்தக் கூடாது என்று தி
மாணாளாகத்தான் இருந்தேன். ஆனால் என்
னுடையதென்று இருந்ததென்றபெல்லாம்
புறக்கொடுத்த பின் என் உத்தேசம் இன்னும்
புறக்கொடுக்காது உறுதி தரத்தக்க. உறுதி

[illegible]

வினா 104: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா:

தெருவில் இருப்பவர்களால் அங்கு இருந்ததைவிடவும் பார்த்துப் பார்த்து - தூசைப் பிடிக்கார்கள். அதுவும் வீதாய்மையின் அடிதெருவிலிருந்து வந்து, கைநீர் போலித்தொட்டி போலித்தொட்டி, நெயர் தொட்டி, நெயர் தொட்டி கண்ணாடிகளில் அவற்றின் மூலம் வீசும், அவன் போலியை அடிக்கக் கூடாது. சந்திரன் தொட்டி, சந்திரன் தொட்டி.

அன்று புதன் திழை. ஏழேழு கிழைகள்
நாள். நூதல் பன்னிக்கடம் சென்று குழந்தை
தையைப் பார்க்கிறேன். வெளியே அங்குதல்
வந்து ரிள்கிட. பப்பாமிடத்தில் வரவில்லை
தந்தை. மறுபடியும் பன்னிக்கடத்திலேயே
விட்டு விட்டு, அன்றைய உலகாசப் பவனா
தந்தைப் புதன்புதன். ஆம். குழைக்கிள்

திருப்பணி உதவத்தையதற்குள் குறிப்பிடு
கிறேன். உதவம் முடிந்ததும் அந்த இடம்
ஒரு சுகோடர்திடமும், சுகோடர்திடம் யாத
வதக் கொடுத்திருக்கிறார்களாம். நான்
கொள பணத்தைய பரிசீலிப்பது பதி
கொடுத்திருக்கிற சோர்ஷன் திரும்பி
லோம். அப்படித் திரும்பிக் கொண்டிருக்க
என்கை அந்தக் காட்சி உறுப்பினிக்கு
என் வீட்டு வாசலில் ஒரு குழப்பமும் இருந்
தது. என்னை என்று விசாரித்தேன். 'காங்கிர
ஸ் மூன்று மணிக்குப் பெற்றிருக்கிற அளவுக்கு
வரக்கொண்டிருக்க வேலாமை'யும் அளவுக்குப்
பெரியவர்களிடமும், உயர் அதிகாரிகள் அம்மா
கும் நான் அளவுக்குக்குக் கொண்டு என்னுடைய

[illegible]

தாலும் ஒரு தீய்கொள்கைமிக் தவித்துப் போய், போலீசுக்கும் சென்று எழுதி க்கத் தேன். போலீசின் சபை - இம்மையுடைய, 'உர' கைகளாகு தலைவியும்தான் ஆயிற்று, எத் திசையாகக் கொங்குதும் இத்தத் தாய்மாரின் கெட்டபிறியும், துக்கமாய் போட வேண்டாம் என்று தாய்க்கக் சொல்லியிருக்க, வீட்டிலே போய் - அந்த மாரிக்கு இம்மே டயைத் துக்கப் போட்டுத் தொலைத்து விட்டு எய்தக் கரத்தளது ஆறுமென்குகள், நீங்கள் போய்க்கக், ஏதாவது துய்யுத் திடைத்ததும் உய்க்குத்துத் கொல்லி அழைப்புகிறீர்' என்று,

நான் தப்புவதைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு விடு வதற்குச் சோதினேன். அந்த இரவு முழுவதும் எங்களுக்குத் தூக்கமில்லை. எங்கள் நல்ல காலம், மறுநாள் தாங்களே எப்போது கிடைத்து விட்டான். ஆகவே நடை போன்று போனதுதான். குழந்தையின் வரை போலவசைத் திரட்டித் திரட்டி விட்டான் என்பது என் மைத்துனரின் நம்ப மாட்டார்கள்! இதனால் பத்தவத்துக்காகக் காக மாலை மாற்றி அந்தமும் நான் எடுத்தப் போய்விட்டதாகத்தான் நீதித்துக் கொள் வார்கள்! இதைச் சிற்றன் என் தடைக்குத் தடை போட்டது. ஆனால் என் சூதிரைப் பத்தவ வண்பர் சிங்காரத்தின் மூலமவைத் துரிதமாகக் கொகியது. தாய்கள் தெரு முனை நிறுபுபுத்தி, துள்ளாடுவோ குழந்தையின் காதுகளில் இரு போலக்குகள் மீய்ந்த தோடகி விட்டன. ஆனால், அவன் இரண்டும் இயர் கொள் செவ்வகை கூடாது.

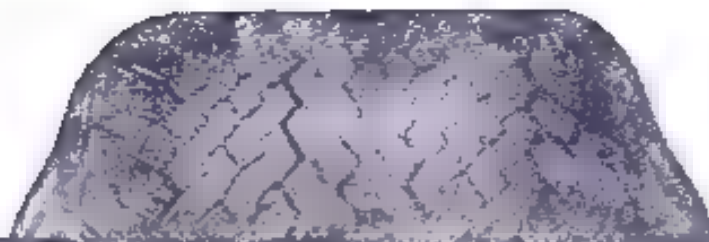
காவர வேலவகுத்து திருப்பட்டு, என் காவர்துறை
யில் ஒரு புதுத் திருப்பத்தை அளித்தது. அந்நா
ளுடன் பொறுப்போடு நான் என் தொழிலை
கவனிக்கவானேன். நான் கருப்பம்போடு
நான்கு திம்மதியும் கிட்டியது. ஆனால் என்
மனைவியின் மரிச்ச்செய்ததால் ஓர் இடைநி
ரற்பட்டது. காவரில் பெருந்தைக் குயிர்
பாட்டி உடம்பைத் துடைத்துப் பரிசாடை
உடுத்திச் சொக்கையும் போட்டுப் பறகைத்
தடவிச் சாத்து காமமுதைய அழக்பாரங்கியைச்
செய்து வேலவகுத்தைக் காதிப்போட்டுக் கண்
குளிரக் குழந்தையைக் அழகு பார்ப்பவன் இன்
புது மணிக் குதி சிறிது மகன் சஞ்சலப்படுவான்.

ஆம்! குடிசைத் பண்ணிக்கடம் போகு முன் கண்ணிருந்து கண்ணீர் சொட்டச் சொட்ட மோனையுடன் கழறி விடுவான். தன் பெண்ணை முன்போல் ஊரார் சத்தோஷம் படக் காதுகனில் லோலத்துகளுடன் பணிக் கடம் ஆரம்ப ரூபாயில்கிழை எடுத்து தாயை அவள் கண்களில் தீரை வசூலிக்கும். "இப்படித் திருடிப் பிழைக்க இந்த மனிதர்களுக்கு ஏன் தான் புத்தி போகிறதோ?" என்று சொல்லுத்தெரியாள்." - தம் கதையை ஒரே வாய் மூத்த ரகசரால் அருகிலிருக்க கூப்பாட்டிச் சுட்டிக் காட்டி, "இவன் கால்க் கூடியும் ஓடுகிறதில் அடியாமான்தான்" என்றார்.

“கூடாது, கலாயி! என் வாழ்க்கை அதிகம
மாலை. அனாதை காட்டிலும் அதிகம்
நான் இந்த டாக்டர் ஸ்தாபிப்பே ஸ்தலம்!”
என்ற வாயான் தெரிவித்தார். “தான் ஒரு
பெரியவன் என்பது சொல்லாமலேயே என் காலம்,
என் தந்தையின் பெயர் மூத்தவரின், தாயின்
பெயர் கண்ணாடி. என் தாயின் கவி
லாக்கைக்கு என் மாமனின் - அனாதை
ஒரு தம்பியான அகலி - கரணியாயா.
அனாதைப் பெண் ஐந்திற்கு வாய்வளவில்
இருக்கிறார். அவருடைய என் மாமன் ஒரு
திருவன் என்பதை உடல் பொருட்படுத்த
கிணியினான் என் தந்தை. என் தந்தையின்
தாயும் அன்னைவாழ்வாய்த் தான் குழிப்பம்
தூட்டுவாள்.”

என் தாய் என்னைக் கருவுற்றதென்பதை
என் தந்தைக்கு ஏதப்பட்ட ஆதர்ப்பம் கொடுத்த
தென்பது. தன் குறைந்த சாப்பாத்தினை
முன்புக்கடிக் குறைவிலேயாவும் எண்ணாமையு
றும் என் தாய்க்கு வாய்விடக் கொடுத்தார்
தான் பிறந்ததும். வளத்திதோடு சிறு வயதி
தேவியை அப்பிரமம் செய்திருத்தான் கொள்ளடி
து. 46 வேண்டியதெனும். அதற்குப் பண
வாயிடு இவ்வாத என் தந்தைக்கு என்சிறு
தாய் கொள்ளடி அப்படி போயிற்று; ஆக
பொன்றது. என்மீது ஏதப்பட்ட வெறுப்பினால்
அவள் என் தானையும் அப்பாகக் கவனிப்ப
தில்லை. இரண்டு வருடங்கள் கழித்து என்
க்குத் தாய் பிறந்ததான். அப்பொழுது அவர்
ருமம் மணந்திருது. அந்தக் குழந்தைதான்
அப்படியும் பாரதும் வைத்தார். அவன் பிறந்த
பிறகு ஆண்டுகளுக்குப் பின். ஒரு தான்
என் தந்தையின் எட்டு அங்கங்களும்கூடத்
திருக்கும் சமையல் பார்த்து, என் தாய் "கம்
பிளையப் பண்ணிக்கூடத்துக்கு அனுப்பி தானு
றாத்தென்கம்" என்றுக் கொள்ள ஏற்பாடு
கொண்டாமை? என்னுள், என்னைக் காட்டி
"வெளியம் எதைக்கு தெரியுமா" என்று என்
தந்தை என்னென்று விழந்தார். அப்படியும்
அவன் அவரிடம் எதுவும் கேட்கவில்லை.
இருத்தாரும் என்னைப் பற்றிய கவலை
அவன் வாய்க்கக் கொண்டான். பிறந்தது.

இந்த நாய் என் தந்தை என்றைக் கைமையப் பிடித்து மெல்ல நடத்தி அழைத்துக் கொள்ளு. ஏதோ தங்க காம்பு எனக்கு என்று என் நாய் நினைத்தாள் தவிர, எங்கே எந்த காசு என்று கேட்கவே மில்லை. பத்துப் பதினாத்து நினைக்காமல்மேலாய் எங்கும் அழைத்துக் கொண்டு போனாள். தன்னைக் கூட அறியாமல்

அகண்ட பரப்புடன் சாலையை

பத்திரமாக இறுகப் பற்றுகிறது

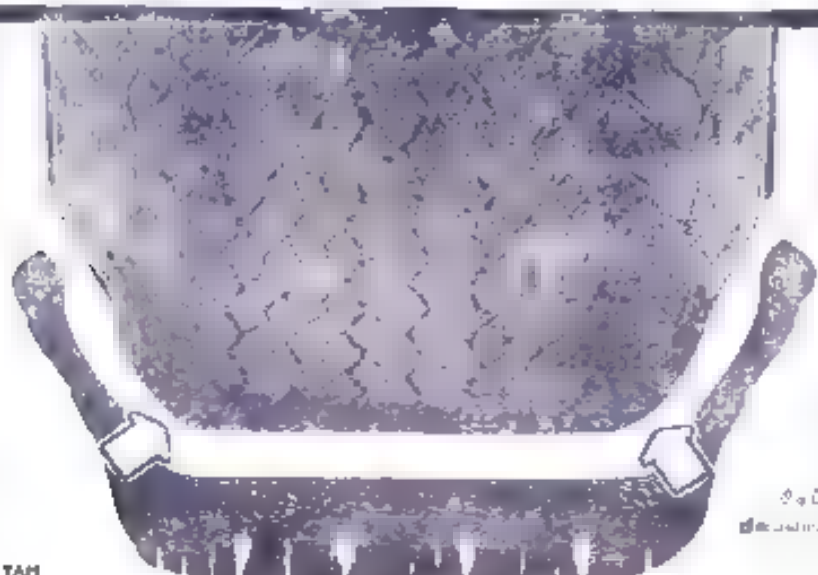
பலர்ஸ்டோன் டைகல் சாம்பியன் டயர்ஸ் உருவாக்கியிருக்கும் "சாம்பியன்ஸ்" டிரைட் ஆகப்படுகிறது. அகண்ட பரப்புடன் அபாரமான கிளவுகளுடன் இவற்றைக் காட்டி ஆகிய பரப்பைப் பற்றிச் செல்கிறது. எவ்வளவு சீராகவும் சிவிலிஸ்ட் நாகரிகம் காண்கிறது. சிலர் கிளவுகள் காண்கிறது. பற்றிச் செல்கிறது. எவ்வளவு சீராகவும் சிவிலிஸ்ட் நாகரிகம் காண்கிறது. பற்றிச் செல்கிறது. எவ்வளவு சீராகவும் சிவிலிஸ்ட் நாகரிகம் காண்கிறது.

எவ்வளவு சீராகவும் சிவிலிஸ்ட் நாகரிகம் காண்கிறது. பற்றிச் செல்கிறது. எவ்வளவு சீராகவும் சிவிலிஸ்ட் நாகரிகம் காண்கிறது. பற்றிச் செல்கிறது. எவ்வளவு சீராகவும் சிவிலிஸ்ட் நாகரிகம் காண்கிறது.

Firestone

பலர்ஸ்டோன் டைகல் சாம்பியன் டயர்

ராப்-சிரவுண்ட் டிரைட் பெருந்தியது

செய்த திறன் உருவாகியிருக்கிறது.

போருள்கள் நிறைந்தன. தள்ள தல்ல கொக்காய்த் துணிகள், சிறுநூல்கள் எல்லாம் வாய்விட்டுத் துணிதல். என் நத்தை. எப்படியோ ஒரு கைதலான் துணியை என் தாயார் வாய்விட்டாள். ஆகையாக என்னைத் தைத்தும் போட்டாள். என் தம்பிக்கும் அதே மாதிரி சொக்காய் போட்டாள். எங்கன் இரண்டு பெண்கள் பார்த்தும் பார்த்தும் மயிர்ந்தான். மறுநாள் காலை எங்கன் துணி போய் அழைத்துச் சென்றார் தந்தை. இரவு திரும்பும்போது எங்கன் கையிற் பிடித்துத் தரநர் சென்று இரத்தத்துக் கொண்டே வந்தார். வீட்டுக்கு வந்ததும் வராததுமாக என் தாயைப் பார்ப்பதென்று பத்துப் பன் லிரண்டு அடிகள் மார்ந்த அடிப்பது போல் அடித்து விட்டார். தாவித்து அடிகள் வரை பொறுத்துப் பார்த்தாள். அதிதது மேல் தாளாயிற் 'கோ'வென்று கத்திவிட்டாள். 'நான் ஒன்றும் தப்புச் செய்யவில்லையே. எங்கன் என் அடிக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டாள்.

'நீ ஏன் கைலான் கொக்காய் போட்டாய்? இவனுக்கு வாய் பூசச் சொன்னது பவுடர்? உவது இந்தச் செய்கையிலும் இன்று என்னை நிறுது நாயம் தட்டி' என்று வெறுத்தார் தந்தை.

'துமோ!' எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதே! எவன் எங்காவது பெண் செய்திருக்கு? கொக்காய்நிறைந்தவன் அழகாகப் போய் விட்டானா? நாளைவிருந்து நான் அவனுக்கு ஒன்றுமே செய்யலாம். நீங்கள் பள்ளிக்கூடம் அழைத்துச் செல்கிறீர்கள் என்றுதான் நினைத்திருந்தேன். என்னுள் தாயார். என் தந்தை என்னை நாயம் கொல்லாமல் இவனைப் போட்ட சாம்பல்கூடச் சாம்பலுக்கு விட்டுத் தூங்கப் போய் விட்டார்.

இரவு ஒரு மணிக்கு என் தாயிடம் சென்றேன். உடம்பெல்லாம் தடவிப் பார்த்தேன். என் கண்களிலிருந்து இரத்தக் கண்ணீர் தான் பெருகியது. என் தந்தையின் கண்களில் பட்ட இடமெல்லாம் ஓர் அங்குலம் வீசிவிட மெல்லியதாய் இரத்தக் கசிவு ஏறிப்பட்டிருந்தது. கண்களில் நீரோடு என் தாயாரின் கரத்ததைக் கட்டிக் கொண்டேன். 'அம்மா! என்னுடைய உனக்கு இந்த அடிக்கும் உதைகளும்? எங்கன் மன்னித்துக்கொள், அம்மா!' என்றேன்.

'குழந்தாய்! எனக்கு ஒன்றுமே புலப்படவில்லையே. நான் செய்த தப்பு என்ன?' என்று கேட்டாள் என் அம்மா.

'நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பதாக நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அதுதான் இல்லை. அநிலையில் அப்பா என்னை வக்க அழைத்துப் போகிறது. தெரியுமா? சென்ட்ரல் கட்டிடங்கள் பக்கமாக உள்ள ஐந்தாவது பிளாக், தலைப்பாதையில் எங்கன் உட்கார் வைத்துத் துணியை என் முன்னே விசித்து விடுகிறார். நான் போகிற வருகிற நேரங்களில் பார்த்து. 'ரெண்டு காய் நொண்டி சார்' என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். திணம் ஐந்து ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கேடுவது. ஏழு மணிக்குத் திரும்பும்போது தந்தை அந்தத் துட்டைத்

சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு, என்னைப் பந்த் தோஷமாய் அழைத்து வந்தார். அகாலம் தான் விட்டால் கஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தது. நீயும் கைலான் கொக்காயைத் தைத்துப் போட்டாய். பவுடர் பூசினாய். தந்தை போடு காணவில்லை வந்தக்கமான் இடத்துக்குப் போல் உட்கார்ந்த நாணம் இன்றும் போல் 'இரண்டு காய் நொண்டி சார்' என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் அது அணுகூடச் சேரவில்லை. அங்கே போகிறவர்கள், 'அபிஷப்பா! பித்தக்காரர்! எப்போது கைலான் கார்ட்டு பவுடர்! என்ன. போ!' என்று சொல்லிக் கொண்டே போய்விட்டனர். அதனால்தான் அப்பா எங்கன் தரநர்சென்று இரத்தத்து வந்தார். நீயும் அடிப்பட்டாய்' என்றேன். 'அம்மா! இனி எனக்கு தள்ள கொக்காயோ, பவுடரோ வேண்டாம். கிள்ளத் தம்பிக்கே அவங்காரம் எல்லாம் செய்து கொள். இன்று அப்பா உடம்பெல் லாம் கிள்கிக் கிள்கி எடுத்து விட்டார், அம்மா!' என்றேன்."

எவ்வளவு கதையைக் கேட்ட ரங்கராஜன் 'அப்பப்பா! என்ன கொடிவ மனம்? இப்

முதலியனான உரட்சித் தூதர் மூலமாகத் — பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

இவ்வாறு நான்கு நாட்கள், காலம், சங்குக் கூட குடியாது! மூன்று நாள் சென்றதுமே!

மனம் சிவந்த அன்புமிக்க
மணி வீரமுத்து

© 2000 by John Wiley & Sons, Inc.

Open Access

சுதந்திரப் போராட்டம்
விட்டதே! வாழ்கிறது
இந்தியாவுக்கு எந்திரம்!

১৫৫

ஸாரிடான்
'சோக்'

உலகியைப் போக்குகிறது ஆதலால்
படுகிறது புத்துணர்ச்சி பூட்டுகிறது

உதயம் மறந்த சிறிதே கவி வீரராவன் டைரக்டர்
விவரிக்க, அப்பயிற்று, சித்திரங்கள் கிளர்ந்தோ
விழிவிழை, தன்மணி, பருகி, உட்கணி, சேர்த்து
உடற் பிரகாசமுடன், உலகத் துறா கிளர்வன தெ
நாட்டின் சிறிதே கவி வீரராவன் டைரக்டர்
தொகுத்தே கவி வீரராவன் டைரக்டர்

மாநில அரசு ஒதுக்கியிருக்கும்

“செங்க” தலைநிலைய

മുൻപ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പഴയ പേരുകൾ: മലയാളം സിനിമ

தாயை வணங்குதல். அடக்கிய மனம். டாக்டர் சார். நீங்கள் வணங்காத அந்த மருத்துவ யாக்கி வைத்தியம் செய்துகொள். என் உடம்பு குணமாகாதும் எப்படியாவது உங்கள் பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன். நானொன்றுக்கு எனக்குப் பிச்சை எடுப்பதன் மூலமாக நான் ஒரு அங்குல தூத்து குழாய்கள் வருவித்தேன். ஆறு ஏழு நாட்களில் உங்கடும் நான் உங்கள் பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நீ நானாறாவது கேட்டுப் பணம் வாங்கி வந்தால் உனக்கு வைத்தியம் செய்து விடுகிறேன். அவ்வளவுதான் எனக்குப் புரியும்" என்று சொல்லிப் போய்விட்டார் டாக்டர்.

அவ்வேளையில் நான் என்வெங்கையோ போய்விட்டேன். பங்கு ஒரு மணிக்கு நள்ளுக்கு உடம்பிட்டு வன். என் நாய்கு இடிக்கும். விழித்துக் கொண்டே போனது அன்று என்னைத் தூக்கி ஆய்ந்ததிலிருந்து விட்ட பரட்டைத் தட்டியை நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் வண்டியிலிருந்து நீர் தானாறாவதுவாங்கி கொட்டினார்.

"அவரை வணங்காதே நான் இப்போது உடம்பிட்டு வன். என் உடம்பிட்டு அந்திடுக்கும். நீ என்னைப் பார்த்ததில்லை. எனக்கு இப்போது கொட்டி, பிச்சை எடுக்கவே இல்லை. உங்கள் வேலை. நான் உன் மரணம், உன் தாயின் கூட்டு பிடித்தவன். நீ பிச்சை எடுப்பதற்கும்கூட அங்கு அங்கு வணங்கினாய். சிவந்தி வண்டி கொட்டிவிட்டாய். வரவாடுதோடு நீ அது கொண்டிருக்கையில் பார்த்தேன். என்னை ஆண்டித்திரிசிக் கொண்டு விட்டேன். புரியவில்லை. போனீன் வரவாடுதோடு எப்போதும் என் போன்றவர்கள் சிறு குரு வன். அதுமூலம் அங்கு நான் உங்கடும் பார்த்து வருகிறேன்" என்றான்.

"மாமா! அது எப்படியாவது போனட்டும். ஆனால் ஒரு மருத்து யாக்கி என்கி போனது நான் நம்பியது குழாய் செவ்வாறுமான். அந்த மருத்து ஆண்டித்திரிசிக் கிடைத்ததும், உன் குழை பணம் கொடுத்து உதவியதுவாறாகும்... உடம்பு குணமாகாதும் திருப்பித் தந்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

"மாமா! என் பித்தப்படி உனக்குத் தெரியும். திருட்டுப் பித்தப்படி. நான் திருடிய வந்துவை எனக்குத் தெரிந்த ஒருவனிடம் கொடுத்தேன் வேண்டும். அவன் நன்றாகிடம் கொடுத்தேன் வேண்டும். இம்மாதிரி பல வகைகள் மாதிரி கிறிஸ்து பணம் வரும் போது நான் குழாய் சரக்கு கிறிஸ்து வங்கிக்கு இந்த அங்குல பத்துக்கு மிகக் வரந்து செல்லும் போதில் வாரன் பிடிக்க வந்தான். நான் திருட்டுப் கொடுத்தேன் சாக்கடை-பிச் போட்டுவிட்டேன்" என்று கூறி என்னை ஏமாற்றியும் கிறிஸ்தான், அங்கு நான் ஒன்று செய்தேன் என்பதை வண்டியை சாப்பிடுவதை தவிர்த்து வைத்தியம் செய்துமொன். செரு தானக்கு நான் திருடிய இரண்டு மொல்குதான் என்னிடம் இருக்கின்றன. அவ்வகை டாக்டரிடம் கொடுத்து வைத்தியம் செய்து மொன். நானே வேண்டுமொன்று ஒரு சாகாரன் மனிதன் மாதிரி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு அந்த

டாக்டரிடம் கொண்டு கொடுத்துவிட்டு வருகிறேன்" என்றான் மாமன்.

மிகுநாய் பங்கு ஒரு மணி கவாருக்கு என் மாமன் டாக்டர் வீட்டுக்குச் சென்றான். வாய்க்கீழ் ஒரு பெண் பிச்சை ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு எழுத்துக் கூட்டி வரித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பெண் புத்தகத்தில் வைத்த கண்ணை எடுத்து எதிர்தின்று என் மாமனைப் பார்த்ததும், "ஹியா! பூச்சாண்டி! திருடன், திருடன்" என்று கத்தி விட்டது. உன்னைடுத்து, டாக்டர், டாக்டர் மகனையும் வாய்க்கீழ் ஒரு புத்தகத்தை என் மாமனுக்கு திருடன். மருத்துவ வேலை கத்தி விட்டது. இவ் பெண் பிச்சை கிறிஸ்து வாரிசோ என்று பங்கு ஒரே நிமிஷத்தில் ஒரு மணற்கு கிட்டியும் ஒருமொன்று அவன் வாரிசுக்கு வாய் வொல்குதலில் ஒன்று வீட்டு வாரலில் கிறிஸ்துவிட்டது.

டாக்டரிடம் வண்டியில் அந்த மொல்கு ஒரு மருத்துவ பார்த்தார். அவர் பெண் காதலும் இரு மொல்குதான் இருந்தன. அந்தமும் வைத்ததார். ஆகா! கிளாமனிலின் தொல்குதலான ஒரு மொல்குதலில் ஒன்று. என் ஆசரிசியம் தொல்குதலும் ஒரு மருத்துவம் கிறிஸ்து இப்போது அவர் டாக்டரிடமிருந்து விடைக்கது ஒன்றுதான் என்றமும் வாரி கொண்டு வந்து கொட்டிடுப்பாரகன்? இப்போது என்னிலிருந்து வாரி ஆண்டித்திரிசிக் உங்கடார்! என்ன என்பதோ அதுவாய்க்க உலகத்தில் சிறுமும் கொண்டு நானெதான் அந்த ஏமாற்ற சிறு மருத்துவ இவ்வகை சிவந்தி செவ்வாடுடன் என்? இப்போது என்னிலிருந்து டாக்டர் அந்தச் சாக்கடைப் பிச்சைவருகி வந்தார்.

"டாக்டர் சார்! என் மாமன் இப்போது வந்திருந்தது. இங்கு ஒரு மொல்குதல் கொடுத்து வைத்தியம் செய்துமொன் என்று சொல்லி ஓடி விட்டது. இதன் கிறிஸ்து தானிடம் நான் பிச்சை எடுத்து வாய்க்கித் தருகிறேன்" என்றேன் நான்.

"ஆகா! உங்கள் கி...வுகில் ஒரும்தான் எப்படியிட்டது! மொல்குதல் திருடிய திருட்டுவோ அல்லவா திரும்பவும் கொண்டு வந்து போடுமாய் வைத்திருக்கிறார் அவரை என்னாறு நினைப்பது? எப்படித் தொல்குதல் இப்போது நினைத்த டாக்டர் என்பது இரண்டு வைத்தியம் செய்தார். இன்று மொல்குதல்கு வண்டித்துடன் நான் நடமாடுவதற்குக் காரணம் அந்த டாக்டர்!" என்றான் வாய்க்க.

"எந்த டாக்டர்!" என்று கெரித்தும் தெரியாதவரிடம் போல்குதல்கு சரக்காறும், "இவ்ருதான்!" என்று டாக்டர் சரக்காத கிச்சுக் கூட்டிக் கூட்டிய சிறுமும், "இவ்ருதான்! அதுவந்ததை வேல்குதல், பிச்சை எடுத்துப் பித்தத்துக்கு என்னைப் பிச்சையாக ஒதுக்கொள்வான் என்ன! இந்த டாக்டரும் என் தாயிடம் பிச்சைக்காரராக மாதிரி பிச்சை கேட்டார். அதற்குதான் இந்த வீட்டில் இந்த வீட்டுப் பிச்சையாக வாரும் பங்கு வன் எனக்குக் கிடைத்தது! ஆண்டவன் அருளானான் என்று கதும் இந்த டாக்டர் மட்டும்தான் என்னை! ஆண்டவனேதான்!" என்றான் வாய்க்க.

இலிபிபுரானி கிருத்த கலியாண அன்புப்புகழ் வரும்போதெல்லாம் அந்தக் கலியாணத் தேதி வந்ததும், பொருது விடுத்ததும் முதல் காலியாணம், அவர்களுக்கு வாழ்த்துத் தந்தி கொடுத்து விட்டுத்தான் ஒரு காலியாணப் பார்த்தல் வேண்டும் என்று தீர்மானமாக இருப்பேன். காலியாணம் தந்திகளிலும் வந்தத் தந்தியைக் கொடுப்பது என்னும் எண்ணம் இவ்வ தீர்மானம் சென்று கொள் வேன்.

கலியாணம் வரும்பொழுது, எருக்கமான செல்லிய அன்புப்புகழ்தென்றே தந்தி இலாகாவிலே மூன்றுவித வாழ்த்துத் தந்திகள் வைத் திருக்கிறார்கள் என்பது கருவிக் குத் தெரியும் என்று தீர்மானிப்பேன்.

நாடு, "இந்தப் பணம் தம்மை எப்படி அனுமாரப்படுத்துகிறேன், பார்த்தாயா?" என்று கோயப்பட வாரம். பெண்ணின் பெயருக்கோ, பிள்ளையின் பெயருக்கோ அனுப்பப் படும்பொழுதுதான் இந்த வாரக் கி யம் செலுத்தியபோதிலும், மற்றபடி செலவாகாது.

"இரம் தம்பதிகள் நீது கடவுள் பொறுக்கிய வாழ்த்துக்களைச் சொரி யட்டும்" என்பது இரண்டாவது வாரகம். இது வாழ்த்துத் தந்தி 18. முகவாங்காரி மையங்களில் தான் தெரிந்தெடுக்கும் வாரகம் இதுதான். ஆனால் இதில் ஒரு சங்கடம் ஏன்மேயல்லும், இரம் தம்பதிகள் என்று "இரம்" என்று ஒரு வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டிருக் கிறதே, அதுதான்.

கலியாணப் பத்திரிகை அனுப்பு கிறவர்கள் போன் என்னைவன் பட்ட யங்கள் வரவில்லைகிறார்கள், பிள்ளை

ஒரு மாதத்துக்கு

"நீண்ட, இப்பொழுது மண வாழ்க்கை திட்ட வேண்டும் என்று வாழ்த்துக்கள்" என்று ஒரு வாரகம். இது வாழ்த்துத் தந்தி 19. இதில் வாரகமடைய மண வாழ்க்கை நிறைந்ததாகவும், இப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் வாழ்த்துகிறோம் என்பது உற்று உத்தேசமாகத்தான் இருக்கிறது. தந்திகளை நாம் பெறும்பொழுது பிள்ளையின் தகப்பனாருக்கோ, அவ்வாறு போனவரின் தகப்பனாருக்கோ தான் அனுப்பப்படும். அவர்கள் இந்த வாழ்த்து, தந்திகள் மண வாழ்க்கை வாய்க்குமா என்று குறித்துச் சொல் வப்பட்டதாக திரிந்து உத்தேசமாகப்பட்டவரம் அல்லது அவர்கள் மனைவியை இம்ம தவர்களாக இருத்

என்னைவன் பட்டயங்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள் என்று போடுகிறார்களே சொழிய, அவர்களின் வயதைக் குறிப்பிடுவதெல்லாம், ஆங்கில நாட்களில் உதாரணமாக திரைக்கல் வாரி, இம்மாதம் என்று முகவரிகள் குறிப்பிடும் இடத்தில் அவர்களு டைய வயதைவாரி பெருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பிராக் கட் போட்டுக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். அதைப் போலவே கலியாணப் பத்திரிகைகளில் இரம் தம்பதிகளின் வயதைக் குறிப்பிடட்டார்களாகவும், தாம் "இரம் தந்தி" என்று வாரகத்தைக் கொண்ட இந்தத் தந்தியை அனுப்பவரம், போன டாமர் என்று முகவரிகளில் தீர்மானித்துக் கொள்ள உதவியாக இருக்கும்.

முன்னெழுதிடவை தான் எத்தக் கலியாணத்துக்குத் தந்தி அடித் தேடுது, அந்தக் கலியாண மார்ப் பிள்ளைக்கு வயது நூற்பது, பெண் வரின் வயது முப்

பந்தைதந்து! ஆகவே, "இலகம் தம்படுகன்" என்று வாயிடமிருந்தாவது தந்தி வந்த போதெல்லாம், கவிமானத்துக்கு வந்திருந்த தவர்கள் "கொல்" வேண்டுமென்று சிந்தித்தார்கள்.

இதைப் பின்னர் அடுத்த நாள், காழ்த்துத் தந்தி 15மிருந்து "இலகம்" என்ற வாரிதையை மாத்திரம் எடுத்துவிட்டு, தந்தி அடிக்கும்படி தந்தி இலாகாவின்மேல் கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் அவர்கள் கண்டிப்பாக முடியாது என்று மறுத்து விட்டார்கள்!

மூன்றாவது வாரகம் இருக்கிறதே. அதாவது காழ்த்துத் தந்தி தே. 17. அதன் வாரகம் எவ்வளவு இப்போதும் விவரமாகக் இருக்கிறது. "உங்கன் இருக்குக்கும் இப்போதும், கபிட்சமாகாதுமான் மன காழ்க்கை ஏற்பட வேண்டும்" என்பதுதான் இந்த வாரகம். இதில் "இருவருக்கும்" என்பதில் வாரிதையை எதிர்பார்க்க வேந்தார்கள் என்பது எவ்வளவு விவரமாகவும், ஓர் ஆணைப் பெண்ணும் கவிமானம் கொண்டு கொண்டுவர ஒருவருக்கு மன காழ்க்கை இப்போதாவதும், கபிட்சமாகவும் அமைந்ததாம்

இதே என்பது நினைத்துப் பார்த்தவர்களுக்குத் தோல் தெரியும். பெண்கள் குறைந்து, ஆண்கள் அதிகமாகாவிட, குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை குறைவத்தானே வேண்டும்! நினை.

ஆனால் இக்கூட மூன்றைக்கேவாக தான் எந்த வாரகத்தை அனுப்புவது என்று தெரிந்தெடுத்த மயத்திருந்தும், பத்து நாட்களுக்கு மூன்றைக் கவிமானக் கடிதமாக வருவதாம், ஒன்று கவிமானத் தெதிரைய மறுத்து விடுவாம். அப்படி ஒருபகம் இருந்தும், கவிமானக் கடிதமாக எங்கேவா வைத்துவிட்டு, எந்த விவரத்துக்குத் தந்தி அடிப்பது என்று தெரிவிக்கும் தனிப்பெண்,

மூன்றாவது வாரகம்!

நாடோடி

இங்கிருந்துருக்கும் அது அந்த மாதத்தின் அமைதி வேண்டும். ஆகவே இந்தத் தந்தி இரண்டு கவிமான மாதப்பெண் களுக்கு, அப்படி இருண்டு கவிமானப் பெண்களுக்குவோ வேந்தாத்நொன்பப் படுகிறபெண், ஓர் தம்படுகன் அடிக்கக்கூடிய தந்தியொன்று படுவதில்லை. ஆகவே, இந்த வாரகத்தின் பக்கத்திலேயே நான் போன திங்கள்,

தப்பித் தவறிப் பொருத்தமில்லாத தந்தி வாரகத்தை நாம் அனுப்பியிட்டதற்குட, இதில் நாம் கொஞ்சம் நிரந்தரிப்பதற்கூடிய விஷயம் என்னவென்றும், அநேகமாகக் கூறியிட்ட அந்த வாரகம் கவிமானத்துக்குப் போய்க் கொடுக்கப்படுதல், மானம், அந்த வாரகத்துக்குரிய நம்பர் மட்டுமே பல சந்தர்ப்பங்களில் போய்க் கொடுக்கின்றன. கவிமானப் பத்தியில் தந்தியைப் பார்த்துத் தவிர்ப்பது பரிந்துரை; எட்டு என்று இப்படி நம்பர் மட்டும் தந்தியில் வருதல் பட்டிருப்பதற்குக் கண்டு திணைப்பதைப் பக்ததாவகையில் நான் பார்த்திருக்கிறேன்!

உண்மையில் பார்த்தப் போனும், கவிமானத்துக்கு அனுப்பப்படும் காழ்த்துத் தந்திகள், "நீர்க்க கமலக்கி பன்" என்று "சீக்கிரமேயே புத்திரபிராப்தி" என்று தான் இருக்க வேண்டும். இப்படித்தானே நாம் தேரிக் கொள்ளும் காழ்த்துதிரேயும்?

இந்த காழ்த்துதலிலேயே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் கொடுத்திருக்கிற

"கூடலில் ஒரு காழ்த்துத் தந்திகூட உங்கன் அடிக்க முடியவில்லை, பார்த்துள்ளா?" என்று பத்திரிகை அனுப்பியவர் என்னவென்று வருவார்.

நம்ம வேண்டிய இந்தக் கவிமானத் தந்தி நமக்குப் பத்திரிகை அனுப்பியவரின் கவிமானக் கடிதம் நம் கவிமானப் பெண்மையுடையதாம் தாமதம், கவிமானம் இன்னும் ஒரு மாதத்துக்குத் இருந்ததாம், நாம் உடனே தெதிரைக் குறிப்பிட்டு, காழ்த்துத் தந்தியை அனுப்பியிடலாம்.

ஆனால் இதில் உங்கள் ஒரு பிரச்சனை என்னவென்றும், ஒரு மாதத்துக்கு மூன்றை அனுப்பப்படும் தந்திக்கு, தந்தி என்று எப்படியும் பெண் வைக்கலாம் அல்லது தந்தி கட்டணத்தால் எப்படி வசூலிக்கலாம் என்பது, இது குறித்து வாராவது ஒரு "மிட்" மனு போட்டதும் ஆச்சரியப்படுவதற்கிடையில்,

அதோடு, பெட்டிக்காரத் தந்தி இவ்வாறு கிளராக இருந்ததாம், ஒரு மாதத்துக்கு மூன்று கொடுக்கலாம் தந்திகளை, தந்தி அடித்துக் கொண்டு தனிக் மட்டபாரிகள், தபால் மூலத்தான் அனுப்பி வைப்பார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் எப்படி அனுப்பி வைத்தாலும் சரி, நான் மட்டும் குறிக்கக் கொள்வீரப்பதாம், முகார்த்தத்துக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பவர்களை எப்படி எதிரெதிராக, நான் என்பது ஆங்கிலக் கணக்குப்படி இரவு பக்கவிரைக்கு கவிமான

விட இருப்பதாக, இரவு 11.55க்கு அவர்கள் கொண்டு போய்க் கொடுத்தாலும் தாம் ஏன் எங்கு போய் பதிலில்லை.

ஆனால் தந்தி இலாகாவிலேயும் தங்கள் பெண், பின்போகளுக்குக் கவியாணம் செய்து வைத்தவர்களாகவதால் இந்தத் தந்திகளைக் கவியாண விட்டார் எதிர்பார்த்திருப்ப தந்திக் காரணம் தங்களுக்கு எத்தனை தினையத் தந்திகள் வருவின்றன என்பதைச் சம்பந்தி களும், மற்றவர்களும் பார்பிடுகிறீட்டு, ஓய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில்தான், எத்தனை தந்திகள் வந்தாலும் பவனில்லை.

ஆகவே, கவியாண முகாத்தந்தியின்போது அதாவது எல்லாரும் காப்பிடப் போகவந்திரு மார், மணப் பந்தயில், எல்லாரும் பார்த்து, கைதிறைந்த தந்திகள் கிடைத்தால்தான் பெருகக்கூடிய இருக்குமென்போழிய, மத்தி லாகும் எல்லாரும் காப்பிடுகிறீட்டு, ஓய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில்தான், எத்தனை தந்திகள் வந்தாலும் பவனில்லை.

மாஸியில், வரவேற்பின் போது, மற்றக் கூட்டங்களில் செயல்படுவனதும் போய், காந்திக்குத் தந்திகள் வரவேறு என்று ஒரு வழக்கம் இருந்தனாவது எத்தத் தந்தி வரவேறுவது கிடைத்தால் என்ன என்று இருக்கலாம். ஆனால் அத்தகைய வழக்கத்தை இன்னும் வாரும் ஆரம்பித்த கையகவில்லை. கவியாணத்துக்குப் பிறகு தினையத் கூட்டம் சேரக் கூடாது என்று தினையத் காராவது இந்த வழக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்ததாக நம்பது. கவியாணப் பத்திரிகையில், "மாஸியில் வரவேற்பின் போது காந்திக்குத் தந்திகள் காசிக்கப்படுகின்றன" என்று ஒரு வரி சேர்த்தால் மேலும் எல்லாரும் கவியாணத்துக்கு சேரிக் போகவதில்லை, காந்திக்குத் தந்தி அனுப்பினுத்தான் தங்கள் பெயர் வரையும் என்று காந்திக்குத் தந்திகள் அனுப்பிவிட்டுப் போகவந்திருக்கார்கள்.

ஆனால் அத்தகைய வழக்கம் ஏதாவும் வரப் முகாத்தந்தியில் போது, எத்தனை தந்தி வராத தந்திகளைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால்தான் கவியாணம் பண்ணுவதெ லா எத்தனைப்படுவார். ஆகவே, மூன் கூட்டியே தந்திகள் வராதிக் கொள்ளத்

தவறாக இருக்கும் தந்தி இலாகாவிலே, முகாத்தந்தியைத் தெரிந்து கொண்டு, முகாத்தந்தியைப் போதுதான் தந்திகளைக் கொடுப்பதாக மூன் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தினையத் தந்திகள் வந்து குவியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஏனெனில், கவியாணத்தின் போது தினையத் தந்திகள் வருவதே ஒரு பெருமை யாகக் கருதப்படுவதாகும், கவியாணம் பண்ணுவதெனவே சேலிலாடு செல்வாக இருக்கட்டும் என்று தாமே முன் கூட்டியே தம் விவாசத்துக்கே, நாறு, இருநாறு வாழ்த்துத் தந்திகள் சீசர்ச் செய்து விடு வார் !

ஆனால் ஒரு மாதத்துக்கு மூன்பே தந்தி இலாகாவின் தந்தி அனுப்பப் ஒப்புக் கொண்டதற்கே காரணம், ரயிங்கெக்காரர் கிளப் போகத் தங்கள் வரும்படியை அறி கரிப்பதற்கானதானென்போழிய, கொதுக்க ளுக்கு நன்மை செய்வதற்கான அண் ணும் சிசர் அபாண்ட் மாகக் கூறலாம். ரயிங்கெக்காரர்கள் ஒரு மாதத்துக்குமுன்பே சிசர்ச் செய்வதாக, எத்தனை பவனாகக் கந்தாவின்தான். அதனால் ரயிங்கெக்காரர் ளுக்கு எத்தனை ரூபாய் காபம் என்று இதுவரை ஒரு பார்விமெண்டு அக்கத்தி லும், பார்விமெண்டும், ரயிங்கெ மத்திரி கும் சேசர்ச் கேட்டதாகத் தெரிகவில்லை, ஆனால் இந்தச் "சேசர்கிவத்தி" ஆக ஒன் கொரு மாதமும் நான் எங்கெங்கு நடிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பது எனக் ளுக் தெரியுமாதலால், ரயிங்கெக்காரர் ளுக்குத் திசையமாக காபம் இருக்கத்தான் வேண்டும்.

ஆனால் தந்திக்காரர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கவி யாணத்தை சந்த ஆளுதும் சரி, கவியாணத் தெரி மாதப்பெட்டாலும் சரி, குதிப்பீட்ட தெதியில், குதிப்பீட்ட பந்தயில், அங்கு வார் கவியாணம் நடந்து கொண்டிருத் தாலும் சரி, தந்தியைக் கொடுக்கத்தான் போவோம் என்று தங்களுக்கு நட்டம் ஏற் படுத்தப் போகிறார்களா, அகவது பாதிப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கப் போகி ருக்களா ?

சந்தேகத்தினை, தஞ்சாவூர், ஆய்வுகூட கைத்திட்டி 9. 9. கணம் அகல்கினை

லக்ஷக்கணக்கான குடும்பங்களில்

நஞ்சுன்கூடு - பல்பொடி

சிறந்த குணம், நீண்டநாள் வகுவது

பல் உபாதைகளைத் தடுக்க 1-0-1 மெடிகேட்டரகம்

சுலெகிஸ்	நீலா	நிஞ்சிப்	பாதுயிர்தும்
ஸநானதைலம்	சுந்தகதைலம்	வீரண உதவி	பெயின்பாம்

மேலும் எழுந்தருளில் அருகேட்ட கவியாணம், 54, பந்தி தெரு, மேல்கோட்டி (தஞ்சை 96, மேல் கோட்டி)

காசைத் தடுக்க, துமையை
வந்தும் போக
காசைத் தடுக்க, துமையை
வந்தும் போக
காசைத் தடுக்க, துமையை
வந்தும் போக

விஜய் சிங்கம் கலாநாயகர்
தலைவர், கலாநாயகர்

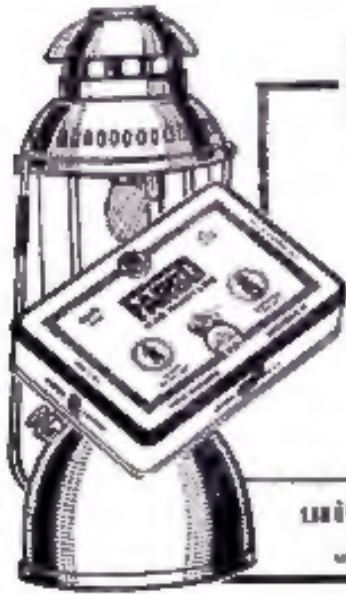
இந்தியாவில்
தற்போதும்
விஜய் சிங்கம்

ஆரியன்
செய்யும் செய்
அருள்மொழி
கலாநாயகர்,
விஜய் சிங்கம்
கலாநாயகர்

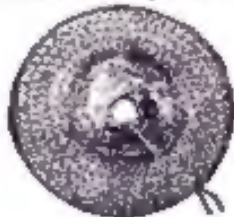

தற்போதும் கலாநாயகர் கலாநாயகர்

பார்கோ

கேஸ் மாண்ட்ரில்

செந்த ஸ்கீலும்,
செந்த செவ்விலும்
கலாநாயகர்

பார்கோ மாண்ட்ரில் ப்ராடக்ட்

30/40, 50/60, 60/70, 70/80, 80/90, 90/100, 100/110, 110/120, 120/130, 130/140, 140/150, 150/160, 160/170, 170/180, 180/190, 190/200, 200/210, 210/220, 220/230, 230/240, 240/250, 250/260, 260/270, 270/280, 280/290, 290/300, 300/310, 310/320, 320/330, 330/340, 340/350, 350/360, 360/370, 370/380, 380/390, 390/400, 400/410, 410/420, 420/430, 430/440, 440/450, 450/460, 460/470, 470/480, 480/490, 490/500, 500/510, 510/520, 520/530, 530/540, 540/550, 550/560, 560/570, 570/580, 580/590, 590/600, 600/610, 610/620, 620/630, 630/640, 640/650, 650/660, 660/670, 670/680, 680/690, 690/700, 700/710, 710/720, 720/730, 730/740, 740/750, 750/760, 760/770, 770/780, 780/790, 790/800, 800/810, 810/820, 820/830, 830/840, 840/850, 850/860, 860/870, 870/880, 880/890, 890/900, 900/910, 910/920, 920/930, 930/940, 940/950, 950/960, 960/970, 970/980, 980/990, 990/1000, 1000/1010, 1010/1020, 1020/1030, 1030/1040, 1040/1050, 1050/1060, 1060/1070, 1070/1080, 1080/1090, 1090/1100, 1100/1110, 1110/1120, 1120/1130, 1130/1140, 1140/1150, 1150/1160, 1160/1170, 1170/1180, 1180/1190, 1190/1200, 1200/1210, 1210/1220, 1220/1230, 1230/1240, 1240/1250, 1250/1260, 1260/1270, 1270/1280, 1280/1290, 1290/1300, 1300/1310, 1310/1320, 1320/1330, 1330/1340, 1340/1350, 1350/1360, 1360/1370, 1370/1380, 1380/1390, 1390/1400, 1400/1410, 1410/1420, 1420/1430, 1430/1440, 1440/1450, 1450/1460, 1460/1470, 1470/1480, 1480/1490, 1490/1500, 1500/1510, 1510/1520, 1520/1530, 1530/1540, 1540/1550, 1550/1560, 1560/1570, 1570/1580, 1580/1590, 1590/1600, 1600/1610, 1610/1620, 1620/1630, 1630/1640, 1640/1650, 1650/1660, 1660/1670, 1670/1680, 1680/1690, 1690/1700, 1700/1710, 1710/1720, 1720/1730, 1730/1740, 1740/1750, 1750/1760, 1760/1770, 1770/1780, 1780/1790, 1790/1800, 1800/1810, 1810/1820, 1820/1830, 1830/1840, 1840/1850, 1850/1860, 1860/1870, 1870/1880, 1880/1890, 1890/1900, 1900/1910, 1910/1920, 1920/1930, 1930/1940, 1940/1950, 1950/1960, 1960/1970, 1970/1980, 1980/1990, 1990/2000, 2000/2010, 2010/2020, 2020/2030, 2030/2040, 2040/2050, 2050/2060, 2060/2070, 2070/2080, 2080/2090, 2090/2100, 2100/2110, 2110/2120, 2120/2130, 2130/2140, 2140/2150, 2150/2160, 2160/2170, 2170/2180, 2180/2190, 2190/2200, 2200/2210, 2210/2220, 2220/2230, 2230/2240, 2240/2250, 2250/2260, 2260/2270, 2270/2280, 2280/2290, 2290/2300, 2300/2310, 2310/2320, 2320/2330, 2330/2340, 2340/2350, 2350/2360, 2360/2370, 2370/2380, 2380/2390, 2390/2400, 2400/2410, 2410/2420, 2420/2430, 2430/2440, 2440/2450, 2450/2460, 2460/2470, 2470/2480, 2480/2490, 2490/2500, 2500/2510, 2510/2520, 2520/2530, 2530/2540, 2540/2550, 2550/2560, 2560/2570, 2570/2580, 2580/2590, 2590/2600, 2600/2610, 2610/2620, 2620/2630, 2630/2640, 2640/2650, 2650/2660, 2660/2670, 2670/2680, 2680/2690, 2690/2700, 2700/2710, 2710/2720, 2720/2730, 2730/2740, 2740/2750, 2750/2760, 2760/2770, 2770/2780, 2780/2790, 2790/2800, 2800/2810, 2810/2820, 2820/2830, 2830/2840, 2840/2850, 2850/2860, 2860/2870, 2870/2880, 2880/2890, 2890/2900, 2900/2910, 2910/2920, 2920/2930, 2930/2940, 2940/2950, 2950/2960, 2960/2970, 2970/2980, 2980/2990, 2990/3000, 3000/3010, 3010/3020, 3020/3030, 3030/3040, 3040/3050, 3050/3060, 3060/3070, 3070/3080, 3080/3090, 3090/3100, 3100/3110, 3110/3120, 3120/3130, 3130/3140, 3140/3150, 3150/3160, 3160/3170, 3170/3180, 3180/3190, 3190/3200, 3200/3210, 3210/3220, 3220/3230, 3230/3240, 3240/3250, 3250/3260, 3260/3270, 3270/3280, 3280/3290, 3290/3300, 3300/3310, 3310/3320, 3320/3330, 3330/3340, 3340/3350, 3350/3360, 3360/3370, 3370/3380, 3380/3390, 3390/3400, 3400/3410, 3410/3420, 3420/3430, 3430/3440, 3440/3450, 3450/3460, 3460/3470, 3470/3480, 3480/3490, 3490/3500, 3500/3510, 3510/3520, 3520/3530, 3530/3540, 3540/3550, 3550/3560, 3560/3570, 3570/3580, 3580/3590, 3590/3600, 3600/3610, 3610/3620, 3620/3630, 3630/3640, 3640/3650, 3650/3660, 3660/3670, 3670/3680, 3680/3690, 3690/3700, 3700/3710, 3710/3720, 3720/3730, 3730/3740, 3740/3750, 3750/3760, 3760/3770, 3770/3780, 3780/3790, 3790/3800, 3800/3810, 3810/3820, 3820/3830, 3830/3840, 3840/3850, 3850/3860, 3860/3870, 3870/3880, 3880/3890, 3890/3900, 3900/3910, 3910/3920, 3920/3930, 3930/3940, 3940/3950, 3950/3960, 3960/3970, 3970/3980, 3980/3990, 3990/4000, 4000/4010, 4010/4020, 4020/4030, 4030/4040, 4040/4050, 4050/4060, 4060/4070, 4070/4080, 4080/4090, 4090/4100, 4100/4110, 4110/4120, 4120/4130, 4130/4140, 4140/4150, 4150/4160, 4160/4170, 4170/4180, 4180/4190, 4190/4200, 4200/4210, 4210/4220, 4220/4230, 4230/4240, 4240/4250, 4250/4260, 4260/4270, 4270/4280, 4280/4290, 4290/4300, 4300/4310, 4310/4320, 4320/4330, 4330/4340, 4340/4350, 4350/4360, 4360/4370, 4370/4380, 4380/4390, 4390/4400, 4400/4410, 4410/4420, 4420/4430, 4430/4440, 4440/4450, 4450/4460, 4460/4470, 4470/4480, 4480/4490, 4490/4500, 4500/4510, 4510/4520, 4520/4530, 4530/4540, 4540/4550, 4550/4560, 4560/4570, 4570/4580, 4580/4590, 4590/4600, 4600/4610, 4610/4620, 4620/4630, 4630/4640, 4640/4650, 4650/4660, 4660/4670, 4670/4680, 4680/4690, 4690/4700, 4700/4710, 4710/4720, 4720/4730, 4730/4740, 4740/4750, 4750/4760, 4760/4770, 4770/4780, 4780/4790, 4790/4800, 4800/4810, 4810/4820, 4820/4830, 4830/4840, 4840/4850, 4850/4860, 4860/4870, 4870/4880, 4880/4890, 4890/4900, 4900/4910, 4910/4920, 4920/4930, 4930/4940, 4940/4950, 4950/4960, 4960/4970, 4970/4980, 4980/4990, 4990/5000, 5000/5010, 5010/5020, 5020/5030, 5030/5040, 5040/5050, 5050/5060, 5060/5070, 5070/5080, 5080/5090, 5090/5100, 5100/5110, 5110/5120, 5120/5130, 5130/5140, 5140/5150, 5150/5160, 5160/5170, 5170/5180, 5180/5190, 5190/5200, 5200/5210, 5210/5220, 5220/5230, 5230/5240, 5240/5250, 5250/5260, 5260/5270, 5270/5280, 5280/5290, 5290/5300, 5300/5310, 5310/5320, 5320/5330, 5330/5340, 5340/5350, 5350/5360, 5360/5370, 5370/5380, 5380/5390, 5390/5400, 5400/5410, 5410/5420, 5420/5430, 5430/5440, 5440/5450, 5450/5460, 5460/5470, 5470/5480, 5480/5490, 5490/5500, 5500/5510, 5510/5520, 5520/5530, 5530/5540, 5540/5550, 5550/5560, 5560/5570, 5570/5580, 5580/5590, 5590/5600, 5600/5610, 5610/5620, 5620/5630, 5630/5640, 5640/5650, 5650/5660, 5660/5670, 5670/5680, 5680/5690, 5690/5700, 5700/5710, 5710/5720, 5720/5730, 5730/5740, 5740/5750, 5750/5760, 5760/5770, 5770/5780, 5780/5790, 5790/5800, 5800/5810, 5810/5820, 5820/5830, 5830/5840, 5840/5850, 5850/5860, 5860/5870, 5870/5880, 5880/5890, 5890/5900, 5900/5910, 5910/5920, 5920/5930, 5930/5940, 5940/5950, 5950/5960, 5960/5970, 5970/5980, 5980/5990, 5990/6000, 6000/6010, 6010/6020, 6020/6030, 6030/6040, 6040/6050, 6050/6060, 6060/6070, 6070/6080, 6080/6090, 6090/6100, 6100/6110, 6110/6120, 6120/6130, 6130/6140, 6140/6150, 6150/6160, 6160/6170, 6170/6180, 6180/6190, 6190/6200, 6200/6210, 6210/6220, 6220/6230, 6230/6240, 6240/6250, 6250/6260, 6260/6270, 6270/6280, 6280/6290, 6290/6300, 6300/6310, 6310/6320, 6320/6330, 6330/6340, 6340/6350, 6350/6360, 6360/6370, 6370/6380, 6380/6390, 6390/6400, 6400/6410, 6410/6420, 6420/6430, 6430/6440, 6440/6450, 6450/6460, 6460/6470, 6470/6480, 6480/6490, 6490/6500, 6500/6510, 6510/6520, 6520/6530, 6530/6540, 6540/6550, 6550/6560, 6560/6570, 6570/6580, 6580/6590, 6590/6600, 6600/6610, 6610/6620, 6620/6630, 6630/6640, 6640/6650, 6650/6660, 6660/6670, 6670/6680, 6680/6690, 6690/6700, 6700/6710, 6710/6720, 6720/6730, 6730/6740, 6740/6750, 6750/6760, 6760/6770, 6770/6780, 6780/6790, 6790/6800, 6800/6810, 6810/6820, 6820/6830, 6830/6840, 6840/6850, 6850/6860, 6860/6870, 6870/6880, 6880/6890, 6890/6900, 6900/6910, 6910/6920, 6920/6930, 6930/6940, 6940/6950, 6950/6960, 6960/6970, 6970/6980, 6980/6990, 6990/7000, 7000/7010, 7010/7020, 7020/7030, 7030/7040, 7040/7050, 7050/7060, 7060/7070, 7070/7080, 7080/7090, 7090/7100, 7100/7110, 7110/7120, 7120/7130, 7130/7140, 7140/7150, 7150/7160, 7160/7170, 7170/7180, 7180/7190, 7190/7200, 7200/7210, 7210/7220, 7220/7230, 7230/7240, 7240/7250, 7250/7260, 7260/7270, 7270/7280, 7280/7290, 7290/7300, 7300/7310, 7310/7320, 7320/7330, 7330/7340, 7340/7350, 7350/7360, 7360/7370, 7370/7380, 7380/7390, 7390/7400, 7400/7410, 7410/7420, 7420/7430, 7430/7440, 7440/7450, 7450/7460, 7460/7470, 7470/7480, 7480/7490, 7490/7500, 7500/7510, 7510/7520, 7520/7530, 7530/7540, 7540/7550, 7550/7560, 7560/7570, 7570/7580, 7580/7590, 7590/7600, 7600/7610, 7610/7620, 7620/7630, 7630/7640, 7640/7650, 7650/7660, 7660/7670, 7670/7680, 7680/7690, 7690/7700, 7700/7710, 7710/7720, 7720/7730, 7730/7740, 7740/7750, 7750/7760, 7760/7770, 7770/7780, 7780/7790, 7790/7800, 7800/7810, 7810/7820, 7820/7830, 7830/7840, 7840/7850, 7850/7860, 7860/7870, 7870/7880, 7880/7890, 7890/7900, 7900/7910, 7910/7920, 7920/7930, 7930/7940, 7940/7950, 7950/7960, 7960/7970, 7970/7980, 7980/7990, 7990/8000, 8000/8010, 8010/8020, 8020/8030, 8030/8040, 8040/8050, 8050/8060, 8060/8070, 8070/8080, 8080/8090, 8090/8100, 8100/8110, 8110/8120, 8120/8130, 8130/8140, 8140/8150, 8150/8160, 8160/8170, 8170/8180, 8180/8190, 8190/8200, 8200/8210, 8210/8220, 8220/8230, 8230/8240, 8240/8250, 8250/8260, 8260/8270, 8270/8280, 8280/8290, 8290/8300, 8300/8310, 8310/8320, 8320/8330, 8330/8340, 8340/8350, 8350/8360, 8360/8370, 8370/8380, 8380/8390, 8390/8400, 8400/8410, 8410/8420, 8420/8430, 8430/8440, 8440/8450, 8450/8460, 8460/8470, 8470/8480, 8480/8490, 8490/8500, 8500/8510, 8510/8520, 8520/8530, 8530/8540, 8540/8550, 8550/8560, 8560/8570, 8570/8580, 8580/8590, 8590/8600, 8600/8610, 8610/8620, 8620/8630, 8630/8640, 8640/8650, 8650/8660, 8660/8670, 8670/8680, 8680/8690, 8690/8700, 8700/8710, 8710/8720, 8720/8730, 8730/8740, 8740/8750, 8750/8760, 8760/8770, 8770/8780, 8780/8790, 8790/8800, 8800/8810, 8810/8820, 8820/8830, 8830/8840, 8840/8850, 8850/8860, 8860/8870, 8870/8880, 8880/8890, 8890/8900, 8900/8910, 8910/8920, 8920/8930, 8930/8940, 8940/8950, 8950/8960, 8960/8970, 8970/8980, 8980/8990, 8990/9000, 9000/9010, 9010/9020, 9020/9030, 9030/9040, 9040/9050, 9050/9060, 9060/9070, 9070/9080, 9080/9090, 9090/9100, 9100/9110, 9110/9120, 9120/9130, 9130/9140, 9140/9150, 9150/9160, 9160/9170, 9170/9180, 9180/9190, 9190/9200, 9200/9210, 9210/9220, 9220/9230, 9230/9240, 9240/9250, 9250/9260, 9260/9270, 9270/9280, 9280/9290, 9290/9300, 9300/9310, 9310/9320, 9320/9330, 9330/9340, 9340/9350, 9350/9360, 9360/9370, 9370/9380, 9380/9390, 9390/9400, 9400/9410, 9410/9420, 9420/9430, 9430/9440, 9440/9450, 9450/9460, 9460/9470, 9470/9480, 9480/9490, 9490/9500, 9500/9510, 9510/9520, 9520/9530, 9530/9540, 9540/9550, 9550/9560, 9560/9570, 9570/9580, 9580/9590, 9590/9600, 9600/9610, 9610/9620, 9620/9630, 9630/9640, 9640/9650, 9650/9660, 9660/9670, 9670/9680, 9680/9690, 9690/9700, 9700/9710, 9710/9720, 9720/9730, 9730/9740, 9740/9750, 9750/9760, 9760/9770, 9770/9780, 9780/9790, 9790/9800, 9800/9810, 9810/9820, 9820/9830, 9830/9840, 9840/9850, 9850/9860, 9860/9870, 9870/9880, 9880/9890, 9890/9900, 9900/9910, 9910/9920, 9920/9930, 9930/9940, 9940/9950, 9950/9960, 9960/9970, 9970/9980, 9980/9990, 9990/10000, 10000/10010, 10010/10020, 10020/10030, 10030/10040, 10040/10050, 10050/10060, 10060/10070, 10070/10080, 10080/10090, 10090/10100, 10100/10110, 10110/10120, 10120/10130, 10130/10140, 10140/10150, 10150/10160, 10160/10170, 10170/10180, 10180/10190, 10190/10200, 10200/10210, 10210/10220, 10220/10230, 10230/10240, 10240/10250, 10250/10260, 10260/10270, 10270/10280, 10280/10290, 10290/10300, 10300/10310, 10310/10320, 10320/10330, 10330/10340, 10340/10350, 10350/10360, 10360/10370, 10370/10380, 10380/10390, 10390/10400, 10400/10410, 10410/10420, 1042

சென்றித் திருநாள்:

பாரட்டும்

பரிசுப்படி!

"சென்றித் திருநாள்"ன் முடிவு எவக்கும், என் நம்பர்கள் அனைவருக்கும் ஓர் மனத்தில் அளிப்பதாக உள்ளது. எதிர்பாராத முடிவைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் விரும்பி விடுப்பாரோமாலும் அது அவர் வீடு உவருக்கு இழைத்த ஓர் அநீதியானது. ஏமாற்றம்! அதன் விளைவாக எழுத்தெழுத்தாய் - அதன் பிரதிபலிப்பதாய் இக்கடிதம், சாளுவர் முதலில் அளித்திருந்த கார்த்தியை மீறுவதாக உவவது கதைகள் முடிவு. நமது வாக்குறுதியை அவர் மீறுவதன் நோக்கம் என்ன? இத்தகுக் கதாவினை தாம் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

புரண

22-2-66

இர. சபாபதி

வாரும் எதிர்பாரக்காத முடிவு: அருமை வரன் முடிவும்கூட.

குருக்கத்தி

22-2-66

என். கவாமிதாசன்

முடிவு கண்டு வருவதும்கூட. சென்றித் திருநாளை விவரமாக விவரித்து சாளுவர் பெட்டி வாக்காவை அம்மையேரவைக் கதாவினை கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

கொண்டாசேரி

20-2-66

திருஞான பாலங்கு

வாக்கெனும் வாங்குக கொண்டு வாங்கித் தரக்கூடிய நெஞ்சங்களில் எவ்வளவு மனது, மற்றக் முடிவாத வகு உண்டாகிவிட்டார் சாளுவரின் வாங்குவதை நிகு அகிய அவர்கள். இறக்கும் தருணத்திலும் தம் வஞ்சகத் துழ்ச்சியைக் காட்டிவிட்டார் சாளுவர். விவரமாக - ஸட்டகியின் மீது வாகவரின் மீதுத் தெய்வியல் ஆதித்தி விட்டது. அகியவரின் பாடப்புகளில் சென்றித் திருநாடும் ஒரு சென்றிப் படைப்பே.

பெங்களூர்

20-2-66

பெ. ச. பரமசிவன்

ஆரம்பம் முதல் இறுதியை சாளுவரின் துழ்ச்சியின் உருவாகிய காட்டி, சாளுவர் போதும் வஞ்சகத் திருநாள் கொள்ளும் அவருடைய வாத்திரப் படைப்பு முதன்மை பெறுகிறது. வாகவரின் எதிர்பார்த்த முடிவைத் தராததே ஆசிரியரின் திறமை.

சென்னை

20-2-66

மா. அன்பழகன்

கதைகள் முடிவு எதிர்பாராதது. இதைத் தனித்த வேறெந்த முடிவும் கதைக்கு இயலாது உயிருட்புகுக்க முடியாது.

க.இர

20-2-66

கப. சிங்காரம்

ஸட்டகியின் விவரமாகவும் எவ்வளவு கவனம் உள்ளத்தில் திருத்திப்பார்ப்பன். இத்தத் துரையாண் முடிவை எங்கள் மனம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பது நாய்கள் அறிவாதது! இத்த இடத்தில் மற்ற கதைகளும் கோரியே.

பெருத்தொறு

22-2-66

சி. ரவிசா

விவரமாக 'துவங்கத்தினர்' என்பவரின் மனத்தளையப் படித்துள்ளேன். அது உண்மையா? துவங்கத்தினர் என்பவன் வாரி? இவ்வையாறு விவரமாக வாழ்நாள் முழுதும் ஸட்டகியின் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தான்? இத்தத் சந்தேகத்தை நீவர்த்தி செய்யவும்.

பெங்களூர்

22-2-66

அ. கா. இளங்க

சாளுவ தரகியின் தாய்ப்பாபரணி நதிக்கொளில் 1531ம் ஆண்டு போரில் இறந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

சென்னை - 7

6-10-66

செ. த. பாலையம்

[விவரமாக ஸட்டகியின் திருமணம் பெற்று கொள்ளவில்லை என்பதுதான் கதை கூறுகிறது. தவிர அவன் போது எத்தம் பெண்ணோடுமே சேர்ந்து மணக்கவில்லை என்பது கூறுகிறது. அவர்களை சேர்வாது கதை முடித்து விடுகிறது.]

சாளுவ தரகியின் தாய் பெயர் தென்று அந்த ஸட்டகியின் அருமை பெயர் என்னுடைய வாழ்நாடு கூறுகிறது. எனினும் நான் அறியாது ஆசிரியன் அறிவை. வாழ்நாடுக் கதாவினை, அகிய அருமை மனையாள் சிவ வாகவரின் துழ்ச்சியின் மீது ஏற்றுக் கொண்டு என் வாகவரின் போக்குப்படி சாளுவரின் திருநாடாகிறது.

தெய்வியுட்புகுக்க இத்தத் நுணுக்கங்களைக் கூறியே உயிருட்புகுக்க வாகவரின் எதிர்பார்த்த முடிவை நம்புகிறேன்.

— அகியன்]

நீங்கள் அவனுக்கு மிகுதுவாய் வேபோரப்பைத் தடவும் போதே குடு பிறந்து, இதமும் ஏற்படுகிறது... உங்கள் குழந்தை வசதியாய் மூச்சுவிட முடிகிறது. இரவு முழுதும் நல்ல தூக்கம் அவனுக்கு

[illegible]

விக்ஸ் வேபோர்ப் ஜலதோஷத்துக்கு இன்றிரவே தடவுங்கள்